

510
294.5925
6985, 1.2

श्रीगणेशायनमः श्रीपांडुरंगमानम्यपितरौचरुनूबुधान् श्रीश्रीधरीयदीकायाव्याख्यांकुर्वेश्रुतिस्तुतेः १ गुणालंबेति गुणानामालंब
 आश्रयणं यस्यां सानिर्गुणमवधिः पर्यवसानं बोध्यं यत्र यथास्यान्त्यायावेदकर्तृकास्तुतिः सा अववर्ण्यत इत्यर्थः १ २ स्वीयानां छात्राणां निर्व
 धेनवशीकृतः ३ श्रीमदिति पूर्वैर्हीकारैः सन्निषेधितं व्याख्यातं तैरुपस्पृष्टं किं विद्वास्यानं विशेषतस्त्वविष्टं विस्मयत इत्यर्थः केषां चित्
 सारभोजिनामुच्छिष्टं पामरैः संगृह्यत इत्यर्थोत्तरं स्वर्गवाभावद्योतकं स्पष्टं ४ इति श्रीधरकृतश्लोकचतुष्टयव्याख्या अथ परीक्षित्वश्रुती
 व्याख्या स्वतः प्रमाणभूतानां वेदानामिति सनाभिस्यस्यार्थः वेदानां स्वतः प्रामाण्ये हेतुः अत्रामाण्यकारणरहितानामिति पौरुषवाक्ये धमा
 माण्यकारणं भ्रमप्रमादादिपुरुषदोषाः अपौरुषेये वेदे न तदसंभवात् स्वतः प्रामाण्यपौरुषवाक्यानां मूलप्रमाणाधीनं परतन्मामाण्यमिति भा
 ससाशीनितमेनागयणनारदवादतः वेदैः स्तुतिर्गुणालंबानिर्गुणावधिचर्प्यते १ वागीशायस्य वदने लक्ष्यार्थस्य च वक्षसि यस्या
 स्ते हृदये संविन्नं नृसिंहमहं भजे ० संप्रदायविश्वस्यर्थं स्वीयनिर्देश्यं ध्येयं चित् शुतिस्तुतिमित्याख्यां करिष्यामि यथा ममि ३ श्रीम
 द्रागयनं पूर्वैः सारतः सन्निषेधितं मया तु न दुपस्पृष्टमुच्छिष्टमुपनीयते ४ पूर्वाध्यायानं एवं स्वभक्तयोरानन् भगवान् भक्तमिति

परीक्षितुवाच ब्रह्मन् ब्रह्मण्यनिर्देश्ये निर्गुणे गुणवृत्तयः

मान् उषित्वादिश्यमन्मार्गेषु नर्ह्यरवनीमगात् इत्यत्र सन्मार्गसंज्ञां स्वतः प्रमाणभूतानामप्रामाण्यकारणरहितानां वेदानां मार्गं ब्रह्म
 परत्वं मुपदिश्य भगवानगादित्यक्तं तत्र वेदानां ब्रह्मपरत्वमघटमानं मन्वानः पृच्छति ब्रह्मन् इति तत्र तावत्सुरव्यालक्षणागुणभेदेन
 निधाशब्दप्रवृत्तिः पुरव्यापिरूढियोगभेदेन द्विधारूढिस्वरूपेण जात्यागुणेन वा निर्दोषाहं वस्तुनि संज्ञासंज्ञिसंकेतेन प्रवर्तने तथा हि स्थगोः
 यः शब्दानां केनापि प्रकारेण ब्रह्मणि प्रवृत्तिर्न संभवतीति वक्तुं शब्दप्रवृत्तिप्रकरान्यरिगणयति तत्र तावदिति शब्दस्य प्रवृत्तिर्बोधनानुसू
 लव्यापार संज्ञासंज्ञिनोः शब्दार्थयोः संकेत अस्याच्छब्दादयमर्थो बोद्धव्य इतीश्वरेच्छारूपस्तेन रूढिः प्रवर्तते गोशुक्लादिपदं ईश्वरसं
 केतः साष्टएव इत्याद्यौ धुनिकसंज्ञास्यपि देवदत्तादीनां संज्ञाकर्तृणामिच्छाया ईश्वरेच्छाधीनत्वादीश्वरेच्छारूपत्वस्वरूपेण निर्देशाहं
 वस्तुवाचकं रूढशब्दमुदाहरति इत्येति अप्यसंज्ञाशब्दः कस्यचिन्पिंडमात्रस्य वाचको न तु जातिगुणविशिष्टस्य एवमेकव्यक्तिवाचकाः का
 लाकीशादिशब्दा अपि स्वरूपरूढोदाहरणं व्यनयेत्येन कालत्वादिजानेरभावात्कालाकाशादिपदेन गुणाभिधानां संभवाच्च जातिगुणरूढ
 त्वानुपपत्तेः गौरिति जातिरूढोय गोपदस्य गोलजानि विशिष्टवाचकत्वात् ७ ७ ७ ७ ७

शुक्ल इति अत्रपदादिनिशेधमध्याहार्यं तेन गुणविशिष्टद्रव्यवाचकत्वान्गुणरूढत्वं यस्मिन् गुणेषु कदाप्युपसिगुणिलिङ्गास्तनूनीत्याद्य
नुसारणपदे शक्नोते गुण इति प्रयोगस्तत्र शुक्लपदस्य जानिरूढत्वमेव तत्र शक्नादिपदस्य रूपत्वव्याप्य शुक्लत्वाद्यन्तरजानिविशिष्टवस्तुवा
चकत्वान् योगास्यसुख्याभेदस्य लक्षणादिज्ञानसापेक्षत्वा लक्षणागुणवृत्तीतावल्लक्ष्यनि लक्षणाच्चेत्यादि तेनैव संकेनेन संज्ञासं
ज्ञिसंकेनेन स्वरूपादिविधानि देशाहं वस्तुविषयकेन प्रतिपादितार्थसंबंधिनि प्रवृत्तिर्लक्षणा गंगायां घोष इत्यत्र गंगापदेन गंगावि
ष्णुपदीजहु तनयेति कोशाज्जाह्वीसंज्ञात्वात्स्वरूपरूढेन प्रतिपादितजान्हीप्रवाहसंबंधितीरं बोध्यते नद्यां घोषो गंगीरायां घोष
इत्यादौ जानिगुणरूढिभ्यामभिहितार्थसंबंधिनि तीरे लक्षणेन आभिहितार्थलक्षितेति त्रिविधसंकेने नोक्तो यः सिंहादिपशुविशे
षरूपोर्थस्त्रलक्षिताये शौर्यं क्रौर्यं दिगुणास्तद्युक्ते देवदत्तादौ नत्सदृशो सिंहादिसदृशो प्रवृत्तिर्गौणीत्यर्थः तदुणयुक्तेन सादृश्येनिय
{ शुक्ल इति लक्षणाच्चेनेनैव संकेनेनाभिहितार्थसंबंधिनी यथा गंगायां घोष इति गौणीनाभिहितार्थलक्षितगुणयुक्तेन सादृश्येन यथा सिं
हो देवदत्त इति यथाहुः अभिधेया विना भूतप्रवृत्तिर्लक्षणेभ्यते लक्ष्यमाणगुणैर्योगादृत्तेरिष्टातुगौणतेति योगवृत्तिरूपेण

कथंचरं नित्यतयः साक्षात्सदसतः परे १

{ त्रिविधवृत्तिप्रतिपादिनपदार्थयोः प्रवृत्तिप्रत्ययार्थयोर्वायोगेन यथापंकजम् ७ ८ ९ १०
मात्सुनस्तत्सदृश इत्युक्तिः क्वचिदाकाशशालिङ्गकारणगुणानां शब्दादीनां वायुतेज आदिकार्येषु योगेपिनत्सादृश्याप्रतीतेः सिंहो देवदत्त
इत्यत्र जानिरूढयाभिहितार्थलक्षितगुणयोगः आकाश आत्मेत्यत्र स्वरूपरूढोक्तकाशालक्षित सर्वगतत्वासंगत्वादिगुणयोगः
पिकशब्दो मधुरः अकशब्दः कटुरित्यादौ मधुरादिशब्दैर्गुणरूढैर्लक्षितमियत्वापियत्वादिगुणयोग इत्युक्तमयत्र गौणीत्वमूख्यं अ
भिधेयेति अभिधेयं गंगादिपदवाच्यं प्रवाहादिनेना विना भूतेनित्यसं बद्धे तीरादौ गंगादिपदस्य याप्रवृत्तिः सालक्षणेभ्यते इ
त्यर्थः सिंहादिरूपे अभिधेये लक्ष्यमाणाये गुणाः शौर्योदयस्त्रैर्योगात्संबंधात् याप्रवृत्तिस्तत्र वृत्ते गौणीता इष्टानत्र गौणी
वृत्तिरित्यर्थः सुख्यायाद्वितीयं भेदयोगमाह योगेति प्रवृत्तिप्रत्ययार्थयोर्वायोगेनेति वापदघटितपाठः यथा चरूदिलक्षणागौणीति भिन्न
यान्यनमवृत्तिप्रतिपादितयोः पदार्थयोर्योगेन योगः अथवा प्रवृत्तिप्रत्ययार्थयोर्योगेन योगः इत्यं योगत्वात्तुर्विध्यं तत्र पंकजमित्यत्र रूढिदृ
ष्टापंकेनिर्जतेति पदाभ्यां प्रतिपादितयोः कर्दमननिपदार्थयोः कर्दमोपादानकजनि कर्तृत्वरूपेण योगात्पंकजपदंतामरसे योगिकं ७

एवंमहादेवइत्यत्रमहादेवपदार्थांस्तथाप्रतिपादितयोर्महत्त्वदेवत्वयोः शिवयोगान्महादेवपदं शिवयोगिकं एवमुक्तमपुरुषराजपुरु
 षादिपदेष्टुं औपगवः पाचकइत्यत्रप्रकृतिप्रत्ययार्थयोर्योगेनयोगः औपगवेउपगोरपत्यमित्यपत्त्यार्थं अणप्रत्ययसहितः पाचके
 पचधातोः कृप्रत्ययोप्युत् उपगुसंबंधमप्यस्वपाककर्तृत्वरूपेण प्रकृतिप्रत्ययार्थयोर्योगेनयोगिकत्वं आदिपदेनलक्षणागौणीच
 तिभ्यांबोधिनपदार्थयोर्योगोदाहरणद्वयं गृह्यते तत्रनीलरक्तो घटइतिलक्षणाप्रतिपादितपदार्थयोर्योगो न्यायमनेनीलादिपदानां द्रु
 व्यंलाक्षणिकत्वात् तथाचनीलश्चासौ रक्तश्चेतिविग्रहेसमासेचसमिलक्षणावर्तमानरक्तगुणविशिष्टद्रव्यपदार्थयोर्नीलविशिष्टाभिन्न
 रक्तविशिष्टमित्येवंकर्मधारयसमासेनयोगोक्तेर्लक्षणाबोधिनपदार्थयोर्योगेनयोगइत्यस्यसंभवत्येनदुदाहरणं शुक्लीनादिशब्दागु
 णेनदूतिचरूदाइतिमतेतुसङ्गशूलोहंतीसुदाहरणं अत्रयष्टिः प्रवेशयेत्यादौयष्टिधरेलक्षणाद्यत्सङ्गशूलपदयोस्तत्कारकेलक्षणा
 तथाचरसङ्गशूलोहंतीतिविग्रहेकर्मधारयेणसङ्गधराभिन्नः शूलधरोहंतीत्यर्थेनलक्षणाबोधिनपदार्थयोर्योगोदाहरणं सिंहान्निर्माण
 औपगवः पाचकइत्यादि तत्रतावद्द्रव्यणिरुदित्वनिर्जसंभवतीत्याह साक्षात्कथंचरंतीति तत्रहेतुः अनिर्देश्य अभि
 र्देश्यत्वेपिहेतुंवदन्गुणवृत्तिनिराकरोति निर्गुणगुणवृत्तयदिति गुणैर्वर्तमाना अपिनिर्गुणकथंचरंतीत्यर्थः निर्गु
 णत्वेचहेतुंवदन्लक्षणायोगंचनिराकरोति सदसतः परइति कार्यकारणाभ्यां परस्मिन्संगेकेनचिदपिसंबं -
 धाभावाच्चलक्षणायोगवृत्तीसंभवत्त्वर्थः एवंपदार्थत्वायोगादपदार्थस्यनवाक्यार्थत्वायोगाच्चक्षुनिगोचरत्वं ब्रह्मणइत्यभिप्रायः १
 चकःइतिगौणीबोधिनपदार्थयोर्योगे अत्रहिसिंहश्चासावग्निश्चेतिविग्रहेकर्मधारयसमासेनसिंहवज्रोर्थादिरुण्यवदभिन्नोग्निवत्तेजसित्वा
 दिगुणविशिष्टइत्यर्थादौणीचतिप्रतिपादितपदार्थयोर्योगेनयोगइत्यस्योदाहरणमिदं कचित्सतिपादितपदार्थयोः प्रकृतिप्रत्ययार्थयोर्योगे
 तिचापदरहितः षष्ठः सोतिक्लिष्टत्वाहुपेक्षितः अनिर्देश्यत्वेपिहेतुं
 वदन्निति ननुनिर्गुणत्वस्यानिर्देश्यत्वेहेतुत्वमनुपपन्नं निर्गुणानामपिरुणकर्मादीनांजात्यादिनानिर्देशप्रसिद्धेरितिचेन्न निर्गुणपदस्यनि
 र्धर्मकत्वार्थकत्वात् गुणोर्गोण उपसर्जनइत्यर्थात् धर्म्यार्थनत्वेनधर्माणांमुपसर्जनत्वस्यस्पष्टत्वात् ननुसदसतः परइत्ययंनिर्गुणपदो
 क्तनिर्धर्मकत्वेनलक्षणायोगनिरासेचोभयत्रापिकथंहेतुरित्याशंकायामाह केनचिदपिसंबंधाभावादिनि सधर्मकत्वं धर्मैः संबंधेस्यात् केनचि
 दपिसंबंधाभावेकथंसधर्मकत्वं किंचसर्वधर्माः कार्यरूपाएववंदांतस्तिष्ठान्ते तार्किकमतेतुसर्वपदार्थाः कारणरूपाएव पारिमाण्डव्यं
 भिन्नानांकारणत्वमुदाहृतमित्युक्तं पारिमाण्डव्यमानस्याकारणरूपत्वेपिब्रह्मणोपिबुल्वेननदसंभवान् तथाचकार्यकारणभिन्नधर्माभावात्

कार्यकारणसंबंधाभावे सधर्मकत्वं संभवतीति किंचलक्षणायाः शक्यसंबंधविषयत्वात् योगवृत्तेरपि पदार्थयोगप्रकृतिप्रत्ययार्थायो
गविषयत्वात् योगस्य संबंधापरपर्यायत्वात् नलक्षणायोगवृत्ती संभवत इति भावः नश्चुतिगोचरत्वमिति शुभ्रिगोचरत्वाभावे शुभ्रवेकत्वमधि
गम्ये ब्रह्मणि मनः प्रवृत्तिरपि न स्यात् इति ब्रह्मज्ञानमिथ्यारिति पूर्वपक्षाभिप्रायः अनएव निर्गुणोपि मनश्चरेदित्यपसंहारे मनः प्रवृत्त्युपपा
दनसंगलन इति ध्येयं १ बुद्धिर्द्रियेति ननु शुभ्रिनां ब्रह्म परत्वे आक्षिप्ते प्रभुर्जीवानां चतुर्वर्गार्थं बुद्ध्यादीनश्च जदिति समाधानमप्युक्तमि
त्ताशंक्यप्रभादिपदैः सूचितानां लक्षणैक्यनिषेधोपासनाकर्मपराणां पंचविधश्रुतीनां ब्रह्म परत्वप्रकारमाह अयमभिप्राय इति यद्यपि
सुख्यागौण्योवृत्तीनसंभवनस्तथापिलक्षणासंभवेत् कार्यकारणात्मकजगदो ब्रह्मणिसंयोगसमवायादिसंबंधाभावापेक्षया ध्यस्तत्वेनाध्या
उत्तरमाह बुद्धिर्द्रियेति बुद्ध्यादीस्तु पाधीनजनानामनुशापिनां जीवानां मात्राद्यर्थप्रभुरीश्वरः सृजतु मीयंत इति मात्राविषयाः त
दर्थं भवार्थम् भवोजन्मलक्षणकर्मनलक्ष्मिकर्मकरणार्थमित्यर्थः आत्मने लोकांतरगाभिने आत्मनस्तत्त्वोक्तभोगापत्यर्थः अ
कल्पनाय कल्पनानिबृत्तये पुक्त्य इत्यर्थः अर्थधर्मकाममोक्षार्थमिति क्रमेण पदचतुष्टयस्यार्थजनानामिति पदचतुष्टयार्थमीश्व

श्रीशक्तउवाच बुद्धिर्द्रियमनः प्राणान् जनानामसृजत्प्रभुः

रस्यसृष्ट्यादिषु प्रवृत्तिरिति दर्शयति प्रभुरिति ईश्वरस्योपाधिधृतिताभावेन नित्यमुक्तजां दर्शयति अयमभिप्रायः सगुणमेव
गुणैरनभिभूतं सर्वज्ञं सर्वशक्तिं सर्वेश्वरं सर्वनियं तारं सर्वोपास्यं सर्वकर्मफलप्रदानारं समस्तकल्याणगुणानिलयं सच्चिदानंदं भगवं
तं श्रुतयः प्रतिपादयन्ति यः सर्वज्ञः सर्वशक्तिः यस्य ज्ञानमयं तपः सर्वस्य वशी सर्वस्वेषानः यः पृथिव्यां निष्ठः पृथिव्या आंतरः सो कामपतबहुस्यात्
सिक्तसंबंधसंभवात् अध्यस्तलाध्यामिकसंबंधाद्यनंगीकारे बुद्ध्यादिजगत्त्ववृत्तादिकमेव न संभवेदित्ययमुत्तराभिप्राय इत्यर्थः नचादौ लक्षणा
श्रुतीनां तात्पर्यमाह सगुणमेवेति सर्वज्ञत्वादियधर्मविशिष्टमेव भगवंतं सुख्यागौण्यावाप्रतिपादयंत्यो लक्षणया तमेव सच्चिदानंदरूपं नि
धर्मकं तत्सदलक्ष्यं प्रतिपादयन्तीत्यर्थः सगुणस्यैव निर्गुणत्वेन प्रतिपादने हेतुः गुणैरनभिभूत इति विबभूते श्वरस्य निरुपाधिकत्वात् मा
योपाधिकत्वपक्षेपि मायायाः स्वरूपानावरकत्वादिनिभावः गुणानेवाह सर्वज्ञमित्यादिना समस्तेति उक्तेभ्यो न्येये समस्ताः कल्याणगुणाः
सर्जनादिसंकल्पनजगत्त्ववृत्तदयालुत्वादयस्तत्रिलयं उक्तसर्वज्ञत्वादिगुणप्रतिपादिकाः श्रुतीक्रमेणोदाहरति यः सर्वज्ञ इत्यादिना सा
मान्यतः सर्वज्ञानानीति सर्वज्ञः ननु द्वितीयधर्मपुरस्कारेण सर्ववृत्तीनि सर्ववित् यस्य ज्ञानमयं सर्वज्ञत्वादिलक्षणं न पदं नि सर्वज्ञतोदाहर

पं सर्वस्यवशी सर्वोपिब्रह्मादिरस्यवशेवर्ततइत्यर्थः अनेनसर्वशक्तिज्ञा सर्वस्येशानर्शितेनिसर्वेश्वरत्वं यःपृथिव्यानिष्ठनपृथिवीयम
 यति ननुसूनादिवत्बहिःस्थित्वेत्यर्थः पृथिव्यादेवनायाआंतरइति अंतःस्थित्याप्रामःसंगोनिवार्यते अनेनसर्वनिर्णयत्वंअनेनैवसर्वोपास्य
 त्वंसर्वफलदातृत्वं योयोयांयाननुभक्तः श्रद्धयार्चितुमिच्छति तस्यनम्याचलांश्रत्यांतामेवविदधाम्यहं सनयाश्रद्धयायुक्तस्त्याराधन
 मीहने लभतेचतनःकामान्मयैवविहिनान्हिनानित्यादिष्वंतर्योभिणएवतनदेवतारूपेणोपास्यत्वसर्वफलदातृत्वयोरवगतेः सपरमात्मा
 अकामयनकामितवान् कथं बहुस्यांबहुभवेयं अहमेकनगद्रूपेणभजायेय उत्तमोभवेयं सईक्षतेतिऐतरेयश्रुतिः ऐक्षतेनिष्ठां
 दोम्पेपाठः तत्तच्छब्दवाच्यं ब्रह्मनेजोसृजत सृष्टवत् इदमकलकल्याणगुणनित्यंइत्यस्योदाहरणं सर्जनसंकल्पसमृत्तादीनांलोको
 पकारार्थत्वेननादृशानांदयालुत्वादिरुणानांप्रतीतेः सच्चित्करवत्वेसत्यंज्ञानमनंतं ब्रह्मविज्ञानमानंदं ब्रह्मेत्यादयः अनेनसगुणमेवेत्यार
 सर्वस्यवशीसर्वस्येशानः यः पृथिव्यानिष्ठनपृथिव्या आंतरः सोकामयनबहुस्थाम् सऐक्षतन्नेजोसृजतसत्यंज्ञान
 मनंतंब्रह्मेत्याद्याः तथाभूतेश्वरतांनावत्संसारिणोजीवस्यनन्निवृत्तयेनत्वमसीत्यादिवाक्यानिबोधयंति तत्रचतत्वं पदयोः

मात्रार्थैवभवार्थैवआत्मनेक्यनायच २ .

सामानाधिकरण्यंप्रतीयतेतच्चप्रकरणान्तरेणाघटमानं ब्रह्मणिपर्यवसानं गमयति ७५ ७६ ७७
 श्योक्तेजग्रथेनजननानांमसृजत्प्रभुरित्यंतस्यपूर्वार्धस्याभिप्रायउक्तः ननूक्तश्रुतीनांसुख्यवृत्त्यासगुणपरत्वमेवास्त मास्तलक्षणयानि
 गुणपरत्वंलक्षणाबीजस्य तात्पर्याद्यनुपपत्तेरभावादित्याशङ्क्यावांतर वाक्यरूपाणामेषां नटस्थलक्षणस्वरूपलक्षणवाक्यानामैक्यपर
 महावाक्येनैकवाक्यत्वालक्षणयानिर्धर्मकपरत्वाभावेसर्वज्ञत्वादिधर्मविशिष्टेनब्रह्मणासंसारिणीर्धैक्यासंभवेनमहावाक्यैकवा-
 क्यत्वासंभवरूपंजीवब्रह्मैक्यासंभवरूपंचमहावाक्यैकवाक्यतान्वयानुपपत्त्यारब्धतासर्पानुपपत्त्यारब्धंचलक्षणाबीजध्वनयन्ऐक्य
 परश्रुतीनांलक्षणयानिर्गुणपर्यवसानमाह तथाभूतेश्वरतामित्यादिना तत्वमसीत्यादीत्यादिपदेनप्रज्ञानं ब्रह्म अहंब्रह्मास्मीत्या-
 दिसंग्रहः ननुतत्वमस्यादिवाक्यानिनैक्यबोधकानि उपदेशरूपाणांतेषांपञ्चकर्तृत्वजीवस्तुत्यर्थकत्वात् अहंब्रह्मास्मीत्यादिपर्या
 लोचनादिरूपाणांकर्तृसंस्कारार्थकत्वात् यथायत्नेफलीकर्तृकमाज्यावेक्षणमाज्यसंस्कारार्थविधीयतेनहृदहंब्रह्मास्मीतीक्षणस्य
 यज्ञकर्तृसंस्कारार्थविधानसंभवादित्याशङ्क्यनवकृत्यउपदेशोनांप्रक्रमोपसंहारादिलिंगैर्यज्ञप्रकरणभेदादिभिश्चनदसंभवमभि

प्रेत्येक्यविधायकत्वमुपपादयति तत्रचन्त्यादिना अपर्यायपदानामेकविधमन्त्यतत्वेसत्येकार्थनिष्ठत्वंसामानाधिकरण्यं प्रकरणंतरं
भागत्यागलक्षणंनरप्रकारेण प्रकाशंतरेणापदमानत्वंदर्शयति तथाहीत्यादिना एकार्थत्वस्यविवक्षितत्वादित्यनेन नतावदिति विश्वेदे
वादेवतायस्याः सावैश्वदेवातिवैश्वदेवापदमामिक्षावाचकमामिक्षापदमपित्वाचकमिति तमेपयसिदध्यानयनिसावैश्वदेवामिक्षा
वाजिभ्यावाजिनमिति श्रुतिस्थयैश्वदेवापदमामिक्षापदयोरेकार्थकत्वेनसामानाधिकरण्यंन इतन्तत्त्वंपदयोर्नैत्यर्थः तसेदुग्धेदधिमिश्र
णोरुनेयत्कटिन्द्रव्यं संपद्यते तदामिक्षापदवाच्यं तेनविश्वेदेवदेवताकोपायागोविधेयः यत्तद्रवद्रव्यंनद्रव्यमिति तदेवताकोपायाग
इतिचातुर्मास्यांतर्गतवैश्वदेवपर्वप्रकरणस्याक्तश्रुतेर्विधिसितीर्थः ननुवैश्वदेवामिक्षापदयोर्नैकार्थाभिधायकत्वं वैश्वदेवापदेनामि
क्षाभिधानंआमिक्षापदमयोगानस्यात् उक्तार्थानामप्रयोगइतिन्यायान् किंचविश्वेदेवस्तुतिपरायाक्रगादेरपिवैश्वदेवापदार्थत्वसंभ
वात्कथमामिक्षापदार्थकत्वमित्याशंकायामाह यथोक्तमित्यादि एषदेवतार्थस्तथितः अण्प्रत्ययः विश्वदेव देवतायुक्तमामिक्षावदस्येव
तथाहि नतावद्वैश्वदेवामिक्षातिवदुभयोरेकार्थाभिधानेनसामानाधिकरण्यम् यथोक्तम् आमिक्षादेवतायुक्तं वदस्येवैषतद्विहितः
आमिक्षापदसांनिध्यान्त्येवविषयार्पणमिति कुतः भिन्नार्थत्वात् नचानहत्त्वार्थयानिरूढलक्षणयाविशेषणविशेष्यभावेन
नीलसुत्पलमिति वत् यथोक्तम् स्वबुद्ध्यारन्यनेयेनविशेष्यंतद्विशेषणमित्यादिकुतः विरुद्धार्थत्वेनतदयोगान् ७ ८
ननुक्तदूषणभियानवदतीतिशंकनीयमितिभावः तर्ह्यामिक्षापदसान्निध्यैरेवैश्वदेवापदेनविश्व
देवदेवताकःकश्चनद्रव्यविशेषइतिसामान्येनामिक्षोक्तावपि कोसोद्रव्यविशेष इत्यपेक्षायामामिक्षापदसान्निध्यादामिक्षारूपइत्यवगम्यतं
वृक्षमात्रं पश्येत्यादौ सामान्य विशेषशब्देषु तथादर्शनान् तथाचामिक्षापदसान्निध्येन तस्यैवतद्विहितस्यैव सामान्य तोद्रव्यवाचकस्यविशे
षतांविषयार्पणंभवतीत्युक्तार्थार्थः किंचएषतद्विहितएववदतिअज्ञादियाचकत्वसंभवेपिआमिक्षापदसान्निध्यादामिक्षामेववदति अ
तस्तस्यैवतद्विहितकर्तृकमेवविषयार्पणमामिक्षारूपविषयबोधनमित्यादिकमप्यर्थान्तरमूढं तत्त्वंपदयोर्वैश्वदेवामिक्षोतिवत्सामानाधि
करण्याभावेहेतुः भिन्नार्थत्वादिनि परोक्षापरोक्षादिरूपार्थभेदादित्यर्थः नचानहदिति न स्वार्थं नहीनस्ते अज्ञहत्त्वार्थेनादृशयोः पदयो
र्निरूढलक्षणयानितरांरूढत्वासौलक्षणाचनया अनादिपरंपरागतयान सांप्रतंरचितयानयायथाविशेषणविशेष्यभावेनसामानाधि
करण्यंनीलसुत्पलमित्यादौतथातत्त्वंपदयोर्नैत्यर्थः विशेषणविशेष्यभावंलक्षयति स्वबुत्त्येति स्वरूपसत्त्वमात्रेणनहि किंचिद्विशेषण
मितिपूर्वार्थं अयमर्थः स्वाकारज्ञानेनविशेष्यमनवभास्यकिंचिदपि वस्तु स्वरूपसत्त्वमात्रेण स्वस्थितिमात्रेणविशेषणंनहिभवति किं

तुर्येनगीलादिनास्त्रशुद्ध्यास्वाकारज्ञानेनविशेष्यसुत्पत्तादिरज्यतेभास्यतेइतरस्याद्व्यावर्त्येनेतद्विशेषणमिति विरुद्धार्थत्वेनेति तत्त्वंपदयोऽतिशो-
 षः नीलगुणोऽसलद्रव्ययोराश्रयाश्रयित्वेनाविरुद्धस्वभावयोः स्वार्थत्यागंविनालक्षणयाविशेषणविशेष्यभावेविरोधाभावात् तत्राजहत्वा-
 र्थानिरुद्धलक्षणा तत्त्वंपदयोस्तुपरोक्षपरोक्षत्वादिविरुद्धार्थत्वेनस्वार्थत्यागंविनाविशेषणविशेष्यभावानुपपन्नेऽदयोगात् अजहत्-
 स्वार्थलक्षणयासामानाधिकरण्यासंभवादित्यर्थः शकृल्लापदानांगुणिनिरुद्धत्वमनेदंभोक्तिर्भित्तनेइत्यजहत्स्वार्थलक्षणया-
 सामानाधिकरण्योदाहरणं बोध्यं दंडधरो भिक्षुरित्याद्यर्थविवक्षणात् एतेन प्रथममल्लोके शुकुलइतिगुणरुद्धिरुदाहृता
 अत्रपद्येत्तु नीलसुत्पत्तमित्यत्रलक्षणोच्यतेइतिपूर्वापरविरोधोभिरस्तः मतमेदेनाविरोधान् नचप्रथमपद्येशकृलइतिगुणप-
 रमेवेनद्रव्यविशेषणमितिप्रामित्यं जानिरुद्धत्वापत्यागुणेननिर्देशाहैइत्येतदुदाहरणत्वासंगतेः जहत्लक्षणयासामानाधिकरणं शक-
 ते नचेति एकार्थत्वस्येति तत्त्वंपदार्थयोजीवेश्वरयोरैक्यस्यविशक्षितत्वेनसकलस्वार्थत्यागेनपदार्थानरुलक्षणेपदार्थानुरोणेवैक्यस्या-
 न्नेश्वरादिनेतिभावः एवंप्रकारान्तराणिदूषयित्वाभिज्ञानमाह अतइतिवाच्यस्यैकभागत्यागभागान्तरग्रहणेनदहनहत्स्वार्थलक्षणा

नचजहत्स्वार्थत्वेनसंबंधितलक्षणयाकुसुमितदुमागंगेतिवत्कुजः एकार्थत्वस्यविशक्षितत्वात् अतो नहदजहत्स्वार्थलक्ष-
 ण्यासोयंदेवदत्तइतिवदिरुद्धांशत्यागेनानुगतविदेशेनैकार्येनसामानाधिकरण्येननिर्गुणेपर्यवसानम् अस्थूलादिवाक्या-
 सोयंदेवदत्तइत्यत्रहितदेशतत्कालविशिष्टदेवदत्तदेहवाचकस्तच्छब्दः एतद्देशकालविशिष्टवाचकोयंशब्दः वाच्यभागयोर्देशकालादिविशेषणयो-
 र्विरोधेनैक्यायोगात् विरुद्धतत्कालैतत्कालादिविशेषणभागत्यागेनाविरुद्धविशेष्यस्वरूपमात्रग्रहणेनैक्यबोधनात्सामानाधिकरण्यंतद्वत्त-
 त्वंपदयोः सर्वज्ञत्वकिंचिज्ञत्वपरोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशिष्टेश्वरजीवचैतन्यवाचकयोः परोक्षत्वापरोक्षत्वादिविशेषणभागविरोधा-
 द्विरुद्धौविशेषणभागोऽत्यक्तानुगतमविरुद्धचैतन्यमात्रंपददूषेनगृहीत्वा असकृद्वैकत्वबोधनात्सामानाधिकरण्यंनेनचलक्षणयानिर्गु-
 णोपर्यवसानंमिदं विषेधपरश्रुतीनांब्रह्मपरत्वमाह अस्थूलेति अस्थूलमनण्वद्भस्वमदीर्घं अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं अथान-
 आदेशोनेतिनेनीत्यादीवाक्यैर्ब्रह्मभिन्नसर्वापाधिनिरसननेनविषेधायधिभूतंसर्वाधिष्ठानंब्रह्मलक्षणयाबोध्यतइतिनेपांसाक्षात्मुखत-
 उपाधिनिषेधकत्वमर्थात्तुलक्षणयानिर्गुणेपर्यवसानं एतेनपदार्थस्यैववाक्यार्थत्वमितिपूर्वपक्षाभिमतोऽनियमः प्रत्यक्तः अस्मिन्
 ज्योतिर्मण्डलेकंशब्दइतिप्रश्नेनिषेधरूपेषुनतारासूत्रो नोष्ठाकरइतिप्रतिवचनवाक्येषुहिनकस्यापिपदस्यार्थश्चंद्रकृत्यापिवाक्यैरेभिर्बोध्य-
 तेइतिस्पष्टं तथाविषंभुंस्त्वेतिशत्रुगृहेभोजननिषेधनात्पर्यकंवाक्येविषपदस्यवाभुंस्त्वपदस्ययानभोजननिवृत्तिरर्थस्तथापि-

वाक्येनलक्षणया बोध्यते एवं सत्यज्ञानमनंतं ब्रह्मेत्यादिवाक्यैरुपक्रममाद्यवृत्तारसंज्ञतात्पर्यकैर्मूर्ख्यवृत्त्या विशिष्टवाचकैः ससुदायलक्षणया-
निर्घर्षकमसंज्ञं ब्रह्म बोध्यते वाक्ये लक्षणायामीमांसकैः स्वीकृतात् वाच्यार्थानां ब्रह्मण्यध्यस्तत्वेनाध्यासिकसंबंधस्याप्युक्तत्वाच्चैतदितः प्रद्युक्त-
शयः तथाभूते चरतामित्यादिना साक्षादुपाधिनिषेधेनेत्यंतेनाकल्पनायेति पदव्यंग्यार्थप्रतिपादनं ननु सुखवृत्त्याश्रुतीनां विशिष्टमवा-
लंबनमिति प्रपञ्चादिपदव्यंग्यार्थो विनिर्णयस्तत्र किं तात्पर्यं ग्राहकमित्याशङ्कयामाह तथाचेति तत्र हि पदशयाने स ह शक्तिभिरित्य-
नेन धियापुष्ट्या गिराकंता कीर्त्या तुष्ट्ये लघोर्जया विद्यया विद्यया शक्त्या मायया भिर्निषेधेन मित्याद्युक्तैश्चर्यवैशिष्ट्यालंबनत्वं स्पष्ट-
मेवोच्यत इत्यर्थः अकल्पनायेत्यनेन स्थूलादिकल्पना निषेधरूपेणातन्मिरसनसुरवेन निषेधस्युतीनां ब्रह्मणि पर्यवसानं व्यक्त इत्यत्र तत्सा-
र्यं ग्राहकमाह अंतरे चेत्यादिना उपसंहरिष्यतीत्यंतेन मानार्थं चेत्यादित्रयाभिप्रायमाह उपासनादीति आदिपदेन कर्मकांडोक्ता-
ग्निहोत्रादिवाक्यानि अयंभावः उपासनाकांडकर्मकांडोक्ततत्तदनुष्ठानैर्हर्षमर्थकमेति निवर्गप्राप्तिः धर्मादेरपि परमं फलं मोक्ष-

नांतु साक्षादुपाधिनिषेधेन तत्त्वार्थशोधन उपयोगान्निर्गुण एव पर्यवसानम् तथाना-
वैवोपक्रमे स्वसृष्टमिदमापीयेत्यादिना विशिष्टमालंबनं यद्व्यति अंतरे च श्रुतयस्त्वपि हि फलं
त्यतन्मिरसनेन भवन्निधना इत्कपसंहरिष्यति उपासनादिवाक्यानां तन्मार्थप्रवृत्तसृष्ट्याद्यवलं-
बनेन ज्ञानसाधनविधानेन तत्सुखमित्येषादिक २ ६५ ६६

एव धर्मस्य त्यागपवर्ग्यस्य नार्थो यो पल्पते नार्थस्य धर्मैकांतस्य कामोलाभाय हि स्मृतः कर्मस्य नो द्वियमीति लोभो जीवेन यावना जी-
वस्य तत्त्व जिज्ञासानार्थो यश्चैह कर्मभिरिति प्रथमस्कंधोक्तेः मोक्षश्च ब्रह्मज्ञानादित्कपासनाकर्मकांडयोरपि परमतात्पर्यं ब्रह्मण्येव न-
थाचाक्रियार्थप्रवृत्ताश्च सृष्ट्याद्यश्च ते शमवलंबनेनेति हूं हूं गर्भतत्पुरुषाश्च येणैष पदयोजनार्थः दहृरवैश्वानराद्युपासनावाक्यानि निवर्गफलोद्दे-
श्यक्यज्ञादिक्रियार्थप्रवृत्तात्पुरुषान् अवलंब्य निर्धर्मकब्रह्मण उपस्थित्यर्थं सृष्टिस्थिति लयनियमनादींश्चोपाधिनावलंब्य ननु पा-
सनाविधानद्वारा ज्ञानसाधनं विनैकाग्र्यमेव विदधति निवृत्तात् ज्ञानसिद्धान्तनियोज्यान् प्रतिउपासनाविधेरप्यप्रवृत्तेः क्रियार्थप्रवृत्तानालं-
ब्धेत्कृतं न च सृष्ट्याद्यनालंबने ब्रह्मणः सधर्मकत्वसिद्धिर्नापितां विनोपासनासिद्ध्यतीति सृष्ट्याद्यालंबनेनेत्कृतं आदिपदोक्ता-
ग्निहोत्रादिवाक्यानि चैहिकफलककृष्यादिक्रियार्थप्रवृत्तानवलंब्य रोचनार्थं न सृष्ट्यादीत्यादिपदोक्तस्वर्गादिफलान्यवलंब्य ज्ञानसाधनं चित्तु-

विधिविदिषादिकमेवतात्पर्यतोविदधति तमेतमात्मानंवेदालुक्चनेनब्राह्मणाविधिदिषंनियत्नेनदानेननपसानाशकेनेत्यादिश्रुतेः सर्वापेक्षा
चयज्ञादिश्रुतेरश्ववदिनिपरमर्षसूत्रान् कर्ममोक्षायकर्माणिविधनेत्यगदंयथेत्याद्योकादशाश्रुतेष्व अन्यार्थप्रवृत्तेतिपाठेऽप्ययमेवार्थःएवं
सर्वस्यापिवेदस्यब्रह्मपरत्वंमित्यं ननुलक्षणादिप्रकारः स्पष्टटीकायांनोक्तउपासनादि-----कांडस्येत्यंपर्यवसानवर्णनेबीजंनोक्तमित्याशं
कायाभाह एषादिगिति दिगर्थस्तूपपादिनएवेतिसंक्षेपः २ वैनंडिकेति स्वपक्षस्थापनहीनावितंडातस्त्रधानायेतर्कास्तदाग्रहगहित्येन ३
गाथासंवादशब्दयोर्नियतलिंगयोः सामानाधिकरण्यं नारदस्यचप्रष्टुर्नारायणस्यप्रवक्तुः संवादरूपांगायां अनएवप्रवक्तृत्वेननारायणो-
अत्रचानादिशिष्टपरंपरागतत्वान्नसंदेहोयुक्तइत्याह सैषेति सैषायथोक्तलंबनाब्राह्मीब्रह्मपराश्रद्धयाभादरेणवैनंडिकतर्कानभिनि
वेशोनयःश्रवणादिनाधारयेत्सअकिंचनः निरस्तदेहाद्युपाधिःसन्परंपदंभाष्यादिति ३ एतदेवसर्वश्रुत्यर्थनिरूपणेनप्रपंचयितुमि

सैषाद्युपनिषद्ब्राह्मीपूर्वेषांपूर्वजैर्धृता श्रद्धयाधारयेद्यस्तांक्षेमंगच्छेदकिंचनः ३ अत्रतेवर्णयिष्यामिगाथानाराय
णान्विताम् नारदस्यचसंवादमृषेनारायणस्यच ४ एकदानारदोलोकान्पर्यटन्मगवस्त्रियः सनातनमृषिं
द्रष्टुंययोनारायणाश्रमम् ५ यौवैभारतवर्षेस्मिन्क्षेमायस्वस्तयेनृणाम् धर्मज्ञानशमोपेत्माकल्यादास्थि-
तस्तपः ६ तत्रोपविष्टमृषिभिः कलापग्रामवासिभिः परीतप्रणतोपृच्छदिदमेवकुरुहह ७ तस्मैत्यवोच-
द्भगवान्कृषीणांशृण्वतामिदम् योब्रह्मवादःपूर्वेषांजनलोकनिवासिनाम् = श्रीभगवानुवाच सायंमुब
ब्रह्मसत्रंजनलोकेभवत्युरा तत्रस्थानांमानसानामुनीनामूर्ध्वरेतसाम् ९ ६९ ६९ ६९ ६९

तिहासमयनारयति अत्रेति नारायणान्वितंनारायणः प्रवक्तृत्वेनान्वितोयस्यांतांगायामितिहासश्च ४ ५ ६ ७ = ब्रह्मसत्रमिति ग
थायजमानाएवसमानाकस्त्रिगादिरूपायत्र कर्मकुर्वन्तिनत्कर्मसत्रंप्रसिद्धम् तथायत्रसमानाएववक्तृभ्योतृभावेनब्रह्ममीमांसनेनत्व
ससत्रम् ९

ऽन्वितोयस्यांतथाविधामित्यर्थः प्रवृत्तेननारदान्वितापिगाथानयापीहप्रष्टुर्ज्ञताहक्तःश्रेष्ठ्यंननुवक्ष्यमाणब्रह्मसत्रइवश्रोतृप्रवक्तृभ्योःसा
म्यमितिज्ञापनायनारायणान्वितामित्युक्तं परेतु नारायणेब्रह्मणिसमान्वितामित्याहुः ४ ५ ६ ७ = ९

वेदस्तु.

टी.व्या.

१०-११ फलसमय इति हिरण्यगर्भमुक्तिनिमित्तमहाप्रलयेदेनं दिनप्रलयेचेत्यर्थः निद्राणामियेति जगत्प्रत्ययं प्रति अह्नावधानं संतं प्रबोधयामासुः वि-
श्वसृष्ट्य विद्यानाशादिकार्ये अवधानं करयान्चक्रुः सर्वज्ञोपि नादृशबोधनस्य स्वाधिकारप्राप्तत्वेनावश्यं कर्तव्यत्वात् १२ तच्च प्रबोधनं ब्रह्मा
द्विरुक्तं नाम पिता सांसहजब्रह्मस्यैवैवेति दृष्टान्ते न व्यञ्जयति यथेति १३ जयजयेति अज्ञामविद्यामिति न ज्ञापयत इत्यज्ञा आनादिस्तिष्ठेत्
अहो न हि मया कथं तन्न ज्ञानमिदं न आह श्वेतद्वीपमिति तदीश्वरं तत्र स्थं मा मेवानिरुद्धमूर्तिम् १० ननु सर्वज्ञात्ते कस्तत्र
का प्रष्टावान्नाह तुल्यश्चुतेति श्रुतादिभिरविशेषाः अरिभिश्चोदासीनहीनत्वेन निरुपमकरुणाः अतः सर्वेष्ववचनयोग्याम्
पिकैतुके नैकं वक्तारं कृत्वा १ न्येपप्रच्छति तस्य ११ स्वसृष्टमिति स्वयनिर्मितमिदं विश्वं प्रलयसमये आपीयसंस्तस्य शयानं
योगेन निद्राणमिव वर्तमानम् तदन्ते प्रलयांते तल्लिङ्गैस्त्वत्पतिपादकैर्वाक्यैः परमीश्वरं सृष्टिसमये प्रथममिच्छासम्भूताः शु-
नयः प्रबोधयामासुः १२ स्रष्टोकेः शोभनाः श्लोकाः कीर्तयो येषु तैः पराक्रमैः १३ जयजयेति ततोऽजितजयजय उत्कर्षः

श्वेतद्वीपंगतवनित्यदिद्रष्टुं तदीश्वरम् ब्रह्मवादः स्रंसंघतः श्रुतयोपवशं रते तत्रहायमभूत्सशस्त्रं मां
यमनुपृच्छसि १० तुल्यश्चुतनपः शीत्वा तुल्यस्वीयारिमध्यमाः अपि चक्रुः प्रवचनमेकं शश्रूषवोऽपरे ११
सनंदन उवाच स्वसृष्टमिदमापीय शयानसहशक्तिभिः तदन्ते बोधयांचक्रुस्तल्लिङ्गैश्चुतयः परम् १२ य-
थाशयानं सन्नाजं बर्दिनस्तत्पराक्रमैः प्रत्युषेभ्यस्त स्रष्टोकेर्बोधयंत्यनुजीविनः १३ श्रुतय उवाच नय-
जयजत्यजामजितदोषगृहीतगुणां त्वमसि यदात्मना समवरुहसमस्तभगः

मभिषुक्त आदरेवीप्साकेन व्यापारेण भगवन् जगदोक्तां अगानि स्थावराणि जगं किञ्चिदंगमानि ओकांसि शरीराणि येषां जीवानां
तेषाम् जनामविद्यां जहनाशय किमिति गुणवती हं न व्येत्यत आह दाषन् गृहीतगुणाम् दोषायानं दाद्यावरणापगृहीतगुणाययानाम्
र्थः जीवईशो विश्वं द्वाभित्ताजीवेशयोर्भिदा अविद्यातन्त्रितोयौगः षडस्माकमनादय इत्युक्तेः अनादिभावस्त्वत्वेनादावत् नाशयितुमशक्ये
निभावः ईदृश्या अपि नाशयो रपता व्यञ्जनाया विद्यामिति व्याख्यातं न विद्यत इत्यविद्येति अव्यक्तत्वेन परमार्थतः कालत्रयेऽप्यविद्यमान-
त्वादधिष्ठानस्वरूप प्रकाशेन नाशयोग्यानां जहनी निभावः गुणवतीति जगद्विद्वद्दर्शनचातुर्योद्दिगुणशालिनीत्यर्थः

७५

७६

७७

७८

७९

८०

८१

८२

८३

७५

७६

७७

७८

७९

८०

८१

८२

८३

८४

निगमोवेदइति अनुचरेदितिपदसंबंधेनार्थपूर्तिः एवंनिगमोनुचरेदितिपदद्वयमात्रार्थोक्तः क्वचिद्व्यत्येत्यादिसर्वार्थयोजनायाह न
 नित्यादियतोवेत्यारभ्यप्रपद्यइत्यंताश्रुतिस्त्वयाचरतइत्यस्योदाहरणं यथात्मनीत्यादिरखिलशक्त्यवबोधकेत्यस्यसत्यंज्ञानमित्या
 दिरात्मनाचरतइत्यस्य अथश्रुत्यर्थः यतोवाइमानिभूतानिजायंते येनजातानिजीवंति यत्प्रपंत्यभिसंविशंतिनहिजिज्ञासस्वतद्ब्रह्मे
 ति यतोयस्मान्निमिनोपादानोभयरूपाद्वैमसिद्धानिइमानिभूतानिब्रह्मादिसंबपर्यंतानिजायंते जातानिसंति येनजीवंतिस्थितिलभंते
 तद्ब्रह्मेर्भच्छंदसीतिप्रकारः इयंस्वैरिणीवपरप्रतारणायगुणान्गृह्णाति अतोहंत्येति तर्हिमध्यपिदोषमावहेदितिममापिनचक्षश
 क्रिः स्यादतआह त्वमिति यद्यस्मात्त्वमात्मनस्वरूपेणैवसमपरुद्धसमस्तभगः संप्राप्तसमस्तेश्वर्योभिवशीकृतमायत्वादिनिभावः
 स्वयमेवनेज्ञानवैराग्यादिनार्किनहस्युरित्यनआह अखिलशक्त्यवबोधकेति तेषांत्वमेवांतर्यामीसर्वशक्त्युद्बोधकः अतोनेज्ञाना
 दौस्वतंत्रादितिभावः अहमकुंठज्ञानैश्वर्यादिगुणोनीवानां कर्मज्ञानादिशक्त्यवबोधनेनाविद्याहंतेत्यत्रकिंप्रमाणमितिचेत् अह-
 मेवप्रमाणमित्याह निगमः वेदः ननु एवंभूतेमधिकथंश्रुतीनां प्रवृत्तिस्तत्राह क्वचिदितिकदाचित्स्त्वयादिसमयेअजयामाययाचरतः

अगजगदोकसामखिलशक्त्यवबोधकतेक्वचिदजयात्मनाचचरतोऽनुचरेन्निगमः १४

ऋडितः नित्यं बालसमगतयासत्यज्ञानानंनानंदैकरसेनात्मनाचचरतो वर्तमानस्यनिगमोनुचरेत् प्रतिपादयेत् कर्मणिषष्ठ्यो यतोवा
 इमानिभूतानिजायंते योब्रह्माणंविदधानिपूर्वयोवैवेदांश्चप्रहिणोतिनस्मैतंहदेवमात्मबुद्धिप्रकाशंमुमुक्षुवैशरणमहंप्रपद्ये यथात्स
 निनिष्ठन् सत्यंज्ञानमनंतंब्रह्मयः सर्वज्ञः सर्वविदित्यादिनिगमकदंबस्त्वामेवंभूतं प्रतिपादयतीत्यर्थः १४ जयजयानितजह्वगजं
 गमाद्यनिमजासुपनीतमृषागुणाम् नहिभवंतमृतेभमवंत्यमीनिगमगीतगुणार्णवतातव १ ७ ७ ७ ७
 जाशंगच्छंति संनियन् अभिसंविशंति यस्मिंस्त्वादाख्यं प्राप्नुवंति तद्ब्रह्मेति विजिज्ञासस्व विचारयेति योब्रह्माणमिति यः परमेश्वरः पूर्वस्त्वया
 दौब्रह्माणंहिरण्यगर्भंविदधानि सृजति तस्मै हिरण्यगर्भायवेदान्प्रहिणोति ददाति तं देवं द्योतमानं ज्ञानरूपं आत्मबुद्धिं स्वविषयबुद्धिं
 प्रक्षययति ददाति यद्वा आत्माकारबुद्धौ प्रकाशते तं मुमुक्षुरहं शरणं गच्छामीति यथात्मनिर्जावेतिष्ठन् आत्मानं जीवं नित्यमयमिदं
 नर्यामी सर्वस्य संनर्यामि ब्राह्मण तात्पर्यं सत्यं कालत्रयाबाध्यं ज्ञानस्वरूपं विविधपरिच्छेदशून्यं ब्रह्म यो वेद सोऽश्रुते सर्वान्भूतान्
 हेति १ १४ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

इंद्रोऽयानइति यात्रापणइत्यस्मात्तत्प्रत्ययेषष्ठी तथाचयानोऽजंगमस्यअवसितस्यस्थावरस्येतोराजार्द्धश्चरइति अग्निर्मूर्धादिवःककुत्सनिःपृ
थिव्याअयं अयमग्निर्दिबोमूर्धार्धसूर्यरूपेणध्रुलोकस्यमूर्धामवति ककुत्स्येषःपृथिव्याःपतिःजाठरादिरूपेणभूलोकस्यपालकइत्यर्थः वाचा
रंभणमिति वाचारभ्यस्माणांउच्चार्यमाणानामधेयं नामैवविकारो ननुयटशरावादिनामानिस्त्रिणोमृदिविकारोवस्तुनोस्मि परमार्थतोमृत्तिकेत्येवमृत्ति
ननुकथंमामेवंप्रतिपादयंति यतइंद्रोऽयानोऽवसितस्यराजेत्यादिभिः इंद्रःयानोऽजंगमस्यअवसितस्यस्थावरस्यचराजेतिप्रतिपाद्यते न
याअग्निर्मूर्धादिवइत्यादिभिश्चैवंभूतत्वेनाग्न्यादयःप्रतिपाद्यंतेतत्राह बृहदुपलब्धमेतदिनि अयमर्थः एतदुपलब्धमिन्द्रादिस
र्वंबृहन्ब्रह्मत्वमित्येवावयंतिजानंति कथंबृहन्एवाव शेषतयाऽवशिष्यमाणत्वेनकुतः यतोबृहन्ःसर्वस्योदयास्तमयौउत्प-
न्नित्यौसर्वोपादानत्वात् तर्हि किंविकारित्वंबृहन्ःन अविकृतात् विवर्ताधिष्ठानत्वेनाविकारादित्यर्थः वाशब्दउपमार्थः-
यथायटादेर्विकृतेमृदिउदयास्तमयौतद्वत् वाचारंभणविकारो नामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यम् सर्वस्वत्वदंब्रह्मेत्यादिभिस्तथाप्रति

बृहदुपलब्धमेतदवयं त्यवशेषतया यत्तदुदयास्तमयौ विकृतेर्मृदिवा विकृतान् अनक्रषयो
 दधुस्त्वयिमनोवचनाचरितंकथमपथा भवन्ति शुविदत्तपदानि नृणाम् १५ ६५ ६५

पादनादित्यर्थः अतः कारणादृषयोमंत्रास्तद्रूपारोवात्पुण्येवमनोवचनाच्चरितंदधुः मनसा आचरितं तत्पर्येववचनाच्चरितमभिधानंच धृतवतः नपृथग्विकारेष्वित्यर्थः अत्रनिदर्शनमूक्तमयथेति नृणांभूचराणांयचकुत्रापिदत्तानिनिक्षिप्तानिपदानि सुविकथमयथाभवन्ति अदत्तानिभवन्ति अतोयथामृत्पाषाणेषुकादिषुदत्तानिपदानिभुवंनमभिचरन्ति तथापक्तिमपि विकारजातंवदंतोवेदास्वामेवसर्वकारणं परमार्थभूतं प्रतिपादयन्तीत्यर्थः १५ इति ह्यहोनिहिरवींद्रमुखामराजगदीदंनभवेत्पृथगुत्थितम् बहुमुखैरपिमंत्रगणैरजस्वसुरुमूर्तिरतोविनिगद्यसे २

कैवल्यसंयवस्तु अस्तीति दृष्टान्तः एवं परमकारणब्रह्ममात्रत्वं सर्वकार्यजानस्येति सर्वसत्त्विदं ब्रह्मेत्यस्य तज्जलान्भितिशान्तउपासीनेति वाक्यशेषः
सर्वमिदं जगत् ब्रह्मेव खलु तज्जलान् तस्माद्ब्रह्मणो जायत इति तज्जनं सिंघ्लीयत इति त्वं स्थितिकाले तस्मिन्नेवानिति प्राणिनीति नददत् तज्जा
त्वानल्लत्वानदनत्वाच्चेत्यर्थः इति अनः शान्तो रागद्वेषादिभूयः सन्नुपासीनेति द्रष्टारो चेति वाशब्दः समुच्चये ऋषिपदे एकशेषेणोभयविवक्षणात्
नेन मंत्रद्रष्टारो मनसा चरितं दधुः मंत्रास्तव चनत्वरितमभिधानं दधुर्गिनियथायथं संबंधः २ १५ ७ ८ ९

अस्कर्याइति ह्रस्वमध्यपदं अस्कराणामिमे अस्कर्याः प्रसिद्धा स्नेहोकाः अंधेनगाटेनतमसा आह्लाजानेनप्रसिद्धांधकारेणवाहताव्यासाः प्रेत्यमृ
त्वानान् लोकांस्तेगच्छंति येकेच केचन आत्महनः अविद्यादोषेण आत्मा पलापुर्तोरः ब्रह्मज्ञानशून्यादुर्योनीः प्राक्प्रवर्तनीत्यर्थः चेत्तद्यदिनावेदी
तु ब्रह्मज्ञानवान् तदा महती विनष्टिः हानिः दुष्परिहराजन्ममरणादिरूपा संसृतिरित्यर्थः उभयविधभजनेति कथामृताब्धीत्फक्तश्रवणकी
र्तनरूपं भजनमेकं भजंति ये पदमजस्त्रेत्याद्युक्तसच्चित्सस्वरूपभजनमपरं तर्हि सत्यत्वमिति पुरुषविधस्य साकारत्वेन सावयवत्वान्ना
शावश्यं भावात् कोशेष्वन्ये कोशसंबंधोऽप्यात् सत्यत्वासंगत्वव्याहतिरिति भावः अन्नमयादिषु अन्नमय प्राणमय मनोमय विज्ञानमयानं
इत्येव वेती अस्मृतो नरायदिने अनुविधा अनुविधतीत्यनुविधा अनुवर्तिनो भक्त्यदित्यावत् तर्हि स्वसंति जीवंति सफलजीवनाभवंति
इतरथा हनयद्वयवभस्त्राद्वयथाशासा इत्यर्थः नन्वभक्तानामपि कमादिफलमस्तेव न कार्यकारणानुग्राहकत्वेन जीवन्हेतोस्तवाभजनेन
तन्नामदपि न सिद्ध्येदित्याशयेनाह महदहमादय इति महानहंकारश्च आदिर्येषां ते यदनुग्रहतः पस्यानुप्रवेशेन लब्धसामर्थ्याः संतः
अहं देहं समष्टिव्यष्टिरूपं स्पष्टवतः तत्र च पंचापि कोशान् अन्नमयादीनां विषयतत्तदाकारः सन् यश्चेतयते सत्वं तदाह पुरुषविध इति पुरुष

इत्येव श्वसंस्तस्मृतो यदिनेऽनुविधामहदहमादयोऽन्नमसृजन्यदनुग्रहतः पुरुषविधोऽ
न्नयोऽन्नचरमोऽन्नमयादिषु यः सदसतः परं त्वमथ यदेष वशेषमृतम् १७

स्यान्नमयादेर्गंधेव विधा आकारेयस्य सतया ननु विदेकरसस्य कथं तत्तदाकारता अन आह अन्नयोऽन्न इति अन्न एष अन्नमयादिष्वने
तीत्यन्नयः अतस्तत्तदाकारतेति एवं तर्हि सत्यत्वमसंगत्वं च कथं तत्राह चरमोऽन्नमयादिषु य इति अन्नमयादिषूपदिश्यमानेषु यश्चर
मो ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति पुच्छत्वेनोक्तः सत्वमिति संबंधः ननु तथाऽप्यन्नमयादिष्वन्नित्वे संगत्वव्याहानिरेव तत्राह सदसतः परं त्वम
थ यदेष वशेषमृतमिति सदसतः स्थूलसूक्ष्मादन्नमयादेः परं व्यतिरिक्तं तत्ताक्षि घृतं भवशेषमवाशिष्यत इत्यवशेषमवाध्यम् ७
दमयेषु पुच्छत्वेन सर्वाधारत्वेनोक्त इति अन्नमयाद्याकारत्ववर्णनस्य निराकारपुच्छब्रह्मबोधार्थत्वा निराकारत्वस्यैव वास्तवत्वात् सत्यत्वमव्याहतिमि
ति भावः ननु कोशेष्वन्ये असंगत्वस्तितरनन्वये व्यापकत्वस्य निरिनिगूढाशयः शंक्ते नन्विनि परं व्यतिरिक्तमिति असंगमित्यर्थः अन्न
मयादेः कल्पितत्वेन मिथ्यात्वात् तेष्वन्येषु तत्संबंधस्य मिथ्यात्वात् उभयोः संबंधिनोः सत्यत्वाप्यसंबंधस्य सत्यत्वमियमात्रकस्थितसंबंधेन न
वास्तविकसंगत्वस्तितरिति भावः अबाध्यमिति कोशैः संगेन द्वाधेन बाधापत्ता सर्वबाधेऽल्पवादापत्तेर्निरवधिकबाधानुपपत्तेः सर्वबाधावधिभूताव
शेषमिध्याप्यसंगत्वमिति निरिनि भावः

सत्यमिति अनयासंगं च ससंगस्य सत्यत्वादर्शनादिभिर्भाषः असंगस्यापि कोशान्वयवर्णनमसंगपुच्छब्रह्मबोधार्थमेवेति स्पष्टीकर्तुं शङ्कते
 नहिंति वस्तुतोसंगत्वेन च वर्णनं नोपपन्नमित्यर्थः समाधत्ते शास्त्राच्चंद्रवदिति सूक्ष्मचंद्रकलाप्रदर्शनायात्यंतचंद्रसंबधमून्यापि वक्ष्यशास्त्रासु
 ग्रंथं प्रति चंद्रत्वेन प्रथमं प्रदर्श्यते ततः शास्त्राग्रे चंद्रइत्यादिप्रदर्श्यते न ह्यतुष्टुस्वरूपबोधनार्थकोशपंचकेन योसंगस्याप्यात्मन उच्यते इत्यर्थः
 सवाएष इति एषोऽनरसविकारः स्थूलदेहएव पुरुष आत्मेत्युक्ता न्योतर आत्मायाणमय इत्येवं प्राणमय मनोमय विज्ञानमयानंदमयानां पूर्वपूर्वं
 नः सूक्ष्माणामानराणां च कोशा नासु पदेशं कृत्वा प्रति कोशपर्यायं तस्य पुरुषविधानामन्वयं पुरुषविधिति वाक्यमुच्यते तस्यान्वयमादेः पुरुषवि
 धतो पुरुषाकारनामनु अतु सत्यमयसुगरोऽनरकोशोपाधिकोऽपि पुरुषविधः पुरुषाकारो भवतीति तस्य पुरुषेत्यादिश्रुतेरर्थः एवं पुनः पुनः प्र
 अथ अनएव कृतं सत्यम् तर्हि किमर्थं नैषे न्वय उक्तः शास्त्राच्चंद्रवच्छुद्धस्वरूपलक्षणार्थम् तथाहि सवाएष पुरुषोऽनरसमयस्तस्येद
 मेव शिरइत्यादिना स्थूलसूक्ष्मक्रमेण पंचकोशानुपदिश्यतस्य पुरुषविधानामन्वयं च पुरुषविधिति पुनः पुनस्तदन्वितत्वेनालक्ष्य ब्रह्मपु
 च्छं प्रतिष्ठेति सर्वसाक्षिशब्दस्वरूपनिरूपणमित्यनवशम् १७ नरवपुः प्रतिपद्यदित्यदिश्रवणवर्णनसंस्मरणादिभिः नरहरे
 न भजंति नृणां मिदं हनिवदुच्छमि नं विफलं नतः ४ एवं तावत्सर्वाक्षिके परमेश्वरे सर्वश्रुतिसमन्वयेन सद्भजनीयत्वमुक्ता अभक्तानि

उदरमुपासने यत्र ऋषिवर्त्मसूक्ष्मकूर्पदृशः परिसरपद्मनिहृदयमारुणयोदहरम्

दपाचनदेवदृढीकृत्येदानीमनवगात्मा महिषनिप्रथमं तत्तदुपाध्यात्वं च नमुपासनसुदरं ब्रह्मेति शार्कराक्ष उपासने हृदयं ब्रह्मेत्यारुणयो
 ब्रह्माहैवनाद्वत ऊर्ध्वं त्वेवोदसर्पतच्छिरोऽयन इत्याद्याः श्रुतयो विदधतीत्याह उदरमुपासन इति ऋषिवर्त्मसूक्ष्मकूर्पणीणां संमदाय मार्गे
 शुभे कूर्पदृशस्ते उदरालंबनं मणिपूरकस्थं ब्रह्मेपासने ध्यापनि शार्कराक्ष इति श्रुतिपदस्य प्रतिपदं कूर्पदृश इति कूर्पशार्करारजोविद्यने
 दृक्ष आक्षिपु येषां न तेषां रजः पिहितदृष्टयः स्थूलदृष्टय इति यावत् उदरस्य हृदपापे सया स्थूलत्वात् यद्वा कूर्पसूक्ष्मसूक्ष्मदृश इत्यर्थः
 निकोशपर्यायकोशान्वितत्वं प्रदर्श्य ब्रह्मपुच्छं प्रतिष्ठेति सर्वाधारसर्वसाक्षिशुद्धस्वरूपनिरूपणमिति ४ संगतिं वक्तुं सुक्तम्लोक्तं च तुष्ट्यर्थम्
 तु वदति एवं तावदिति सर्वश्रुतिसमन्वयेनेत्यंतः प्रथममश्लोकद्वयार्थः सद्भजनीयत्वमिति द्वितीयवसरस्य इत्यस्यार्थः अभक्तानि दयेति ह
 तय इवेत्यस्य उदरं ब्रह्मेति उदरस्य वैश्वानरोपाधिकं ब्रह्म शार्कराक्षस्यापत्यानि शार्कराक्षान्नष्य उपासते विनयंति हृदयं उदरादूर्ध्वभूत
 वृत्तमलस्यंदहगकाशाख्यं ब्रह्मेत्युपासने ब्रह्माहैवना इति हृदये नौ निपातौ स्पष्टार्थौ नाद्विने उदरहृदयोपाधिके ब्रह्मा ब्रह्मणी ए

वेदस्तु-
८

वेत्यर्थः तावद्वाङ्मनपदद्वयं दिवचनस्य ङादेशः ऊर्ध्वत्वेनेति तु पुनस्तदेव ब्रह्मस्य पुष्पानादीरूपेणोर्ध्वमुदसर्पदगच्छन् तच्चोर्ध्वमुद्रम्यशिरोऽथय
न आश्रितवन् तदयविशेषणमिति अजहङ्गित्वान् पुंसकत्वेनेति ज्ञेयं परिसरानाङ्गत्वात्तामिनि तथाचपरिसरापद्धतिमिति वक्तव्यं हस्वोऽङ्गापोः सं
ज्ञात्वं सोर्ध्वत्वात्पित्सूत्रेण छान्दसः शतं चैकाचेनेकोत्तरशतमित्यर्थः तदयस्य तद्गोलकस्य एकास्य पुष्पानाङ्गत्वात्पित्सूत्रेण छान्दसः
यस्तिर्यगूर्ध्वगतान्यानाङ्गः उक्रमणे प्राणोऽक्रमणद्वारभूताः संसारागमनहेतुभूता भवन्तीत्यर्थः ५ उदरस्थं तदयस्थं च भगवंतं सुनय
पासने इत्युक्ते भगवतो तदयद्युपाधिप्रवेशेनोपाधिनारतम्यरुनात्यत्यमहत्त्वभावप्राप्त्या जीवसास्यमाशंक्य जीवोपि द्यान्तःकरणप्रतिबिंबि
तः परिछिन्नः प्रनिशरीरं भिन्न उदरादिषु वर्तते ईश्वररूपाधिपरिच्छेदशून्य एकः सर्वव्यापित्वादिरूपेणेति प्रतिबिंबेन जीवेन विंबभूतः स्वनियन्तोपा
नदा तदयस्थं सूक्ष्ममेवालक्ष्यतत्त्ववैशेष्यप्रथममुदरमुपासत इति भावः आरुण्यरूपसाक्षात् तदयस्थं दहरं सूक्ष्ममेवोपासने तदय
विशेषणम् परिसरपद्धतिमिति परितः सरन्ति प्रसर्पन्तीति परिसरानाङ्गः तासां पद्धतिं मार्गं प्रसरणस्थानमित्यर्थः विशेषणस्य फलमाह
तत इति ततो तदयत्वात् भो अनन्ततव धाम उपलब्धिस्थानं स पुष्पानाङ्गत्वं परमं श्रेष्ठं ज्योतिर्मयं शिरः मूर्द्धानं प्रति उदगान् उदसर्पन्तमूलाधा

तत उदगादनन्ततव धाम शिरः परमं पुनरिह यत्समेत्यनपतं निष्कृतां तसुरवे १८ ६३

रादारभ्य तदयमध्यात् ब्रह्मरंभं प्रति उद्गतमित्यर्थः कथं भूतं धाम यत्समेत्यप्राप्य पुनरिह कृतां तसुरवे मृत्युसुखे संसारेन पतंति न
थाच भूतिः शतं चैका तदयस्य नाङ्गत्वात्तासां मूर्द्धानमभिनिः सृतेका तयोर्ध्वमाद्यन्मृतत्वमेति विधगन्या उक्रमणे भवन्तीति १८
उदरादिषु यः पुंसां चिन्ति नो मुनिवर्त्यभिः हंति मृत्युभयं देवो तद्गतं नमुपास्महे ५ ६३ ६३ ६३

स्य इत्याशयेन समाधत्ते नन्वित्यादिना एक इति उदराद्युपाधिभेदेन भेदो नैत्यर्थः अतो देवः सर्वोपास्य इत्यर्थः दुर्लभत्वं वारयति सर्वभू
तेष्विति न हि सर्वेषां प्रत्यक्षः कुतो न तत्राह गूढ इति घनछन्नदृष्टीनां सूर्य इव मायावृत्तमनीनां न भासत इत्यर्थः एकस्य कथं सर्वभूतस्थत्वं
तत्राह सर्वव्यापीति आकाशवदिनि भावः सर्वभूतानां स्थितिप्रयोजनमाह सर्वभूतानामनरात्मानियन्तेति कर्माध्यक्षः कर्मकारयिना कर्मफल
प्रदानाच्च सर्वभूतानां मधिवासोपिष्ठानं ननु प्रकृतेरिव जडतया सर्वापिष्ठानत्वे कर्माध्यक्षत्वमनुपपन्नं तत्राह साक्षीति ननु साक्षाद्दृष्टा
साक्षी द्रष्टा च दर्शनाश्रय इति स्वतो जडत्वं तार्किकोक्तरीत्या प्रसज्यते तत्राह चेता इति ज्ञानस्वरूप इत्यर्थः केवलः अद्वितीय इति साक्षित्वो
क्त्या प्रसक्त साक्षिसाक्ष्यरूपभेदेनिरासः एको देव इत्याद्युक्त्या प्रसक्तमेकत्वादिधर्माश्रयत्वं वारयति निर्गुणश्चेति विशिष्टवर्तमाना

टी-व्या.

८

नइति अंतःकरणादिषु प्रतिविंबिततया जीवरूपेण वक्ष्यमानो न एव न्यूनाधिकभावेनाजगज्जादिसु उपाधितारतम्यकृतप्रतिविंबाद्यत्यल
महत्यादिना च कास्सीत्यर्थः सत्यं नवधामस्वरूपमिति यथात्मनि तिष्ठन्नात्मानं मनरोयमप्रतीत्याद्यं नर्यामि ब्राह्मणोक्तं नियंत्वरूपं विंबात्स
नन्वीश्वरस्यापि तर्हि जीववदुदरादिसंबंधेन दत्तप्रविष्टस्य च तारतम्ये सति केन विशेषेणोपास्यत्वमिति मामाशंकां परिहरंत्यः एकोदे
वः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी सर्वभूतान्तरात्मा कर्माध्यक्षः सर्वभूताधिवासः साक्षी चेताकं वलो निर्गुणश्चेत्याद्याः श्रुतयः स्तुवंतीत्याह
स्वरूपविचित्रयोनिमिति स्वयंकृतास्तु उच्चनीचमध्यमास्तयोनिषु अभिव्यक्तिस्थानेषु कार्यपुदेहादिषु हेतुनया उपादान-
तया प्रागेव विद्यमानत्वेन मुख्यप्रवेशासंभवाद्दिशान्निवर्तमानस्तरतमतोन्यूनाधिकभावेन च कास्ति अवभाससे स्वरूपायो-
नीरनुकरोतीति स्वरूपास्तु कृतिः अनलवत् अभिर्यथास्वनस्तरतम्यहीनोऽपिकाष्ठानुसारेण तथा तथा प्रकाशतनद्वत् अथ अनो

स्वरूपविचित्रयोनिषु विशान्निवहेतुनयान्तरतमतश्च कास्ति अनलवत् स्वरूपास्तु कृतिः अथ विन
यास्वमूषविनयनवधामसमं विरजधियोऽन्वयस्य भिविपण्यवएकरसम् १९ ७

विनयास्तु मिथ्याभूतास्वमूषयोनिषु अविनयसत्यमयतः सममविशेषमतः सत्यं नवधामस्वरूपं विरजधियो निर्मलमतयः अन्य
यंति जानंति नुइति पृथक्पदं वा अत्र हेतुः अभिविपण्यवइति अभितो विगतव्यवहाराः पण्यवहारइत्यस्य रूपं पण्युरिति ऐहिकसु
धिककर्मफलरहिता इत्यर्थः अभिशेषत्वादेवैकरससंभवात् अतस्ततोपाधिकृततारतम्याभावादप्रच्युतैश्वर्यस्योपास्यत्व
मिति भावः १९ स्वनिर्मितेषु कार्येषु तारतम्यविवर्जितम् सर्वानुस्यूतसंभवात् भगवंतं भजामहे ६ ७

कमित्यर्थः इत्यस्येति
पण्यवहारे पणचेति पठितस्येत्यर्थः रूपं पण्युरिति पनेर्बाहुलकादौणादिकोऽनुप्रत्ययः अनुनासिकप्रतिज्ञाया अभावाद्नादेशा
भावः ६ ७ ७ ७ ७ ७ ७

इद्यन्भीभारतीतीर्थोदिसंमतं प्रतिविंबमिष्यात्पक्षमनाइत्यप्रतिविंबोविंबादभिन्वात्वात्विंबात्मनासत्तः विंबभेदादिधर्मा एवाः प्रज्ञानत्वधर्मध्यासइतिविवरणादिसिद्धांतेन टी-व्या.
जीवेणोपाधिकृतादोषावस्तुतो न संनिक्तिमुत विंबभूते श्वरइति दर्शयितुमाह अपिनी यश्चायं पुरुषे देहप्रत्यगात्मापश्चात्सावादित्येसूप
मंडले उपास्यत्वं नांक्तः परमेश्वरः स एकः तत्त्वमसीति वाक्यार्थ उक्तः तस्य महात्मनो महा नुभावस्य भक्तस्य एते अस्यां श्वेता श्वतरोपनिषदिक-
धिना अर्था जीवब्रह्मैक्यादयः प्रकाशने यथा क्त्वा सा कृता भवन्ति नान्यस्य इत्यस्मादेवं तस्माद्भूतज्ञाने छुभिरीश्वरगुरुविषया भक्तिः संपा
द्योनि भावः कृतामत्स्याद्यवतारायेनेति न ह्युण संविज्ञानो बहुव्रीहिः अवतारस्यावतारिणश्च भगवतश्चरणभजनं ब्रह्मा सौम्य ज्ञानोपायं
अपि ब्रह्मोन्विद्यमाशंकास्यात् भगवतो देहाद्युपाधिकृतदोषप्रसंगइति यतो विद्याकामकर्मभिः संसरतो जीवस्यापि भगवद्भावत्वं
क्षणमवोधयंत्यसंक्षेपं निषेधयंति सयश्चायं पुरुषे यश्चात्सावादित्ये स एकः तत्त्वमसीत्याद्याः श्रुतयः ननु कत्वर्थस्यात्मनः स्तुतिरिय
मीश्वरत्वेन क्रियते ननु तस्येश्वरत्वं बोध्यते नैनं ह्यन्यते यतस्तत्र यस्य देवेषां भक्तिर्यथा देवेन तथा गुरो तस्यैते कथिता ह्यर्थाः प्रका
शान्ते महात्मनः इत्याद्याः श्रुतयः कृतावतारस्य भगवतश्चरणभजनमुपायं वदन्तीत्याह स्वकृतपुरे धिति स्वकर्मापार्जनेषु पु-

स्वकृतपुरे धमी घबहिरंतरसंवरणं तव पुरुषं वदंस्त्वत्तुल्यशक्तिधृतोऽशक्तनम् इति नृगानि विवि
च्य कवयो निगमावपनं भवत उपासनेऽग्रिमभवं भविष्वसिताः २० १९

रेषु देहेषु अमीश्वरादिषु भोक्तृत्वेन वर्तमानं पुरुषमस्त्वित्शक्तिधृतः सर्वशक्त्या श्रयस्य पूर्णस्मृतवांशकृतं वदंति अंशदवांशः
कृतद्वयकृतः तद्रूपं वदंतीत्यर्थः ननु कार्यकारणसंघतस्य कुत एव भूतत्वं तत्राह अबहिरंतरसंवरणमिति बहिः कार्यमंत-
रं कारणं वस्तुतस्तदावरणशून्यम् तयोरसत्तादित्यर्थः एवं नृगानि नु जीवस्य गतिं तत्त्वं विविच्य विशोध्य कवयः अन्यथेदं न प्राप्यत इ-
ति ज्ञानं तः निगमावपनं निगमोक्तकर्मणा मावपनमासमंतादुच्यतेऽस्मिन्निश्चावपनं क्षेत्रं सर्वकर्मापणाविषयमित्यर्थः यत्रार्पि-
तानि कर्माणि सुक्तिफलं फलं नितं भवतोऽग्रिमभवं भवनिवर्तकं विष्वसिताः कृतविश्वासाः उपासने अर्चनं वदनादिभिः सेवंते शुची
ति मर्त्यलोके इदमेवोचि नमिति दर्शयंति २० तदंशस्य ममेशानत्वन्मायाकृतबंधनम् तदंघ्रिसेवामादिश्य परानंदं निवर्तय ७ २० १९

वदंतीत्यर्थः जीवे ब्रह्माभेदोक्तेः स्तुतिरूपत्वेन भेदज्ञानार्थमुपायोक्तिर्न संगच्छेत् आदित्योप्युपायनमानः प्रज्ञा इत्यादिकायां स्तुतिरूपायामभेदाच्छ्रवणा
योनेरभावादिनिभावः अन्यथा चरणभक्तिं विना इदं साक्षात्काररूपं ब्रह्मज्ञानं न प्राप्यते विश्वसिता इति विश्वासात्फलशौघं अर्चनं वदनादीनि एतेन
पुनः पुन ब्रह्माकाराणि निरेव भक्तिर्न तु भगवदर्थनादिरूपा भक्तिरपोक्षुचेति निरस्तं ७ २०

अन्यसाधनमिति तत्त्वज्ञानादेः कवलं साधनमेव न तु परमफलरूपमपीति पूर्वश्लोकस्थ तत्त्वज्ञानसाधनत्वोक्त्या सिद्धांतीकरणमनुचितमित्यर्थः साधनान्तरवन्मोक्षकाले हेयत्वापेक्षावक्ष्यमाणश्रुतिभाष्याभ्यां शुक्लसप्तकाद्याचारैश्च विशेषापन्नैरिति भावः मन्वानः पर्यालोच्यमानः श्रुतिगणोभक्तिरूपकरोति मोक्षोपरिविराजमानपञ्चमपुरुषार्थरूपत्वं स्थापयतीत्यर्थः भक्तिरूपसाधनमिति पाठे अल्पस्य तत्त्वज्ञानमात्रस्य साधनमेवेति वचन-

भक्तिरूपसाधनमिति वचनमनुचितमिव मन्वानो भक्तिरूपकरोति दुरवगमेति श्रीश्रुतदुरवगमं दुर्बोधं यदा तत्त्वं तत्त्वनिगमाय ज्ञापनाय तवान्तनोराविष्कृतमूर्तेश्वरितमहामृताधिपरिवर्तपरिश्रमणाः चरितमेव महामृताधिः तस्मिन् परिवर्तविगाहः तेन परिश्रमणाः परिवर्तनार्थः श्रमणं श्रमः गतश्रमा इत्यर्थः अपवर्गमपिकेचिन्परिलुपतिनेच्छंति कुतोऽपि द्रवदादिकेचिदिति - एवंभूता भक्तिरसिकाविरला इति दर्शयति न केवलमन्यन्ते छंति किंतु ते नैव सुखे न पूर्णाः संतः पूर्वसिद्धगृहादिकस्वसंस्तुपेक्षं न इत्याह नवचरणसरोजहंसकुलसंगविसृष्टगृहा इति नवचरणसरोजे हंसाद्वयममाणा ये भक्तास्ते -

दुरवगमात्सतत्यनिगमाय तवान्तनोश्चरितमहामृताधिपरिवर्तपरिश्रमणाः नपरिलुपतिकेचिदपवर्गमपीश्वरतेचरणसरोजहंसकुलसंगविसृष्टगृहाः २१ ७ ७ ७ ७

बाकुलं तेन संगस्तेन विसृष्टगृहायैस्ते तथा अनेन श्रवणकीर्तने दर्शिते श्रुतिश्रुक्तेरप्याधिक्यं भक्तेर्दर्शयति यथाह यंसर्वदेवानमंति सुमुखो ब्रह्मवादिनश्चैति व्याख्यातं च सर्वज्ञैर्भाष्यरुद्रिः मुक्ता अपि लीलाया विग्रहं कृत्वा भजंत इति २१ त्वं कया - मृतपायो धौहि हरं तोमहासुदः कुर्वन्ति कृतिनः केचिच्चतुर्वर्गं नृणोपमम् ८

स्यानौचित्यं मत्तागुरुकरोति धर्मार्थकाममोक्षारूपपुरुषार्थचतुष्टयस्यापि साधनत्वं मोक्षाधिकपञ्चमपुरुषार्थरूपत्वं च स्थापयतीत्यर्थः महानमृताधि रिति यद्विद्विदमृताधिर्महान्त्वात्तदोपमीयेत्यर्थः श्लेषेणा मृतानां सायुज्यादिमोक्षाणां समुद्रतुल्ये इन्द्रपदादीनि इन्द्रपदशब्देन अर्थकामो आदिपदार्थः तथाच चतुर्वर्गमपि भक्तिवशादेव बलाक्षाममपि नेछंति अनेन भक्तेः पुरुषार्थचतुष्टयसाधनत्वं सतः परमफलरूपत्वं च त्वं नितं श्रवणकीर्तने इति स्मरणपादसेवना च नादीनामुपलक्षणमेतदिति भावः श्रुतिश्चेति नृसिंहनापिनी श्रुतिरित्यर्थः देवाविषयिणः ब्रह्मवादिनो मुक्ताः इति विषयी सुमुखमुक्तसेव्यत्वं न तु ब्रह्मवादिपदं वेदपाठकवत्चकं न मुक्तपरमित्याशंकायामाह व्याख्यातंचेति

वेदस्तु-
१०

सर्वज्ञैर्महिमादात्म्यमविश्रुतिविद्वदनुभवसिद्धिजानद्विर्भाष्यरुद्रिः श्रीमच्छंकराचार्यैः भाष्यार्थस्तु मुक्तजीवन्मुक्ताभ्यानिष्ठुतिस्थचकारार्थः अपि
नामस्मिन्नाध्यफलापेक्षाशून्याअपीति सूचिनं लीलयाभजंतीनिस्वभावात्प्राप्तयोजनमनुद्दिश्यनमंदापिप्रवर्तनइतिविरोधोनिरस्तः विग्रहं हत्वेतिभ
गवनश्चतुर्भुजपीतांबरधारिभूर्तिमंतर्मनोमयीवह्निर्वांशत्वादिमयीरुत्वेति साकारभजनमुक्तं नमंतीतिवर्तमानप्रत्ययेनस्वभावव्यंजनादुक्तेरसा
धारणज्ञानिबिन्दुलंघनितं यद्वालीलयाहेतुनाननुत्थजीववत्कर्महेतुनाविग्रहंरुत्वास्वयमेवदेहंधृत्वासायुन्यादिसुक्तिमनादत्यभजंतीति
अत्रपक्षेअकर्मजन्यलीलाविग्रहधारीमुक्तेषुभजनोक्त्याकर्मजन्यदेहधारिर्जीवन्मुक्तेषुकेसुनिकसिद्धाभक्तिरिति श्रुतौनमंतीतिपदंनवविध
भजनोपलक्षणपरमित्याशयेनभाष्येभजंतीतिव्याख्यानं अत्रकौस्तुभकर्तृपितामहेरनंतदेवैः कृतेभक्तिनिर्णयग्रंथेननुक्तत्वाभजंतीत्य
त्रमुक्तपदेनज्ञानिनोवक्तव्याविदेहकैवल्येकीर्तनायोगात् तेषांचनकिंचितकर्तव्यंनैवतस्यकृतेनार्थइत्यादिवचनादित्याशंक्यविसरेणसमाहितं
अयंतत्रसमाधानाशयः नैवतस्यकृतेनार्थइत्यादिवाक्यमदृष्टार्थकर्मविषयं दृष्टार्थेषुभोजनादिषुज्ञानिनोपिप्रवर्तनएव कीर्तनादिकंचदृष्टार्थो
मदृष्टार्थंचकीर्तनादिभक्तिपराणारोमांचादिसत्त्वानिशयमिगेनविश्रान्तिहेतुत्वनिश्चयात् ब्रह्मातुभवस्त्वातिशायिस्वरस्यात्मासमाश्रयमुनयइत्या
दिवचनोक्तविद्वदनुभवसिद्धत्वाच्च ततश्चज्ञानिनांसंकीर्तनजन्यादृष्टापेक्षाभावेपि कीर्तनादिसत्त्वानिशायार्थमेवतत्रप्रवृत्तिः अतएवमुक्त-
मंडलीमूर्धन्यस्य श्रुतयोगींद्रस्यभागतसंकीर्तनापरीक्षिभक्तदेगमनं यद्वाचतुर्विधाभजनंमांमितिगीतावाक्यमार्तोदीनामिवज्ञानिनोपिभ
जविधायकं अपूर्वार्थत्वेनभजेयुरितिविधिस्वीकृतात् अधस्तात्समिधंधारयन्नुद्वेदुपरिहृदेवेभ्योधारयतीत्यत्रोपरिधारणविधिवत्
अन्यथाआर्तोदिषुविधित्वंज्ञानिषुवादत्वमिति वैरूपापातात् नचनैवतस्यकृतेनार्थइत्यादिविरोधइतिवाच्यं तस्यज्ञानिस्तुतिमात्रपरत्वा
दिति अत्रविधेः फलतुयाकस्तीवंचयोवद्यावेदांतो गुरुरीश्वरः आदौज्ञानाप्तयेपश्चात् कृतंमत्तनित्युतयइत्यादिवचनोक्तकृतंमत्तारिदो
षपरिहारएव अथवापतंत्यधोनादतसुषुप्तप्रयइत्कर्तेरभजनरूपानादरकृतपाताभावःफलं श्रीमधुसूदनस्वामिचरणास्तगीताटीका
दौत्रतिपादयामासुःनिकामकर्मानुष्ठानंत्यागात्काव्यनिषिद्धयोः तत्रापिपरमो धर्मो जपस्तुत्यादिकं हरेः १ ततः पापक्षयः २ ततो नित्या
नित्यवस्तुविवेकः ३ तत इहामुत्रार्थवैराग्यं ४ ततः शमदमादिसंपत् ५ ततो दृढसुमुक्षा ६ ततो गुरुरूपसन्निः ७ ततो महावाभ्योप
देशः ८ ततश्चरणं ९ मननं १० निदिध्यासनंच ११ ततो ब्रह्मसाक्षात्कारः १२ तस्मादज्ञाननाशाद्भूमसंशयनाशः प्रारब्धकर्मनाश
क्रियमाणान्श्लेषश्च १३ ततो वासनाक्षयार्थं यमादिपंचकस्यधारणाध्यानसमाधीनांचानुष्ठानं १४ ततो वासनाक्षयमनोनाशौ १५ ए
वं वासनाक्षयमनोनाशनत्वं ज्ञानदादये जीवन्मुक्तिदादये १६ सोऽयं जीवन्मुक्तस्त्रिविधः स्वतोऽप्युत्थानयुतनिर्विकल्पसमाधिमान् १७

टी.व्या.

परतो व्युत्थानमुतत द्वाम् १८ सर्वथा व्युत्थानरहितं तद्वद्व्यति १९ एकोनविंशतिरमूर्ध्वमयो ज्ञानसिद्धिदाः यस्य देवे पराभक्तिरित्यादियु-
निमाननः सर्वावस्थासमगवद्भक्तिरनोपयुज्यते पूर्वधर्मैकताभक्तिस्तत्राभूमिमानयेत् अन्यथा विघ्नबाहुल्यात् फलसिद्धिस्तदुल्लेख-
एवमागममिसिद्धावप्युत्तरोत्तरभूमये विधेयाभगवद्भक्तिस्तां विना ज्ञानसिध्यति जीवन्मुक्तिदशायां तु न भक्तेः फलकल्पना अद्वैष्टत्वा-
दिज्ञानस्य स्वभावोक्तमननं हरेः आत्मारामाश्च मुनयो निग्रह्या अप्युरुक्रमे कुर्वन्त्यहं तु कीं भक्तिमिच्छं भूतगुणो हरिरिति अयमत्राशयः अ-
द्वैष्टा सर्वभूतानां मैत्रः करुण एव चेत्येवमादिगुणाः साधकतादशायां साधनरूपेण वर्तमाना जीवन्मुक्तिदशायां लक्षणा रूपेणानुवर्तन्ते-
इति तु निर्विवादं उत्पन्ना व्यावयवस्य तद्देष्टृत्वादयोगुणाः अयत्नतो भवंत्यस्य न तु साधनरूपिण इत्यादिवचनात् उक्तगीतावचना-
च्च साधकतादशायां महता प्रयत्नेन विद्यमानानामद्वैष्टत्वं मैत्री करुणादीनां सिद्धदशायां विना प्रयत्नं सत्येवेत्यमुपपत्तिः देहेंद्रियांतः कर-
णजन्यकर्मणामभिशाक्तिद्वयं एकं संस्कारजनकत्वमपरमपूर्वजनकत्वं चेति सप्तसिद्धं संस्कारमात्रजनकत्वं च लौकिककर्म स्वपिप-
सिद्धं यथावेष्टनादिभित्तियया कटादौ स्थितिस्थापकादिसंस्कारोत्पत्तिः तथाच साधकतादशायां प्रयत्नतो नुष्ठीयमानानि शान्तिनिमित्ता-
मैत्री करुणादीनि दृष्टादृष्टोपकारद्वारा न त्वसाक्षात्कारं जीवन्मुक्तिदशां चोत्पाद्य देहेंद्रियांतः करणेषु कंचन संस्कारमात्रजनयति तत्सं-
स्कारवशाच्च प्रयत्नमनरेणाप्यद्वैष्टत्वं मैत्र्यादीनि जीवन्मुक्तेषु अनुवर्तन्ते एवमवश्रवणकीर्तनं विष्णोः स्मरणं पादसेवनं अर्चनं वंदनं दा-
स्यमित्येवं प्रकाराद्भगवद्भक्तिरपि स्वभावतो लक्षणरूपेण जीवन्मुक्तेषु अनुवर्तन्ते इत्यवश्यमभ्युपेयं भगवद्भक्तिर्हि निष्कामकर्मसु-
ष्ठानमारभ्योक्तसर्वभूमिकासु जीवन्मुक्तिदशायां प्रपद्यतां अनुष्ठीयमाना स्ववश्यं अनुष्ठीयते तां विना ज्ञानोदयादिभूमिमास्यभा-
गादित्युक्तं श्रेयःश्रुतिभक्तिमुदस्यते विष्णो इत्यादिपरशतश्रीभागवतादिपुराणवचनेभ्यः यथा ज्ञानं विना मुक्तिर्नोऽप्युपायशतैरपि न-
थाभक्तिविना ज्ञानं नास्ति उपायशतैरपीत्यभिप्रेत्योक्तं एवं च मूलादारभ्य परतो व्युत्थानपर्यंतं भूमिकासमननमनुष्ठीयमानाभक्तिर्भ-
गवत्सादद्वारा तां तां भूमिकासु त्वाद्यसिद्धदशायामपि लक्षणरूपेण वर्तन्ते इति युक्तं किंचाद्वैष्टत्वादितोऽपि भक्त्यनुवृत्तिरवश्यं भाविनी
अद्वैष्टत्वादीनां श्रवणमननाधारभ्यानुष्ठीयमानत्वात् भक्तेस्तत्ततोऽपि पूर्वनिष्कामकर्मसु स्थानमारभ्यानुष्ठीयमानत्वेन तत्संस्कार-
स्य ततोऽपि दृढतरत्वात् अनएवचाद्वैष्टत्वादितोऽपि भक्तेरसाधारणज्ञानविहितत्वं एवं च यथाद्वैष्टत्वादिविज्ञाभावे ज्ञानित्वे एव संदेह-
स्तथावश्यानुवर्तमानश्रवणकीर्तनादिभगवद्भक्तिरूपासाधारणविज्ञाभावे ज्ञानित्वाभाव एवेति शुद्धाग्रह इत्यद्वैत्यैर्विभावनीयं इ-
दं स्वभावतो भक्त्यनुवृत्तिप्रतिपादनं व्युत्थानराहित्यलक्षणायां चरमभूमिकायामेव पूर्वास्तव्युत्थानवन्भूमिकास्तत्तत्तरभूमिमास्यर्थे

कीर्तनादिस्मरवातिशयार्थे च प्रयत्नन एव भवत्यनुष्ठानं कुर्वन्सहैतुकीमित्यादौ कृत्वा तु नामप्रयत्नोक्तेरिति अत्रार्थस्तत्संहितास्वनानि विशुद्धज्ञानमुत्प
न्नं प्रसृतस्य महात्मनः शिवरुद्रमहादेवब्रह्मेशानादिनामस्तु शिवस्य लिंगपूजायां शिवस्थानेषु सज्जताः प्रियबुद्धिः प्रजापते स्वभावादेव सर्वदा यस्य विज्ञा
निरुक्तेषु प्रदंषो वा पित्रायने उपेक्षाज्ञानसज्जानी पशुर्ध्विज्ञानवंचकः बाधितो कारनो वापि यस्य बुद्धिः स्वतो न हि एष सो नैव विज्ञानी भ्रान्त एव न संशय इ
त्यादीत्यलमनिर्विरुद्धैः - कर्माचरणविरागौ भूमी अपि येन सम्यगाकूटाः प्रत्यपतिवचं जानिन ईशं न भवाम न नित नितो भ्यः २१ आराममिति

आराममस्य पश्यंति न पश्यन्ति कश्चन न न विदाथ यद्मा ज्ञानान्यद्युष्माकमंतरं बभूव भीहारेण प्राहता जल्य्यानास्तृपउक्थशासश्च
रंतीत्याद्याः श्रुतयोनुक्ते शंखोजगदात्सनीचरेरनिसुपदिशंतीत्याह तदनुपथमिति तदनुवर्तिता तत्सेवौपयिकमिदं कुलायं कौपथिद्यां
लीयन इति कुलायं शरीरम् आत्मरुद्रस्त्रियवत् आत्मा च रुद्रश्च मियश्च न द्वयं चरति स्वाधिनतया वर्तन इत्यर्थः तथापि त्वत्पितृभ्योऽनुसरेहि

तदनुपथं कुलायमिदमात्मरुद्रमियवच्चरति तथोत्सुरये त्वयिहिते प्रिय आत्मनि च
नवनरमस्य हो असदुपासनया त्वह नो यदनुशयाभ्रमं त्यक्तुमभये कुशरीरं मृतः २२ -

ते प्रिये आत्मनि च अप्यर्थे चकारः एवं मृते सस्ते व्येपि त्वयिषत अहो कष्टं नरमंति न सख्यादिना भजंति असदुपासनया देहाद्यपला
नेन आत्महनः प्रमादिनः कुतः यदनुशयाः यस्यामसदुपासनायामनुशयो वासनायेषां ते कुशरीरं मृतः संतः उरुमये संसारे भ्रमंति
परिवर्तने अत आत्महन इति भावः त्वय्यात्मनि जगन्नाथे मन्मनोरमतामिह कदा ममेदं जन्ममाप्नुवंसं भविष्यति २२ ९

अस्य परमात्मनः आरामं उपवनं श्रीडास्थानं ग्रामनगरादिविभवं सर्वे पश्यंति तं आरामनिर्मानारं परमात्मानं कश्चन कोपिन पश्यति न त
मिति यूयं न न विदाथ न ज्ञानी य यद्माः प्रजाजानानजनयति स्म अतो युष्माकं तस्य च अन्यदमहं त्वय्यथानं बभूव यतो भवंतो नीहा
रेणाविद्यया प्राहता अक्षुण्ठिताः जल्य्याः प्रजत्यनपरास्तार्किका इत्यर्थः अत एवास्तृपः प्राणतर्पणपरायणाः उक्थानां शासितारः
पञ्चानस्ते चरन्ति संसरन्तीत्यर्थः अनुक्ते शंखरूपयोश्चैरुपदिशंत्यः रमन्तीति परस्मैपदमर्थं ९

आत्मावाअरेइति वैमिश्रयेअरेमैत्रेयि आत्माद्रष्टव्यः साक्षात्कर्तव्यः अवज्ञानेविध्यसंभवान् द्रष्टव्यइत्यनूद्यश्रवणादिसाधनाविधिधीयन्ते आत्म
दर्शनफलप्रयश्रवणादिकर्तव्यमिति ताविसाधनाभ्याह श्रोतव्यइति उपक्रमादितात्पर्यलिंगविचारैरवधारयितव्यः मन्तव्यः अनुकूलतर्कैरसंभावना
विपरीतभावनानिवृत्तयेस्वयंमुहुर्विचारणीयः निदिध्यासितव्यः निश्चयेनश्रान्तव्यः अत्रात्मापदंसाकारभिराकारब्रह्मसाधारणमितिटीकाशयः
नेनारीणांनारिणांचसाक्षात्कृतमहिमप्रदर्शनपरमूलैर्नैकवाक्यता चरणस्मरणंभेदम्यातवदेव सुदुर्लभमिति तात्पर्यसंग्राहकसाकारविषयकश्लो
इदानीमात्मावारेद्रष्टव्यः श्रोतव्योमन्तव्योनिदिध्यासितव्यइत्याद्याः श्रुतयोध्यानमंगलेनोपदिशन्तीत्याह निभृतमरुन्धनीक्षदृढयोगयुजइति
मरुन्धनीः मनश्चअक्षणींद्रियाणिचनिभृतानिसंयमिताभिधैस्तेचनेदृढयोगंयुजंतिनेदृढयोगयुजस्तेतथाभूतासुनयोद्धदियन्तत्वमुपास
नेनदेवारयोऽपितवस्मरणाद्यसुः प्राप्नुः स्त्रियोऽपिकामनःउरगेंद्रभोगभुजदंडविषक्तधियः अहीन्द्रदेहसदृशयोर्भुजदंडयोर्विषक्ताधीर्य
सांताःपरिच्छिन्नदृष्टयःसमदृशःसममपरिच्छिन्नंलांपश्यंत्यो

निभृतमरुन्धनीक्षदृढयोगयुजोद्धदियन्तयउपासनेनदरयोऽपियसुःस्मरणान् स्त्रियउरगेंद्रभोगभुजदंड
विषक्तधियोत्वयमपिनेसमाः समदृशोऽधिसरोजकथाः २३ ७ ७ ७

वयंश्रुत्यभिमानिन्योदेवताअपिनेसमाएवकृपाविषयतयाअंधिसरोजकथाः अंधिसरोजंस्कृष्टधारयंत्यः अयंभावः इयंभूतस्तवस्य
रणानुभावः येयोगिनस्त्वांष्टुहस्तंवन सुपाप्मने याश्चवयंतांसंपश्यामः याश्चस्त्रियः कामनः परिच्छिन्नंध्यायंति येचद्वेषेणसर्वा-
नपितांस्त्वामेवप्रापयतीति २३ चरणस्मरणंभेदम्यातवदेव सुदुर्लभं यथाकथंचिन्महरेममभूषादहर्निशं २३ १०

कसंगतिश्चस्रष्टा ध्यानमंगलेनेति साकारध्यानमपि ध्यातुकामनानुसारेण साकारस्यभिराकारस्यवाब्रह्मणोदर्शनसाधनत्वेनोपदिशन्तीत्यर्थः सुन
योद्धदियन्तत्वमिति मौनेननिष्ठासैत्यादिश्रुत्युक्तमननशीलत्वात्परिच्छिन्नदृष्टयोयद्वाह्याख्य नत्वस्वरूपंतामुपासनेनदेवारयोपिसाकारस्यनव-
स्मरणप्रभावाद्युरित्यर्थः उपासने ययुरिति वर्तमानभूतप्रत्ययाभ्यामुनयउपासीनाएववर्त्तनेनेषांनस्मात्तितः पूर्वमेवारयस्तथा पुरित्व
ज्यने एकमाश्रयंयुक्ताश्चयीतरवदुः स्त्रियइति स्त्रियोपीत्यपिर्धाहियने कृपाविषयतयासमाजानादितिशेषः अंधिसरोजमिति चरणधारणात्पाम
पिश्रुतीनामपरिच्छिन्नत्वासंधानमितिभावः १० २३

ननु यत्स्वरणानुभाव एव भूतः कीदृशं नद्रगवत्तलमित्याकांक्षा दांतस्य दुर्ज्ञेयत्वादलं निज्ञा सयाभक्तिरेव त्र्येयसीत्याशयेनावतारयति यतोवाच इत्यादि
यस्याभिर्विक्रयाह्वयानं दाह्युवाचोभिधायकशब्दा स्तादृशब्रह्मबोधनाय प्रयुज्यमाना अपि अमाष्यशक्तिवृत्त्या अप्रकार्यैव निवर्त्तने मनसास
हेति मनोवृत्तिरपिनतस्त्वकाशयनीत्यर्थः कोअद्वेति इयं विसृष्टिराकाशादिसृष्टिः कुतः कस्माज्ज्ञाना कुतः कस्माद्देवोः स्थितिमाप्ता एतदद्वाप्रत्यक्ष
यतोवाचो निवर्त्तने अमाष्यमनसा सह कोअथावेदक इह प्रवोचत् कुतः अजाना कुतः इयं विसृष्टिः अर्वाग्देवा अस्म्यविसर्जनेनाथा कोवेदयतभावभूष
अनेजदेकं मनसोजवीयोनैतद्देवा आमुवन् पूर्वमर्शत् तद्वावतो न्यानत्येभितिष्ठत्स्मिन् न पोमानरिभ्यादधानीत्याद्याः श्रुतयो भगवत्तत्त्वं दुर्ज्ञेयं च दे
सोभक्तिमेवो ररीकृत्यस्तु बन्तीत्याह क इह लु वेदेति वत भो भगवन् इह जगति अग्रसरं पूर्वसिद्धं तां अवरुजन्मलयः अर्वाचीनोत्यन्तिमाशवान्
कोलुपुमान्वेदजानानि ईश्वरस्य पूर्वसिद्धावन्यस्य चार्वाचीनत्वे प्रमाणं वदन् ज्ञानकारणाभावमाह यत उदगादिनि यतस्त्वन्तः ऋषिर्ब्रह्मा
उत्पन्नः यत्र साणमनु उभये अध्यात्मिकाधिदैविकादेव गणा उत्पन्नाः ततो धर्वाचीनाः सर्वे यदा तु भगवान् सर्वमवकृष्य उपसंस्तस्य शयी-

क इह लु वेदवतावरुजन्मलयोऽग्रसरं यत उदगादृषिर्यमलु देवगणा उभये तर्हि न सन्न चासदुभयं न च
कालजवः किमपिन तत्र शास्त्रमवकृष्य शयीत यदा २४ ७ ७ ७

तर्हि तदा अनुशापिनं जीवानां साधनं नास्ति यतस्तदानसत् स्थूलमाकाशादिनचासत् सूक्ष्मं महदादि न च उभयं सदसं चामारब्धं शरीरम्
न च कालजवः तन्निमित्तभूतं कालवैषम्यम् एवं सति तत्र तदान किमपि इंद्रियप्राणाद्यपि न च ज्ञापकं शास्त्रमपि अयमभिप्रायः अर्वाक् दृ
ष्टिगतानां देहाद्युपाधिकृतां नराणां कालवशेन च मलिन सत्त्वानां न नावद्रगवत्ज्ञानसामर्थ्यं न याच्युतिः न तं विदाथय इमां जजानान्य-
द्युष्माकमंतरं बभूव इत्याद्याः यदा तु प्रलयसमये न बद्धं तस्मिन् तदा ऽपि साधनाभावात् न भगवत्ज्ञानसामर्थ्यम् अनस्त्वदेकशरण
नयाश्रवणकीर्तनादिभक्तिरेव सत्करोति २४ काहं बुधादिसंरुद्धः क्वचभूमन्महत्स्वव दीनबंधो दयासिंधो भक्तिमेव हरेदिश ११

तः कोवेदनकोपीत्यर्थः इह संसारमंडलेकः प्रवोचन् प्रवोचन् कोपि प्रवक्तानवभूवेत्यर्थः ननु ब्रह्मादिदेवा ज्ञास्यंति तत्राह अर्वागिति अस्म्यवि
सर्जनेन एतस्य कृत्वेन ब्रह्मादिदेवा अपि अर्वाचीना एवेत्यर्थः यो ब्रह्माणं विदधाति पूर्वमिति श्रुतेः अयतस्यादियं विसृष्टिर्यत आबभूव तं कोवेदत
कोपीत्यर्थः अर्निर्वचनीयैव सृष्टिरिति भावः अनेजदिनि एकमद्वितीयं एज्जनं कपनं स्वस्थानात् व्यवर्त्तनं द्रुहितमपि मनसोजवीयो वेगवत्तरं विसृष्टादित्य
र्थः एतत् आह्वयतत्वं देवा इंद्रियाणि आमुवन् यतः पूर्वमर्शन् पूर्वमेव गतं सर्वान्तरनयास्थितं ननु परागभूतमित्यर्थः इंद्रियाणि परागवस्तु विषयाणि न अ

सविषयाणीतिभावः निष्ठुत्स्थिरमपितन्शीघ्रगतिमतोभ्यानस्येतिभित्तिरस्यवर्तने तस्मिन्परमात्मचैतन्येसतिनदाश्रयत्वेनवर्तमानोमानरि-
 श्वावायुः अपःउदकप्रवाहवत्सननंवर्तमानाः सर्वेषांसर्वेष्वेष्टादधानिसंशयस्येति ननंविदार्थेति आख्याता ११ २४
 असनः उत्पत्तेः प्रागविद्यमानस्यनगनः वैशेषिकः काणादाः समपदार्थवादिनोनीनास्मार्किकाः एतेह्येवमाहुः उत्पत्तेः पूर्वकार्यमात्रस्यप्रागभावा-
 स्तिसचनत्वागभावस्तत्कार्येभिन्नकारणं उत्पत्तेकार्येप्रागभावनाशः तस्यानादित्वेसतिनांतत्वादिनि सांख्यवेदान्तौतुसत्कार्यवादिनौ उ-
 त्पत्तेः पूर्वकारणेसूक्ष्मरूपेणसदेवकार्यकुलालादिकारकव्यापारेणव्यक्तीक्रियते प्रागभावस्यतुनकारणता अभावाद्भावोत्पत्तेरसंभवान् नास-
 नोविद्यतेभावइत्यादिवचनादिनयोराशयः पानंजलायोगशास्त्रप्रणेनारः जीवरूपसंसत्यंतलौपाधिकं यथाताम्रादिरस्रवर्णरूपएवसन्तो-
 षधिषुदपाकादिप्रभावस्त्वरूपंभवति एवमब्रह्मभूतोजीवोयोगप्रभावाद्ब्रह्मभवतीतियोगशास्त्राशयः वेदान्तिनरुद्रजीवः सर्वदाब्रह्मरूपए-
 वास्ति अज्ञानेनस्वस्याब्रह्मरूपत्वंमत्वा संसरति यथाकश्चनराजपुत्रःराजावनेत्यक्तोव्याधौ संवर्धितोव्याधएवाहमिति राजत्वाज्ञानान्मस्य

इतोऽपिज्ञानंनरुद्रशकम्उपदिशनामपिप्रमबाहुल्यादित्याहुः जनिमसतइति असतो जगतोजनिमुसतिनयेवैशेषिकादयोवदन्ति असनएव
 ब्रह्मत्वस्योत्पत्तिनयेचपानंजलादयः सतएवैकविंशतिप्रकरणस्यदुःखस्यनाशमोक्षंवदन्तिनयेनैव्याधिकाः ७

नेस्मा सचकेनचित्तनत्वंव्याधः किलमुकराद्वाधिपोराजात्वमसीत्यादिनोपदिष्टोज्ञानरुद्रमाधत्वंविहायराजत्वंज्ञात्वारजाभवतिनद्वदिनिवदन्ति
 एकविंशतिप्रकरणस्येति षड्विंशतिषट्षविषयाःषड्विंशतिप्रकरणज्ञानषट्कंशरीरंरुद्रंरुद्रः खंचेत्येकविंशतिविधंरुद्रः खं वैशेषिकस्रवस्यापिनाशादिज्ञाने
 नदुःखसंबंधितानदुःखत्वं एवंशरीरैर्द्रियादीनामापिदुःखनिदानत्वादिनादुःखत्वं एवमेतस्यैकविंशतिविधदुःखस्यसत्यस्यैवज्ञानान्नाशमोक्षः तथा
 चगीतमसूत्रं दुःखजन्यमृच्छनिदोषमिथ्याज्ञानानामुत्तरोत्तरापायेनदन्तंनरापायादपवर्गइति उत्तरोत्तरापायेमिथ्याज्ञानादिनाशोनदन्तंनरस्यत-
 त्पूर्वपूर्वस्यदोषादेरभावात्तुक्तिरिति सूत्रार्थः तथाचायंक्रमः सर्वपदार्थनत्वज्ञानेसर्वपदार्थविविक्तानत्वज्ञानान्मिथ्याज्ञाननाशः तेनदोषा-
 णांरागादीनांनाशः प्रवृत्तिहेतुरागाद्यभावेप्रवृत्तेर्धर्मादिरूपाया अनुत्पत्तिः नदनुत्पादेचदेहांतरसंबंधरूपजन्याभावः भोगेनपारब्धक्षयः
 ज्ञानेनसंचितक्षयः एवंभाविजन्याभावेवर्तमानदेहपानेएकविंशतिदुःखध्वंसोमोक्षः मोक्षस्यदुःखाभावरूपत्वेनैवपुरुषार्थत्वंननुस्रवस्वरूप-
 त्वेनापिस्वस्वभावादिनिष्पत्तिनार्किकाः षोडशपदार्थवादिनोवदन्तीत्यर्थः अद्वैतवादिनस्तु ज्ञानैकनिवर्त्यस्यैवपिसत्यत्वाददर्शनाभ्या

मः पंचाविद्यते यनायेत्यादिश्रुतौ ज्ञानैकनिवर्त्यत्वेन श्रुत एकविंशतिदुःखस्यासंसारं न सत्यः किंतु रन्तु सपां दिवन्मिथ्यैवेति कल्पितस्यैव दुःखात्मकसंसारस्य
ज्ञानान्नाशो मोक्ष इति सिद्धं न च नि सांख्यादय इति आदिपदमहैतवादिभिन्त्यसर्वशास्त्रकारसंग्रहार्थं वास्तविकात्मानात्त्वस्य सर्वमने सत्त्वात् अद्वैतम
ते यस्तु त एक एवात्मा जीवात्मा परमात्मभेदनीव जीवभेदादिकंचोपाधिकल्पितं पटाकाशमटाकाशादिभेद इवाकाश इति सत्यमिति नित्यमित्यर्थः ध्वंसा
प्रतियोगीनिपावत् अक्षय्यं ह वै चातुर्मास्ययाभिन्नः स कृतं भवतीत्यादिश्रुतिबलेन स्वर्गादेः कर्मफलस्थानाशानंगीकारात् सृष्टिप्रलयानंगीकाराच्च एतेषां
मीमांसकानां मते दुःखप्राग भाषपरिपालनं मोक्षः यज्ञाद्यकरणे दुःखोत्पत्त्यादुःखप्रागभावनाशो बंधः यज्ञादिकरणो नित्यस्वर्गोत्पत्त्यादुःखोत्पत्त्यभावेन साग
भावपालनमिति वेदां निमने ब्रह्मानिरिक्तस्य सर्वस्या नित्यत्वमिति एवं पंचशास्त्राणां मतान्यनूद्य पक्षे पवेदां न शास्त्रेणापवदति ते सर्वे इत्यादिमा सदेवेति
उनपि च ये सांख्यादयः आत्मनि भिदां भेदं च ये मीमांसकाः विषण्णकर्मफलव्यवहारमृतं सत्यं स्मरंति वदंति ते सर्वे आरुपितैः आरोपितै
र्धर्मैरेवोपदिशंति न तत्तदस्यासदेवसौम्ये दमग्र आसीत् ब्रह्मैव स न्ब्रह्माप्येति अनीशया शोचति मुत्तमानः अविद्यायामंतरे वर्तमानाः

जनिमसतः सतो मृतिमुनात्मनि ये च भिदां विपणमृतं स्मरंत्युपदिशंति न आरुपितैः ७ - ७

स्वयंधीराः पंडितं मन्यमानाः जंघन्यमानाः परियंति मूढाः अंधेनैव नीयमाना यथा धाः
इदं नाम रूपात्मकं विवृतं न गन्हे सौम्य अग्रे सृष्टेः पूर्वसदेव सद्रूपब्रह्मात्मकमेवासीत् न तु नासीदित्यसत्कार्यवादिनः काणादस्य निरासः ब्रह्मैवेति य-
आत्मानं पश्यति स ब्रह्मैव सत् ज्ञानस्य पूर्वब्रह्मरूप एव सत् ज्ञानोत्तरकालं शरीरगतोत्तरं वा ब्रह्माप्येति प्रामोतीति योगशास्त्र निरासः अनीशयेति अनी-
शायाभावात् यामुत्तमानः शोचति दुःखी भवतीत्यज्ञानकल्पितमेव दुःखं न सत्यमिति गौतमीयमत निरासः मीमांसकमतं परिहरति अविद्यायामिति
धीराः धीमंतोपि अविद्यायामंतरे मध्ये वर्तमाना अविद्याद्यत ज्ञाना अतो मूढाविवेकशून्याः स्वयमात्मानमेव पंडितं मन्यमानाः अतो जराजन्ममरणादि
दुःखब्रह्मैवेति जंघन्यमानाः चृशं पीड्यमानाः हंनेर्यङ् अप्रत्यासस्यनुक् अप्रत्यासाच्चेत्पुनरखंडेकुलं ततः कर्मलटः शानच् अनोलोपो यत्तोपभ्यो
नि परियंति परिश्रमंति अंधेनैव नीयमाना अंधायथाक्षूपोदकपानादिक्लेशान्नमेव प्राप्नुवंतो भ्रमंति न दृत् आत्मभेदस्य सर्वमनसि ज्ञानत्वात्तन्मन-
मेतेपरिहरति

एकमेवेति एकपदैवकाराद्वितीयपदैः स्वगतसज्जातीयकिञ्चातीयमंदनिरासः तदुक्तं विद्यारण्यगुरुभिः ब्रह्मस्य स्वगतो भेदः पञ्चपुष्पफलादिभिः ब्रह्मांतरात्मनातीयो विजातीयः शिलादितः तथासहस्तु नो भेदत्रयं प्रामाण्यं निवार्यते ऐक्यावधारणादैनं प्रतिषेधैस्त्रिभिः क्रमादित्यादि एक एव हि भूतात्मीनि अत्रापि स्थितौ एक एव ही निषेधत्रयेण भेदत्रयनिरासः भूतात्मा भूततादात्म्यापन्नः स नृजरायुजादितुर्विधभूतज्ञाने व्यवस्थितः विविधं नानात्वेनावस्थितः अत एक आएकोपाध्यनुसंधाने एकधैवव हूपाध्यनुसंधाने बहुधैवच दृश्यते एवेति इवार्थे जलचंद्रवदिति यथा जलविंविनश्चंद्र एकजले दर्शने एको दृश्यते बहुजले पुदर्शने एकमेवाद्वितीयं ब्रह्म एक एव हि भूतात्मा भूते भूतेत्यवस्थितः एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचंद्रवदित्यादि स्थिति विरोधात् किं च वस्तुतः पुरुषस्य त्रिगुणमयत्वे सर्वभित्तं संगच्छेन ननु तदस्तीत्याह त्रिगुणमयः पुमानिति भिदा यदबोधकतात्त्विकीति त्रिगुणमयः पुमानित्यनेन हेतुना याभिदा उपलक्षणमेतन् भिदादिसा यस्मात्त्रयविषये अबोधकतात्त्विकीयाज्ञानकिञ्च भिदात

त्रिगुणमयः पुमानिति भिदा यदबोधकतात्त्विकीति नतः परत्र स भवेदबोधरसे २५ ७९

हि किमज्ञानम स्ति वस्तुतः पुंसि नैवेत्याह ततः अबोधोत्पत्त्यपरे असंगेव बोधरसे ज्ञानपने स अबोधो न भवेत् न संभवतीत्यर्थः २५ मिथ्यातर्कक कर्कशैरित महावादां धकारांतर भाष्यचंद्रमतेर मंदमहिमं स्त्वज्ञानवर्त्मा स्फुरत् श्रीमन्माधववाम नभिनयन श्रीशंकर श्रीपते गोविंदे निमुदावदन्मधुपते सुक्तः कदास्यामहम् १२ ७९ ७९ ७९

बहुधा दृश्यते न हृदित्यर्थः

आदिपदान्मद्यधैहकर्मचितो लोकः क्षीयते इति नैषातर्केण मतिरापने येसादि स्थितिसंग्रहः श्रीमान्निनि सर्वतः शोभमान माधवमयो गोत्रापत्येषवतीर्णं निनयनेति श्रीशंकरे निशिवनाम कीर्तनं यद्वाचयाणां लोकानां लोचनरूपो नायको वाश्रियालक्ष्म्याभक्तानां शं करोतीति तयोः संशुद्धिः श्रीपते लक्ष्मीकानं गोविंदगोकुलादौ विहारशील मधुपते मथुरायां हारकायां च विराजमान मुदामे- म्णावदन्नकदा मुक्तः स्याद्यदा मुक्तो मुक्तमुत्तरकालमपि मुदामोक्षाधिकानंदेन वदन् कदास्यामिति १२ २५

७९

७९

७९

७९

७९

७९

७९

७९

पृथक्कृत्यभिन्नं नास्तीत्युक्तं स्यात् तत्र पृथक् सत्त्वाभावे सत्त्वत्वेन प्रतीतिरिच्छेतेत्यर्थः असतो धीनि असतो नामरूपव्याहृतिरहितत्वेन नृ-
न्यतुल्यात् ब्रह्मणो निमित्तभूतत्वं न विद्यते धीर्यस्यात् तदधि मूला ज्ञानं मनोमहत्तत्वाख्या समष्टिबुद्धिरसृजत प्रजायत अज्ञानमेव समष्टि-
ननु यद्यसन्नोत्पद्यते यदि च त्रिगुणमयः पुरुषो न भवति तर्हि तदपंच जातं पुरुषश्च पृष्ठास्तीत्युक्तं स्यात् कथं तर्हि तयोः सत्त्वेन प्रती-
तिरत आह सदिव मन इति मनः मनोमात्रविलसितमिदं विवृत् त्रिगुणात्मकं पंच जातमसदेव सदिव विभानिकथमिति चेत्तत्रा-
ह त्वयीति त्वय्यधिष्ठाने अधिष्ठानसत्तया सद्व्यतिपत्तयर्थः न केवलमिदं कारास्पदं किं नु आमनुजात्मानुजः पुरुषः अभिवि-
धावाकारः पुरुषमभिधाय्येति पुरुषस्यापि पृथक् सत्त्वप्रतीतिर्मनोमात्रविलसितेत्यर्थः तथा च श्रुतिः असतो धिमनोऽसृजत म-
नः प्रजापतिमसृजत प्रजापतिः प्रजा असृजत तद्वा इदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितं यदिदं किं निति न च्चात्मा विदामपि विश्वं सदेव सृज

सदिव मनश्चित्त्वपिविभात्यसदामनुजान् सदभिमुशं त्यशेषमिदमात्मनया त्मविदः नहि वि-
कृतित्यजंति कनकस्य तदात्मनया स्वकृतमनुप्रविष्टमिदमात्मनया ऽवसितम् २६ ७

निअतः कथमसत्त्वादन आह सदभिमुशंतीति आत्मविदस्त्वशेषमिदं भोक्तृभांग्यात्मकं विश्वमात्मनयेव सदभिमुशंति सदिवि-
निजानंति आत्मकार्यत्वान्न पृथगित्यर्थः तथा हि यदुपादानकं यत्कार्यं भवति तत्तेनैव रूपेण प्रतीयते उपादीयते चेति-
लोकाचारेण दर्शयति नहि विकृतिमिति कनकस्य विकृतिं कुंडलादिकं कनकार्थिनो न त्यजंति अत्र हेतुः वदात्मनया कनक-
रूपत्वेनेत्यर्थः अतः स्वकृतमिदं विश्वमनुप्रविष्टं च पुरुषरूपमात्मनयेवावसितं निश्चितम् २६ यत्सत्त्वनः सदाभातिजग-

देतदसत्त्वनः सदाभासमसत्त्वस्मिन् भगवंतं प्रजायतम् १३ ७
मनोरूपेण विवर्तितमभूदित्यर्थः न च्च मनः प्रजापतिं सत्यलोकवासिनं ब्रह्माणमसृजत तस्माद्यदिदं परिदृश्यमानं किंच किंच न तदिदं मनस्ये-
व समष्टिबुद्धावेव परमं यथास्यान्नया प्रतिष्ठितं प्रकर्षेण स्थितमित्यर्थः १३ २६ ७ ७ ७

तवपरिचये नेहाननेभि इह ब्रह्मणि नाना सजातीयादिभेदश्रुतं किंचन किमपि नास्ति वस्तुतः कल्पितमेव सर्वभासने इत्यर्थः मृत्योरिति इह ब्रह्म
 णियः ज्ञानेव कल्पितभेदशालिचेतनाचेतनात्मकं विश्वं पश्यति समृत्योरनंतरं मृत्युं जन्ममरणपरंपरा रूपसंसारं माप्नोतीत्यर्थः तत् ज्ञानं ब्र-
 ह्मज्ञानं संकरमेव ज्ञानमात्राच्चोक्तसिद्धेः कर्तृभक्त्या अलंसाकारेश्वरभजनेन मास्तु भगवद्भक्तिरित्यर्थः एवं हि वेदांततात्पर्यान्भिज्ञास्तच्छा-
 स्त्राभिमानिनो वदन्ति अज्ञानरुतः संसारो ज्ञानादेव निवर्तते न तत्र ज्ञानान्यसाधनापेक्षान हिरज्ज्ज्ञानरुतसर्पनिवृत्तिज्ञानानि रिकतदंडप्रहार
 देवनाचिंतनादिकं साधनमपेक्षते ज्ञानं च प्रमाणाधीनमिति वेदांतश्रवणादेव ब्रह्मज्ञानं न तत्र भक्त्यपेक्षान हि चक्षुरादेः स्वविषयज्ञानजनने भ-
 क्त्यपेक्षा नवज्ज्योतिर्होमादिवाक्यैः श्रद्धावतां स्वार्थधर्मबोधने भक्तिरपेक्ष्यते न च श्रद्धैव भक्तिरिति वाच्यं श्रद्धा भक्तिप्रमत्तित इत्यादौ भेदेनां
 क्तैः न च वेदांतश्रवणात्परोक्षज्ञानमेव जायते न न सदापरोक्ष्यात्तत्तपेक्षेति वाच्यं वाक्यश्रवणादेवापरोक्ष्यमिति विवरणसिद्धान्तान् शब्दो

ननु सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म नेह नाना भिन्नं किंचन मृत्योः समृत्युमाप्नोति यदहं नानावपश्यति इत्यादि श्रुतिभिरेवं भूतस्य भगवतः प्रतिपाद-
 नान् तत्ज्ञानं संकरमेवेति कृतं भक्त्या अत आह तव परिचयं चरममिति तवेति कर्मणि षष्ठीत्वाये परिचरंति तदसिद्ध्यवहिना श्रुतिरपि
 च्छब्देन व्यवधानमदोषः केन रूपेण अखिलसत्त्वमि केन तथा अखिलानि सत्त्वाभिनि केनो यस्य स तथा तस्य भावसत्ता
 तथा सर्वभूता वासनयेत्यर्थः उत एव अविगण्य निरस्कृत्य न एव निर्जने मृत्योः शिरः मूर्धानं पदापादेन आक्रमंति मृ-
 त्योर्मूर्ध्नि पदं दधति तेन रंति मुच्यंत इत्यर्थः येषु न विमुखाः अभक्तास्तान् गिरायात्वा पशुनि व विबुधान् विदुषोऽपि पशिव-
 यसे वधासि कुतः त्वयि कृतसौन्दर्यः त्वयि कृतं सौन्दर्यं मेमयै स्तेखलु निश्चितं पुनंति पवित्रयंति आत्मानमन्या नपीति
 शेषः नेतरे तथा च श्रुतिः तस्य वाक्यं न निर्मानिदामभि तदस्येदं वाचानं त्यागामभिर्दामभिः सर्वसितमिति अपमभि-
 प्रायः सत्यमेवं भूतमात्मानं श्रुतयः प्रतिपादयंति

हि परोक्षवस्तु विषये परोक्षज्ञानं जनयति सन्निरुद्धप्रत्यक्षार्हवस्तु विषये तु प्रत्यक्षमेव ज्ञानं जनयति तथा च यत्साक्षात्परोक्षान् ब्रह्मोति प्रत्य-
 गभिन्नब्रह्मणोति सन्निरुद्धत्वादपरोक्षत्वाच्च परोक्षमेव ज्ञानं महावाक्याज्जायते दशमस्कृत्य सीत्यादिवाक्यवत् न हि दशमस्कृत्य सीत्युक्ते त्व-
 दशमत्वज्ञाने भक्त्या घपेक्षेति सर्वभूता वासनयेति स्वायुमग्निं सलिलं महीं च ज्योतीं विस्त्रानि दिशो द्रुमादीन् सरित्समुद्रांश्च हरं शरी-
 रं यत्किंच भूतं प्रणमेद न न्य इत्याद्युक्तरीत्येति भावः इदं श्रवणकीर्तनार्चनादेरुपलक्षणं तस्य वागिति यदेतस्सा वाक्यं न निर्महारज्जुः ब्राह्मणा-
 दिनामानि तनिसंयुक्तदामानी च यथानत्यां दामभिर्दृषावधने एवमीश्वरस्य विधिनिषेधलक्षणया वेदवाण्यानंति रूपया दामरूपैर्नामभि

रिदं सर्वं जगत्सितं बद्धं ब्रह्मणस्त्वं षट्कर्माणि कुरु क्षत्रियादिस्त्वं यजनादि त्रयं ब्रह्मचारी वेदपाठमित्येवमादिना संपन्नमित्यर्थः एवं भूतं भ्रष्टं
गभिन्नं सनातीयादिभेदशून्यं प्रतिपादयंतीति सत्यमित्यन्वयः तत्रापरोक्षवस्तुविषयकप्रमाणानामपरोक्षज्ञानजनकत्वनियमं वाद्यभि
प्रेनमंगीकरोति यद्यपीत्यादिना भक्त्यनपेक्षां निरस्पतिं तथापीति शब्दस्य परोक्षज्ञानजनकत्वस्वभावान् श्रवणकाले परोक्षमेव ज्ञानं नि
दिध्यासो नोत्तरमेव मनसा साक्षात्कार इति वाचस्पतिमते श्रवणोत्तरमपि साक्षात्कारार्थं निदिध्यासनाद्यपेक्षावत्सिद्धाभक्त्यनपेक्षाविव
रणकारमते व्याह असंभावनेति अयं तत्र विवरणसिद्धान्तानुसारी शयः श्रवणकाले उत्पन्नमपि अपरोक्षज्ञानमसंभावनाद्यनंतदोषैः
प्रतिबद्धतया नाविद्यानिवर्तनादिकार्यक्षमं नत्पुन्यनोप्यनिर्मणमंत्रादिभिः प्रतिबद्धोदाहादिकार्यजनयति अतः श्रवणकालिकं ज्ञानम
परोक्षसंज्ञमपि परोक्षतुल्यमेव भवति ततश्च अविद्यानिवृत्त्यादिकार्यक्षमसाक्षात्कारप्रतिबंधकीभूतनानाविधेहजन्मजन्मानंतरदोषप्र
तत्त्वचयपिवस्तुनोऽपरोक्षत्वादपरोक्षमेव ज्ञानमुत्पद्यते तथाः असंभावनाविपरीतभावनातिरस्कृतत्वाच्चलितचित्तेषु परोक्षमिव भव

तव परिये चरंत्यखिलसत्त्वनिकेततया तउ तपदाक्रमं त्यविगणस्य शिरोनिर्ऋतेः परिवयसे पशूनि वगि
रा विबुधानपितांस्त्वाय कृतसौहृदाः खलु पुननिनये विमुखाः २७ ७५

तीतिना परोक्षसंसारभ्रमनिवृत्तिसमर्थम् भगवत्परिचर्यात्तु सम्यगमलचिन्तानां क्षसादेन लब्धा परोक्षज्ञानानामप्यत एव करकलितो मोक्ष इति
प्रतिबंधनिरासाय भगवद्भक्तिरावश्यकं भक्तिं विना दोषक्षयलक्षणचिन्तशुध्यसंभवात् अशुद्धचित्ते भगवत्सादाभावात् तत्सादाभावे साक्षात्का
रस्य रस्युपायमाणत्वमिति सर्वज्ञानान् प्रतिबंधकक्षयं विनैव दशमादिवाक्यदृष्टान्तेन च क्षरारिरुष्टान्तेन वा श्रवणमात्रादविद्यानिवर्तकसाक्षात्का
रांगीकारे कर्मोपासनापेक्षाभावात् तथाच यज्ञादिश्रुतिविरोधः सर्वापेक्षाधिकरणविरोधश्च दुर्निवारः सर्वोपनिषत्सूपासनाविधिवक्त्या
नां पाठवैषम्यापातश्च साधनमात्रापेक्षाभावापत्त्याशां त्यादिसाधनविधायकश्रुतिसूत्रविरोधश्चेत्यादि बहुव्याकुले ननु शांत्यादेः साधनत्वं शां
तोदांन इत्यादिश्रुतिबलात्त्वात् किंचने इति चेत् किं स्य देवे पराभक्तिरित्यादिश्रुतिदर्शने गाढमंधोसि अस्या हि श्रुतौ नस्य भक्तिमते एते कथिता
अर्था ब्रह्मसैक्यादयः प्रकाशने साक्षात्कृता भवंति इत्यन्वयोक्तौ भक्तिर्ज्ञानस्य गुरुणा कथिता अप्यर्थानप्रकाशने इति व्यतिरेके सिद्धेः स्पष्टत्वा
न् ननु तथापि शरीरकसूत्रभाष्यादौ भक्तेः साधनत्वं नांगीकृतमिति चेन्नैवं दूराग्रहग्रह्यप्रज्ञानानं तथाभिमानान् द्वितीयाध्याये हि पांचरात्रागम
स्य विरुद्धार्थदूषणाय प्रह्नेरुत्पत्त्यसंभवादित्यधिकरणे भगवतोऽभिगमनपूजार्थद्रव्यार्जनपूजनाह्लाक्षरादिमंत्रजपध्यानादिलक्षणमाराधनं नात्रा
धिकरणे प्रतिविध्यते ७५

श्रुतिस्मृत्योरीश्वरप्रणिधानस्यप्रसिद्धत्वादित्यर्थकभाष्येणस्पष्टंसाधनभक्तेरङ्गीकारात् तथातुनीयाध्यायेद्विनिर्णयप्रकृतौ नापत्वंहिप्रतिषेधनीत्यधि-
करणेनदध्यक्तमाहहीनिसूत्रेणाब्रह्मचक्षुरादिकरणैः कृत्वादिनपसाग्निहोत्रादिकर्मणाव्यक्तंसाक्षात्कृतंनभवनीत्युक्तेकथंनर्हिसाक्षात्कृतंभवनीतिशङ्क-
नरत्वेनप्रवृत्तेऽपिसंराधनसूत्रादिसूत्रेभाष्यं संराधनकालेपरयंनियोगिनः संराधनंभक्तिध्यानप्रणिधानाद्यनुष्ठानमिति भक्तिर्माहात्म्यज्ञानपूर्व-
कः स्नेहाख्योतःकस्मिंश्चिद्विषयेनैवनिब्रह्मविद्याभरणेव्याख्यानं जपनमस्कारादिरादिशब्दार्थइतिरामानंटीयव्याख्यानं अब्रह्माध्यादौस्पष्टंभक्ति-
प्रतिपाद्यते एतेनज्ञानमेवभक्तिरनिकेषांचिदुक्तिः परास्ता ज्ञानपूर्वकःस्नेहाख्यः इतिपदाभ्यांब्रह्मविद्याभरणेभक्तिज्ञानयोर्भेदोक्तेः स्पष्टत्वात्
जपनमस्कारपदैरामानंटीयैःस्पष्टंयत्त्वान् किंचसंराधनसूत्रेब्रह्मात्मैक्यलुसंधानरूपभक्तिविवक्षणेसंराध्यसंराधकभावाभ्युपगमकृताजीवप-
रमात्मनोर्भेदशंकाप्रकारादिवदिसूत्रेस्मभिरसनंचभाष्याद्युक्तंनस्वरसतः संगच्छतेनिद्रादृष्टं तथागीताभाष्यमच्यनाभवमद्रुक्तइत्यभ-
गवद्रुक्तेरवश्यंभगविसोक्षफलमवधार्यभगवद्भुरगौकपरायणोभवेत्युक्तं तथाइदंतेनातपस्कायनाभक्त्यधकदाचनेतिश्लोके गुरोर्देवेचभक्तिरहिताय-
वदाचनकस्यांचिदवस्थायांनवाच्यमितिभाष्येणदेवगुरुभक्तिहीनेकथिनमध्यात्माशास्त्रंनिष्कलमितितात्पर्यकेणयस्पदंवेपराभक्तिरितिश्रुत्यर्थएव-
(तथाचश्रुतयःदेहांतेदेवः परंब्रह्मतारकंय्याचष्टे यमेवैषष्टणुतेनेनलभ्यः यस्यदेवेपराभक्तिरित्यादयः २७ तपंतुतापैःप्रपतंतुपर्वताद-
तंतुनीर्थाभिपद्यंतुचागमान् यजंतुयागैर्विदंतुवादैर्हरिर्विना नैववृत्तिंतरंति १४

स्पष्टवर्णितइत्यलमतिविक्षरेण तथाचविग्रहणवाचस्पत्यादिसर्वसिद्धान्तपर्यालोचनेश्रवणमात्रादपरोक्षसंसारध्रुमनिवर्तकः साक्षात्कारो न संभ-
वति भगवद्रूप्यादिनातुतत्ससादादप्रतिबद्धः साक्षात्कारइतिसिद्धं देहांतेइतियइहस्यातुमपेक्षतेतस्मैसर्वैश्वर्यंददानि यत्रकुत्रापिप्रियते
देहांतेदेवः परंब्रह्मतारकंय्याचष्टेयेनामृतीभूत्वासोमृतत्वंगच्छतीतिनृसिंहपूर्वनापिनीश्रुतिः अस्याअर्थः यउपासकः इहलोकेउत्कर्षेण
स्थानुमपेक्षतेतस्मैसर्वैश्वर्यंददानि सचयत्रकुत्रापिकुदेशोप्रियतांनस्मैदेवः श्रीनृसिंहो देहांतेपरंब्रह्मतारकंप्रणवप्रतिपाद्यंप्रणवेनव्या-
चष्टेकथयति अब्रह्मचक्रंकरभगवत्पादभाष्यं कामिनं प्रकृत्यदेहांतइतिविशेषणोपादानं कामित्वेनप्रागनधिकारान् निष्कामस्यत्वर्गा-
पिदेवः परंब्रह्मतारकंय्याचष्टेइति येनप्रणवव्याख्यानेनब्रह्मणाऽधिगतेनामृतीभूत्वादेहत्रयोपाधेर्मुक्तोभूत्वासत्रोनाकैवत्यंभ्राष्टोनिइ-
ति अनेनभगवद्रुक्तस्यशास्त्रीरकशास्त्रोक्तश्रवणमनेनादिज्ञानसाधनानुष्ठानंविनैवभगवदुपासनमात्रेणज्ञानाच्योसइतिसिद्धान्तोद्योनिनः
तेनयदाभक्तेःसाधनानवनिरपेक्षतयाज्ञानहेतुत्वंतदातस्याः श्रवणादिष्वनुष्ठानेकतरांश्रवणादिभ्योज्ञानसिद्धिरितिकैमुत्पसिद्धमितिभाष्य-
यमिति एषःपरमात्मायंपुरुषंब्रह्मणुतेसंभजनि अनुगृह्णानितेनैवलभ्यो नान्येनेत्यर्थः अयापितेदेवपदां कुजद्वयप्रसादलेशानुगृहीतएवहि ज्ञान-

93.

टी.आ.

2

98

अपरिभिनाइति संसरंतो भजन्तीति संसारान्मोक्षाय भजन्तीत्यर्थः तत्राहैनमने बंधमोक्षव्यवस्थाया असंभवं शंक्ते तत्र यदीति सर्वमुक्ता
नि तत्राचकश्चनमुक्तः केचन ब्रह्मादिति व्यवस्थापरिदृश्यमानानस्यादित्यर्थः तस्यैवांशान्तरेणेति अवच्छेदवादाभिप्रायेण पूर्वपक्षः प्रधानं कथयति
न एक आकाशाकं घटनाशैतस्य पराकाशस्य महाकाशौ क्येपि समहाकाशौ घटान्तरेषु तथैवायच्छिन्नस्मिधतीति नमहाकाशौ क्येनापि मुक्तिर्सिद्धिः एवमा
त्मन एकत्वादेनेकाविद्यावच्छिन्नस्य तस्यैकस्मिन् देहे ज्ञानोत्पत्त्या विद्यानाशो न शब्दचैतन्यैक्येपि तस्यैव शब्दचैतन्यस्य देहांतरे विद्यावच्छिन्नस्य सत्त्वान्न
मोक्षः संभवति नहि करचरणादौ बहुशंखलाभिर्बद्धपुरुष एकपादस्थश्चरन्त्यानाशो मुक्तो भवतीति भावः केचन काणादादयः प्रतिबिंबपक्षाभ्ययेण
सिद्धान्तमाह तत्रनेति अविद्याभेदेनेति अनेकाविद्यास्त एकस्य श्वरस्य विंबरूपस्यानेके प्रतिविंबाः नहि प्रतिविंबस्य प्रतिविंबान्तरमंशः एकस्य प्र
तिविंबस्योपाधिवशेन चांचल्येमास्ति न्येवाप्रतिविंबांतरस्य तदभावान् ततश्च तस्यैवांशान्तरेण संसारइति दूषणानवतारः यत्र देहे ज्ञानेनाविद्याना
शस्त्यप्रतिविंबस्यैव विंबेनैक्यामुक्तिः अन्यस्य यथा पूर्वसंसारः सन्तुनेतरप्रतिविंबस्त्वप्येव यवः नद्येकघटस्थस्य प्रतिविंबः प्रतिविंबान्तरस्याशङ्क
एवं तावत्परमात्मनः सकाशादविद्याकृतकार्योपाधयस्तदंशा एकजीवाज्जाताः संसरंतो भजन्तीत्युक्तं तत्र यद्योका विद्यानदाजीवस्याप्येकत्वादिक
मुक्तौ सर्वमुक्तिप्रसंगाः अथ नानाविद्यास्तर्हि तस्यैवांशान्तरेण संसारानपगमादविमोक्षइत्यादिनर्कवृत्तेन वस्तुतएव नानात्वान्न तत्र चनेपा

अपरिमिताध्रुवास्तनुभृतोयदिसर्वगतास्सर्हि नशास्यतेतिनियमो ध्रुवनेतरथा ५९

मणुत्वेदेहव्यापिचैतन्यनस्यात् देहपरिमाणत्वेचमध्यमपरिमाणानां सावयवत्वेनाभित्यत्यंस्यात् अतः सर्पगताः नित्याश्चेति केचन मन्यन्ते तत्र नना
वदुक्तदोषप्रसंगादविद्याभेदेन न तु किमभेदेन वा बह्वमुक्तव्यवस्थासंभवान् ईश्वरस्य तु न केनाप्यंशेन संसारशक्तैकैकमेव प्रसिद्धं चाख्यं संपर्कस्थित्यु
भवति नन्वविद्याभेदांगीकारेणैव न तत्राह तदुक्तिभेदेन वैति यथा महानं निरेकानंदं श्रुतानि दामानि भिन्नानि घट्टा मृत्ति चेतस्यैव गामोक्ष एव मेकादिद्या
तदंशप्रनास्तच्छक्तयो भिन्ना भिन्ना स्ताक्त परमात्मनः प्रतिबिंबानां नानाज्ञानं न यदुक्त्युद्धेदस्तस्यैव बिंबवैक्येन मुक्तिरित्यर्थः ननु तस्यैवांशान्तरेण संसा
रस्येन प्रतिबिंबक्षेपीश्वरस्यैकस्यानेके प्रतिबिंबांशा एकप्रतिबिंबसुक्तवर्षीश्वरस्य बिंबस्य प्रतिबिंबान्तररूपांशां तरेण संसारानयगम इति न तस्यैवांशान्तरेण संसार इत्यने
न दृष्ट्या पाद न मभिप्रेत नित्याशंकाया माह ईश्वरस्य त्विति प्रतिबिंबांचत्त्यादिधर्माणां बिंबे संबंधगंधस्याप्यदर्शनात् प्रतिबिंबं बिंबांशात् तस्यो
पचापेकत्वादीश्वरस्य बिंबस्य केनाप्यंशेन बद्धेन मुक्तेन वा प्रतिबिंबभूतजीवेन संसारो बद्धत्वं मुक्तत्वं वा नेत्युक्तमेवेत्यर्थः ननु वस्तुनो नानात्वा
स्वीकारेणापि बह्वमुक्तव्यवस्था संभवति अविद्याद्युपाधिकृत एवात्मभेदो वस्तुन एक एवास्मेति पक्षेणापि सा संभवति तत्र किं विनिगमकं यदौ

पाधिकात्मभेदाद्यर्थेणैवसाव्यवस्थेनित्वाद् प्रसिद्धं चेति एकोदेवः सर्वभूतेषु गूढः नेह नानास्मि किंचन यथा ह्ययं ज्योतिरात्मा विषस्वानपो भिन्ना बहुधैको
सुगच्छन् उपाधिना क्रियते भेदरूपो देवः क्षेत्रे ष्वेव मज्जो यमात्मा एकधा बहुधा चैव दृश्यते जलचन्द्रादित्यादिभ्युनिषु वास्तवात्मैस्य मौपाधिकत्वात् भेदः

किंच इमं पक्षमन्तर्यामि ब्राह्मणमपि न सह न इत्याह अपरिमिता इति वस्तुन एवानंताः भ्रवास्तेनैव रूपेण भित्ताः सर्वगताश्च ननु भूतो जीवा य
दि स्युः तर्हि नैषां समत्वात् शास्यनानघटन इति कृत्वा हे भ्रुव नियमो नियमनं त्वयान स्यात् इतरशा तु घटेन कथंचन्यपमुपाधिनो यदि
कारमायं यज्जीवा रवमज निजातं तन्न स्य स्विकारस्य नियंतृ नियामकं भवेत् अविसुच्य कारणतया अपरित्यक्त्य किं नत्सममनुस्यूतम्
ननु किंच न च्छब्दैः ज्ञायते चेदुच्यतामिदं तदिति अत आह असुजानतां यदमनमिति जानीम इति वदतां यदमनमविज्ञातमायम्

अजनिचयन्मयंतदविसुच्यनियंतृ भवेत्सममनुजानतां यदमनं मतदुष्टतया ३०

अविषयत्वात् तथा च श्रुतिः यस्यामनंतस्य मनंतं मनयं स्य न वेद सः अविज्ञानं विज्ञानतां विज्ञातमविज्ञानतां अचचनेनैव प्रोवा
च सह नृणां बभूवेत्यादि किंच मतस्य ज्ञानस्य दुष्टतया दोषश्रवणान् तथा च श्रुतिः यदि मन्यसे रुवेदेति दहुरमेवापि नूनं-
त्वं वेत्यब्रह्मणोरूपं यदस्य त्वं यदस्य देवेषु इत्यादि तस्माद्यनच्छब्दावद्योसमनस्य किमपि सर्वानुस्यूतत्वेन समं नियंतृ भवेदित्य
र्थः ३० अंतर्गता सर्वलोकस्वगीतः श्रुत्या युक्त्या चैव मेवावसेयः यः सर्वज्ञः सर्वशक्तिर्नृसिंहः श्रीमन्तं तंचेन सेवाय लंबे १७

निप्रतिपादनात्काणादादिपक्षो न ग्राह्य इत्यर्थः आत्मनानात्वखंडनं श्लोकास्तदं कूर्वन् अवच्छेदपक्षोदूषणं व्यंजयति १ किंचेति इमं प
क्षं काणादाद्युक्तमान्तर्यामि सुखनानात्वादिकमवच्छेदपक्षं चान्तर्यामि ब्राह्मणं न सह न इत्यर्थः आत्मनि निष्ठज्ञात्मानमनरो यमयनीत्या
दौ हि देहाद्यंतः स्थित्वा परमात्मनो निपात्य कलसुक्तं ननु सारख्यादिवत् बहिः स्थितेति न च घटन अवच्छेदपक्षो अविद्याद्यंतः स्थितस्य जी
वत्वात् न वद्विच्यस्य ३ नियामकस्योपाध्यांतरभावान् न हि घटे परावद्विच्यं परानवद्विच्यं चेत्सा काश इयमस्ति प्रतिविंबपक्षे नुनत्वाव-
द्विच्यजलप्रतिबिंबिते सा काश इयवदविद्यावद्विच्यमविद्याविंबिते च निचैतस्य दूयमस्ति न चावद्विच्यस्य नियामकत्वं प्रतिबिंबस्य जीव

स्वनिघ्नत्वमिति सिद्धमनस्ति त्वानियामकत्वमिति दिक् समत्वादिनि विमुत्वेन नित्यत्वेन चेश्वरसमत्वाजीवस्य त्वत्त्वास्त्यतानेत्यर्थः नियमनं त्व
यानस्यादिनि एवमात्मैक्यसिद्धांतेष्ववच्छेदपक्षाश्च यणेनियम्यनियामकभावो न स्यादित्यपि बोध्यं उपाधिन इति अविद्याद्युपाधिपशान् विव-
रूपब्रह्मणो विकाररूपं जीवात्मजानं नन्विंवरूपं ब्रह्मस्वविकारस्य प्रतिविंबस्य जीवस्य नियामकमित्यर्थः ननूपाधिचहिष्ठस्य विंबत्वं नां नर्ग
नस्य तथा च कथं प्रतिविंबमविमुत्त्वोपाधिनः स्थित्वा विंबस्य नियामकत्वं न ब्रह्म सममनुस्यूतमिति जलवज्जिन्नाकाशमहाकाशयोरेष्यवत्
अविद्यावज्जिन्ना विंबवैतन्ययोरेष्यादुपाध्वज्जिन्ना लुस्यूतस्वरूपेणा विंबस्यैव नियामकत्वमिति भावः यस्येति यस्य ब्रह्मविदो ब्रह्म अमतम
विदितमिति निश्चयस्तस्य ब्रह्ममनं स ब्रह्मवेनेत्यर्थः यस्य तु मनं ज्ञातं ब्रह्मेति निश्चयः स ब्रह्मनैव वेदेत्यर्थः यस्याहिं जानतां सम्यक् ज्ञानिनां ब्रह्म
अविज्ञानं ज्ञानाविषय इति पक्षः अविज्ञानतां अज्ञानिनां विज्ञानं ज्ञानविषयो ब्रह्मेति पक्षः इति अवचनेनेति वक्ता अवचनेन वचनाभावेनैव प्रोक्त
च ब्रह्मवाङ्मनसा गोचरमितिलक्षणाया कथयामास सन्धोनातेनैव लक्षणैः सर्वप्रमाणाविषयं ब्रह्मेति बुध्वा तूष्णीं बभूव न किंचिदपि प्र-
श्नारिक्तवानित्यर्थः यदिति यदि कदाचिन्मन्यसे सुषुप्ते दाहं ब्रह्मेति न हि त्वं यदस्य ब्रह्मणोरूपं तद्वत्त्वमेव वेत्स्य यदस्य ब्रह्मणो देवेष्व
धिदैवतं रूपं तदस्य मेव त्वं वेत्स्येत्यर्थः १७ ३० ६ ६ ६ ६ ६ ६ ६

न घटन इति नन्विनि परमात्मनो विंबान् प्रतिविंबाजीवाजायन्ते इति कारणस्य विंबस्य कार्यजीवनि यामकत्वे जीवस्य कार्यत्वेनानित्यत्वप्रसं-
ग इत्यर्थः उपाधिजन्मनैवेति अतः करणोपाधिजन्मना जीवानां बुद्धिप्रतिविंबितप्रमानुसंज्ञकानां जन्मोच्यत इत्यर्थः अविद्याप्रतिविं-
ननु यदि च परमात्मनो जीवाजायन्त इति नियं न नियम्य भाव उच्यते तथा सति जीवस्य नियामकत्वप्रसंगेन प्रतिदिनं कृतनाशाकृताभ्यागम
प्रसंगः स्यात् किंच तदा मोक्षो नाम जीवस्य स्वरूपहा निरेव स्यात् न चैतद्युक्तं स्वप्रकाशानं दात्मनोऽविद्याकृतानर्थनिवृत्तिमात्र-

न घटन उद्भवः प्रकृतिपुरुषयोरुजयो रुभययुजाभयं त्यक्तभृतो जलबुद्बुदवत्
स्य मोक्षत्वाभ्युपगमादित्याशंस्थोपाधिजन्मनैव जीवानां जन्म उच्यते न स्वतः अघटनादित्याह न घटन इति तत्र किं प्रकृतेर्जीविरूपेणो
द्भवः स्यात् पुरुषस्य वा उभयोर्वा आद्ये जीवानां जडत्वापत्तिः इति नियं पुरुषस्य विकारित्वप्रसंगः अत एव न नृतीय इत्याशयेनोक्तं म
कृतिपुरुषयोरुद्भवो न घटन इति श्रुत्याऽजलप्रतिपादनादपीत्याह अजयोरिति तथा च श्रुतिः
वस्तुजीवो अविद्याया अनादित्वा दनादिरेवेति न न स्यो सतिः जीव इशो विशतद्वा विदित्यनेन वृणामनादित्यो केः अजयोरिति अना-
द्योरित्यर्थः ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

अभिलिखन्विकर्तोपादानस्य प्रकृतेः प्रकृतिरिति सत्यं तदाह गदुत्पद्यने इति विवर्ततां पादानत्वं द्रष्टव्यं इति न विचारितं प्रसंग इत्यर्थः विषयिन् ब्रह्मनिमित्तं प्रकृति
स्यादानमिति भवतीति न चैकं जीवानामनित्यत्वेन स्वरूपहानिरेव मोक्ष इति दोषापत्तिः प्रतिविंबस्य विंबरूपतया सत्यत्वात्पुण्यमात्रं विवरणमते हि प्रतिविंबाध्यासेन यम्
ध्यासः किंनु विंबभेदोपादानस्य नित्यत्वादिधर्ममात्रमध्यस्थते स्वरूपं नु सत्यत्वं बाह्यकमेवं निसिद्धं तान् भारतीतीर्थसिद्धान्ते परंप्रतिविंबोमध्याशु
क्तिरजतवत् न च ते च विंबस्य प्रकृतिरिति विषयमोक्षान्तिपि त्वंबोधं एवं चाविद्योपाधिकस्यानादौ भूपाधिकस्य सादेवोर्जावस्येशनियम्यत्वं
विरुद्धं प्रतिविंबमात्रस्य विंबनियम्यत्वोपपत्तेरिति संक्षेपः उपाधिभिः सहैति वास्तवजन्यसत्त्वे उपाधिलयं विनैवेत्यल्यः स्यात् ज
सर्वथानावलकृतिपुरुषैक्याद्ववतीति सिद्धम् तदेकमेवाद्वितीयं ब्रह्म अजामेकामविनाशीवारेयमासौ स्यादित्युक्तिबलान्न उत्पत्तिश्च
णाञ्च जीवानामोपाधिकमेव जन्मान्मनश्च नित्यं नित्यं उपाधिलयेन परमात्मनि पुनर्लप्य श्रवणादपि न वास्तवं जन्मं स्यात् त्वयि न इति तपि
कारणात्मानिन इमे जीवाः तन इति यतो न वास्तवं जन्म तस्माद्विविधनामगुणैरनेकप्रकारकार्योपाधिभिः सह निलित्युत्तीना बभूवुः त
वस्तुमिप्रलययोर्मधुन्यशेषरसाद्वलीयंते यथामधुनिसकलकुरु मरसाविशेषनोत्पलक्ष्यमाणा अपि सामान्येनोत्पलक्ष्यते ए
वं सापादौ विषयमात्रलयात् कारणस्य विद्यमानत्वात् सामान्यनोवर्तने नैव नोत्पलक्ष्यते कारणस्यापिलयात् त्वयि परमे निरुपाधौ स रित इवाण
वेलीयं न इति विवेकः तथा च श्रुतयः यथा सौम्यमधुक्रतोमधुनि स्तिष्ठन्ति नानाः स्थानां वृक्षाणां रसान् समवहारमेकतां संगमयन्ति
ते यथानतत्र विवेकं लभन्ते असुष्या हं हस्यस्य रसोऽस्य सुष्या हं हस्यस्य रसोऽस्य सौम्येव मेव स्वलु सौम्येमाः प्रजाः सनिसंपद्यन् विदुः स
निसंपद्यन्मह इति यथानद्यः स्पंदमानाः समुद्रे संगच्छन्ति नामरूपे विहाय तथा विद्वान्नामरूपा हि मुक्तः परास्वरं पुरुषमुपैति
द्विभक्त्याः यस्मिन्नुद्यद्दिलयमपि यद्वाति विवृलयादौ जीवोपेतं गुरुकरुणया केवलत्वावबोधे अत्यन्तं ब्रजति सह सा सिंधुव
सिंधुमध्यमधैवित्रं विभुवनगुरुं भावयेतं नृसिंहम् १८ ३१ ३२ ३३ ३४ ३५

लकाशस्य हि जलोपाधिकजन्मवतो जललय एव लयोन जलसत्त्वे जलस्य तु घटोपाधिकजन्माभावात् घटसत्त्वे पिलपोद्गस्यनेन हृदिनिभावः
कारणस्येति अविद्याया बीजरूपेणालिंगदेहस्य चेत्यर्थः तत्र साक्षिप्रलयविषयाश्चुतिः यथा सौम्येति हेसाधोमधुक्रतोमधुमक्षिकाः मधु
निस्तिष्ठन्ति निष्पादयन्ति नानास्थानानां नानागतीनां नानाजानीनां वृक्षाणां पुष्परसान् समवहारमात्स्य एकतां मधुरूपतामापादयन्ति ते रसाय
यामुष्यवृक्षस्याहंर स इति भेदं न लभन्ते न विदुः पुरुषैर्ज्ञायमान भेदवतो न भवन्ति तस्यर्थः पुरुषज्ञानानां रसेषूपचारात् एवमिमाः प्रजाः स्वाप
प्रलयादौ सति ब्रह्मणिसंपद्यन् एकीभूय ब्रह्मैक्यं प्राप्तावयमिति न विदुरित्यर्थः अद्यमुक्तविषयाश्चुतिः यथानद्य इति स्पंदमाना रूपं त्यो

गच्छत्याः समुद्रं प्राप्यास्तमदर्शनं प्राप्नुवंति तथा ब्रह्म ज्ञो विदेहकैवल्यकाले परा ब्रह्मादेः परं विवभूतं परमेस्वरं प्राप्नोतीत्यर्थः यस्मिन्निनि प्रलयस्तापादि
 कलंजीवसाहितं विचिंत्य गते हारिकं विलयं यदपि प्राप्नुवदपि भाति संस्काररूपेण सूक्ष्मनयानिष्ठानि यदि निद्रागनाविनिधातोः शत्रुप्रत्ययेशपोलुकिशत्रुम
 स्यस्यडिन्ताहुणाभावे इयडापवादघूने इणोपनिधिरुतेरूपं गत्यर्थे सानां प्राप्त्यर्थं तस्य प्रसिद्धेः संस्कारावशेषलये हेतुः उद्यादिनि सृष्टिकाले
 जागरणकाले चोत्पन्नं भवदित्यर्थः निरवशेषलये पुनरुत्पन्नं न स्यादिति भावः गुरुपदेशेन ब्रह्माभिन्नकूटस्थात्पसाक्षात्कारे सनि अत्यंतमननं निरव
 शेषलये निरुपाधिनादात्म्यं समुद्रमध्ये नदीवत् प्रजनि यस्मिन् तं विश्वाधिष्ठानं विश्वलयाधिष्ठानं मुक्तनीवमायं च मध्ये चित्तं चित्तस्य मध्ये भावयेत् मुक्तजीवैक्य
 स्थानतोत्तम्यमुक्तप्राप्यत्वेन निरुपाधि ब्रह्मत्वं नृसिंहस्य व्यंजितं त्रिषुव नस्य गुरुं जनकं हि नोपदेशारं चेति तदभजनने गुरुश्रोहः कृतप्रनाचव्यज्यने
 नृसिंहं नृषु सिंभं यदंति तं इति भवबंधच्छेदकत्वात् नृत्पानदभजनने मोक्षाभावो व्यज्यने मध्ये चित्तमिति शारे मध्ये वक्ष्यावेत्यलपी भावसमासः निष्पन्नना
 र्पूर्वपदे एकारः अचालुक समास इति वादिनो भ्रांताः न च पारे मध्य इति सूत्रेण समम्या अलुगेव निपात्यत इति वाच्यं गंगायामध्यादागत इत्यर्थे मध्ये
 गंगमागत इति प्रयोगानापत्तेरिति दिक् १० २१ २ १५ १५ १५ १५

नृषु नवमायया भ्रमममीषवगत्य भृशं त्वयि स्रुधियो भवेदधति भावमनुप्रभवम् कथम्

नुवर्ततां भवभयं तव यद्रुक्नुः सृजति सुहृस्त्रिणो मिरभवच्छरणेषु भयम् ३२

नन्वेवंतावत्परमेश्वराज्जीवाजायंते न दूशेन च कर्माणि कुर्वन्ति पुनस्तत्र लीयन्त इति संसारचक्रे परिभ्रमणमुक्तम् इदानीं तं विघ्नये परीत्य भूतानि परी
 त्यलोकान् परीत्य सर्वांश्च दिशो दिशश्च उपस्थाय प्रथमजापृतस्यात्मना त्मानमभि संविवेशोत्साद्या भगवदनुवृत्तिं विदधतीत्याह नृषु नवमाययेति
 नृषु जीवेषु अमीषु नवमायया भ्रमसु कलक्षणमवगत्य ज्ञात्वा स्रुधियः भृशं त्वयि स्रुधियो भवेदधति भावमनुवृत्तिं दधति कुर्वन्ति कीदृशं
 भ्रमं अनुप्रभवम् अन्वनुप्रभवो यस्मिन् तं भ्रममनतः किमन आह कथमिति अनुवर्तनामनुवर्तमानानां तामेव शरणं भजनां भवभयं संसार
 भयमुक्तं भवेत् न कथं चिदपीत्यर्थः कुतः यद्यस्मान्न वद्रुक्नुः भ्रमं रूपास्त्रिणो मिः तिस्रो नेमय इवावच्छेदाः शीनो व्यावर्षाकालाय स्य सं
 वत्सरात्मकस्य कालस्य सः अभवच्छरणेषु न भवान् शरणं रक्षितायेषां तेष्वेव भयं जन्ममरणदिलक्षणं सृजति करोति अतएवं भूतं संसा
 रया कलव्यतन्निघ्नये स्रुधियस्तपि भावं दधतीति ३२ संसारचक्रकचैर्विदीर्णं सुदीर्णं नाना भवतापन संकथं चिदापन्नमिह प्रपन्नं
 तसु हरे श्रीनृहरे नृत्वेकम् १९ १५ १५ १५ १५

वृषु नव परीत्येति भूतानि परीत्य स
 र्वभूतेषां एका एषेति ज्ञात्वा लोकांस्वर्गादीन् कर्मचिन्तनेनानित्यान् ज्ञात्वा सर्वादिशः प्रदिशश्च ऐहिकविषयानप्यनित्यान् ज्ञात्वा मथमजां भपील

वेदसूक्तिः
२०

क्षणावाचमुपस्थापयसंसेवात्तन्नामनसाकृत्तरयपरमेश्वरस्यात्मानंस्वरूपं अभिसंविदेशाभाश्रितवानकश्चनमुक्षुरित्यर्थः संसारेति अपन्न
विपत्तिग्रस्तं कथयन् आर्त्ततयाजिज्ञासुतयासकामतयादंभादिनावातांपपन्नंशरणागनमुद्धरेति १९ ३२
तद्विज्ञानार्थमिति सनिर्विघ्नोब्रह्मणोन्त्यात्मनत्वसाक्षात्कारार्थं गुरुमेवाभिगच्छेत्तन्तु निपुणोपि स्वयंवेदानं विचारयेत् समित्याणि सन्निहि
रिक्तपाणिनपश्येदिनिशास्त्रादुपायनपाणिनित्यर्थः धनफलपुण्याद्यत्वाभे आकाष्ठमध्युपायनं ग्राह्यमिति व्यंजनाय समित्सदं श्रोत्रियं वेदशास्त्र
अयनसंपन्नं गुरुमिति गुरोः शिष्यसंशयच्छेदे सामर्थ्यं ब्रह्मनिष्ठं ब्रह्मसाक्षात्कारशालानमिति बोधसंचारसामर्थ्यं आचार्यवान् उक्तविधः प्रश
स्य भगवतिष्ठावो मनो नियमे सति भयनिसोः पिरुक्तं सदनं विदधानि तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत्समित्याणि श्रोत्रियं ब्रह्म
निष्ठं आचार्यवान् गुरुबो वेद नैषातर्केण प्रतिरापनेयः प्रोक्ताः ज्येनैव स ज्ञानाय प्रैष्ठेत्याद्याः श्रुतपद्व्याह विनिनदृषाकवायुभिरि
ति विजितानि दृषाकाणीन्द्रियाणि वायुश्च प्राणोयैस्त्रैरपि अदांतमनस्तुरगं अदांतमदमितं मन एव तुरगः दुर्दन्तत्वसाम्यात् नयं

विजितहृषीकेशासुभिरदांतग्रनस्तुरगंयद्ग्रहयतंनियंतुमनिलोलमुपायशिवदः ३३ असन
शतान्विताःसमवहायगुरोश्चरणवर्णिजइवाजसंत्यक्तकर्णधराजलधौ ३३ ७

यत्तु नियन्तु यत्तु निश्चयतने अनिलोलमनिचंचलम् गुरोश्चरणंसमवहाय अनाश्रित्य नेउपायेषु सिध्दाने क्लियंतीत्स्माय सि
द्धसंतोष्यसनशान्तिना बहुव्यसनाकुलाइह संसारसमुद्रे संनिनिष्ठं निदुःखमेव प्राप्तुवतीत्यर्थः हे भजन अह्नत कर्णधरा अ
स्तीकृतनाविकावणिजो यथा न इत् गुरुणोपदर्शित भगवद्भजनसंस्कारानुभूतीतु सन एव मनो निश्चलं भवति नाव्यथेति भा
वः ३३ यदा परानंदगुरोर्भवत्यदेपदं मनो मे भगवत्सुभेन तदा निरस्ताखिलसाधनश्चमः अयेयसौख्यं भवनः कृ
पानः २०

पानः २०
स्तोत्ररुच्यस्य स एव पुरुषो ब्रह्मवदे नैवेति वेदान्तशास्त्रजन्ममतिरुर्केण स्वमसूहमात्रेण अपनेपाबाधार्हान यद्वा नर्केण प्राप्तव्याने
स्यर्थः किंतु अन्येन निपुणेन चार्येण प्रोक्ता प्रबोधिना सती स्तज्ज्ञानाय साक्षात्काराय भवति येषु हे प्रियतमनि नाचिकेन संप्रतियमसं
बोधनं २० ३३

टी.आ.

20

परीक्ष्येति लोकान्भूरादीन्भोग्यान्परीक्ष्यविचारेणानित्यनयानिश्चितनिर्वेदं वैराग्यं प्राप्नुयात् अकृतो नित्यो मोक्षः कृतेन कर्मणानेति यदाय-
स्मिन्काले सर्वे कामाविषयाः ये अस्मिन्निदुषोऽदृष्टिबुद्धौ वा सन्नारूपेण प्रविष्टास्ते प्रमुच्यन्ते नश्यन्ति अथ न देवैर्मर्त्यः अमृतो मुक्तो भवति अत्र अस्मिन्नेव
जन्मनि ब्रह्म प्राप्नोति ब्रह्मैव भवतीत्यर्थः एतस्मैवेति ब्रह्मलोकस्थानं दाच्छतगणोत्कृष्टतयोक्तस्य परमानन्दस्य ब्रह्मरूपस्य मात्रालेशमन्या

परीक्ष्यलोकान्कर्मचिन्तान्ब्राह्मणो निर्वेदमाप्तात् नारूपकृतः कृतेन तथा यदा सर्वे प्रमुच्यन्ते कामा ये स्पृष्टा दिश्चिताः अयमर्थो मृतो भ-
वत्यत्र ब्रह्मसमश्नुत इत्याद्या वैराग्यमगं विदधतीत्याह स्वजनकृतेति आत्मा देहः धाम गृहम् अस्मः प्राणः स्वजनादिभिः किं स
र्वैस्सर्वैरसाः सस्त्वानिविद्यन्ते यस्मिन् तस्मिन् त्वपि परमानन्दे एतस्मैवानन्दस्यान्यानि भूता मिमात्रा सुपजीवन्तीति श्रुतेः यतः
त्वांसेवमानस्य पुंसः आत्मनिसानि नृणां तुच्छैरेतैः किंकर्षणयोगः इति सत्सत्यं परमार्थं सखमजानतामत एव मिथुननः स्मि

**स्वजनकृतात्मदारधनधामधरास्तरयैस्तुधिसानि किं नृणां श्रयत आत्मानि सर्वरसे इति
सदजानतां मिथुनतोरतये चरतां सखयतिको न्विह स्वविहते स्वनिरस्तभगे ३४**

यामिथुनीभूय रतये माया सखाय चरतां प्रवर्तमानानाम् कर्मणिषष्ठौ अजानतः चरतः पुरुषान्कोनु अर्थः सखयति
आनन्दयति नकोपीत्यर्थः इह संसारे कथं भूते स्वविहते स्वन एव न श्वरे स्वनिरस्तभगे स्वन एव गतसारे पाठान्तरे तु को न्विह
स्येति द्विशेषणद्वयम् अनस्तद्वजनमयोचितमित्यर्थः ३४ सजनतो हि भवान्साक्षात्परमानन्दविह्वलः आर्क्षेव किं
मतः कृत्यं तुच्छदानसुतादिभिः २१ ७१ ७२ ७३ ७४

निष्कृतानि ब्रह्मादिस्थावरांता लुपजीवन्तीत्यर्थः पाठान्तरे इति को न्विह स्वविहतः स्वनिरस्तभग इति प्रथमानं पाठे २१ ३४
७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८

शुचीति ऋषयो वेदार्थतत्त्वज्ञानं इत्यर्थः तीर्थो भिगंगादिनीसदनानि च चूदावनादीनीति हं हूः अथवेति पक्षे पुरुषाण्यभिचना नितीर्थो भिगुरवस्तेषां सदानीति कर्मधारय पूर्वपदगर्भस्त्युरुषः ये भवत्पदांबुजद्वदइत्यादिलक्षणा ये च सकृत्त्वधिमनोदधतिने च तेषां चेत्यन्वयः सुचन्वगेति अंग

एवंगुरूपदेशेन तत्त्वमवगम्य सारासारविवेकेन च सर्वतो निर्विघ्नतदेव महत्संगेनोपपत्तिभिः सम्यगवधारयितुं तीर्थसदनानि सुनयः पर्यटनीति श्रौतब्रीमंतव्यइत्यादिभ्यस्त्यर्थमाह शुविपुरुष्यतीर्थसदनानीनि ते उच्यन्ते लक्षणाः ऋषयो विमदाः निरहंकाराः यतो भवत्पदांबुजद्वदः भवनः पदांबुजद्वदित्येषां ने अनः स्वयमेव अथ भित्तिं धिजलं येषां ने उत अपि तथा विधा अपि पुरुषाणि बहू निपुण्यानि तीर्थानि सदना निचक्षेत्राणि नान्येषोपासने सेवेने प्रायस्तत्रैव महत्संगो भवति इति अथवा पुरुषाधिकं भगवद्भजनलक्षणां पुण्यं येषां नानि च नानि तीर्थानि च गुरवः महान्त इत्यर्थः तेषां सदनानि आश्रमान् यथाहामरसिंहः निधानागमयोस्तीर्थ

शुविपुरुष्यतीर्थसदनान्यृषयो विमदास्त उत भवत्पदांबुजद्वदोऽथ भित्तिं धिजलाः दधति सकृन्नानस्तथिय आत्मनि नित्यसस्त्वेन पुनरुपासने पुरुषसारहरावसथान् ३५

शुविपुरुष्ये जलेश्वरा विनि न पुनः पुरुषसारहरावसथान् उपासने पुरुषाणां सारां विवेकस्थैर्धैर्यैः क्षांतिप्रसुरं हरंतीति तथा तैश्च ते आवसथागृहास्मान् न च तेषां गृहादिभिरवकुलितनसस्त्वापेक्षेत्याह दधति सकृन्नानस्तथिय आत्मनि नित्यसस्त्वेन स इति सकृदपि तथियै मनोदधतिने पिगृहाद्यासक्तान भवन्ति किं पुनरेवं भूता इत्यर्थः ३५ सुचन्वगनदंगसंगमनिशंस्वामेव सं चिंतयन् संनः संति यतो यतो गतमदास्मान् अमानावसन् नित्यं तन्मुखपंकजाद्भिगलितत्वत्पुण्यगाथा मृतस्रोतः संप्लवसं पुनोनरहरे न स्याम हं देहहृत् २२ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

मोनरहरेयद्वा अंगं शरीरं तदंगानि च कृतदारगृहधनादीनि तेषु संगमासक्तिं सुचन्वित्यर्थः २२ ३५ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

सनइदं श्रीमद्भागवतंयैर्यसादात्मसंप्रकाशितं तानश्रीधरान्श्रीनृसिंहमपिवंदेजगद्गुरुं १ अत्रसनइदमुत्थितंसदिनिचोदिनिपूर्वपक्षः किंपूर्वमीमां
सकानांमाहोस्तिन्सांख्यादीनामिति संदेहं संदिग्धेतुवाक्यशेषादिनिश्चायेनभ्रोकोपसंहारेउरुहृनिभिरुक्थनडान्इतिमीमांसकोपादानान् उपक्रमउक्त
सनइदमुत्थितमित्यादिपूर्वपक्षोपिमीमांसकानामेवेतिनिश्चित्यावनारयति नन्निति मीमांसकाहिकर्मणएवपरमपुरुषार्थहेतुत्वंनिश्चित्यसर्वस्यवेद
स्यक्रियापरत्वंवर्णयंति कर्मणश्चपरमपुरुषार्थहेतुत्वंतद्वैनिर्बहंत्यदाकर्मफलभूतस्यस्वर्गादिजगनः सत्यत्वादिकंस्यादिनिजगनः सत्यत्वंप्रवाह
मित्यत्वादिकंचवर्णयंति नहिभोक्तृभोग्यात्मकद्वैतस्यमिथ्यात्वेनत्फलकस्यकर्मणः परमपुरुषार्थहेतुत्वंवेदस्यसर्वस्य असत्यफलकक्रिया परत्वंवापु
ज्यनइतिजगत्सत्यत्वंवर्णनंमीमांसकानामेवावश्यकं सांख्यकणादादीनांतुज्ञानस्याभोक्तृत्वरूपेणावस्थानात्मकमोक्षहेतुत्वंवदतांकिंजगत्सत्यत्वं
ग्रेहणेतिमीमांसकानामेवायं पूर्वपक्षः तन्नाम्नायस्यक्रियार्थत्वादानर्थस्य मनदर्शानांतस्मादभित्यमुच्यतेइत्येनावत्पूर्वपक्षसूत्रं अस्वार्थः आश्चा

नन्नाम्नायस्यक्रियार्थत्वादानार्थक्यमनदर्शानांतद्रूतानांक्रियार्थेनसमन्वयइतिनवनवजैमिनिनावेदस्यक्रियापरत्वाभिधानादु
पनिषदामपिनदेवमुक्तम् यथोक्तमन्त्रवार्तिककृता एतेनकत्वर्थकर्तृप्रतिपादनेनोपनिषदानैराकांक्ष्यंवाख्यातमिति न एकमे
वादितीयं ब्रह्मविज्ञानमानंदं ब्रह्म अचक्षुरश्रोत्रमित्येवंतद्विपरीतात्मप्रतिपादनात् नन्वादितीयपरमानंदरूपस्यकर्मगतंयु
ज्यते अनुनुमनंचैतद्वार्तिककृतः कथम् सर्वत्रैवहि विज्ञानं संस्कारत्वेनगम्यते परागंचात्मविज्ञानादन्यत्रैत्यवधार्यनामिति
तेनैवोक्तत्वात् एतदर्थमेवमननायमुच्यते पर्यटंतीत्युक्तम् तन्ननावत्तद्वैतस्यसत्यत्वंभवेदप्येवंतदेयन्तुनसंभवनीतिप्रश्नो
राभ्यामननेननतावधारणप्रकारमाह सनइदमुत्थितंसदिनिचोदिनि इदंविश्वधर्मिसादितिसाध्यो धर्मः सनउत्पन्नत्वान्हे
तुःयद्यतउत्पन्नंनतदात्मकमेवदृष्टम् यथाकनकादुत्पन्नं कुंडलादितदात्मकं नदृदिनि

यस्यवेदस्यपज्ञादिक्रियाप्रतिपादनपरत्वादतदर्थानांअक्रियार्थानांसोरोदीन् प्रजापतिरत्मानोवपासुदशिवदत् वायुर्वैश्वेपिष्ठादेवतेत्यादीनां
वाक्यानामानर्थक्यंनिरर्थकत्वंतस्मादभित्यमनियतंवेदस्मप्रामाण्यमुच्यनइति एवंप्राप्तेसिद्धान्तसूत्रंविधिनालेकवाक्यत्वादिनि अथप्रथम
पदस्थनद्रूताधिकरणस्यसूत्रं नद्रूतानांक्रियार्थेनसमन्वयइति तन्तेषुभूतानांसिद्धार्थप्रतिपादकानांवाक्यानांक्रियार्थेनक्रियाप्रतिपादकेनवाक्ये
नरत्नतंदेयं पशुनायजेन श्वेतमालभेनेत्यादिनासहान्वयः तथाचविधिप्रत्ययपरहितवाक्यानांविधिवाक्यैः सन्निहितैर्दूरस्थैर्वांसहविधि
वाक्याकांक्षितनिघलप्राशस्त्यायर्थपूर्णोना न्ययेकतेसर्वस्यवेदस्यक्रियापरत्वासिध्यानिरर्थकत्वनिरासेनप्रामाण्यंसिद्धं अध्ययनविधिपरिगृ
हीतेसर्वसिध्नेदेकस्यापिवाक्यस्यानर्थक्यासंभवान्निरर्थकाध्ययनविध्यनुपपत्तेरित्यर्थः उपनिषदामपितत्तमसीत्यादिवाक्यानामपिनदेरपि

विवाक्यानिनित्यमेवसुकं कृतेनेति क्रियारहितवाक्यानांक्रियान्वयाकांक्षावतांक्रियापरवाक्यापेक्षितार्थबोधनेननिराकांक्षत्वमिति न्यायेनोपनिष
 दान्तत्वमस्यादिवाक्यानांक्रियार्थोपज्ञांगभूतोयः कर्त्तायजमानस्तस्यप्रतिपादनमीश्वराभेदेनस्तुत्यानिरूपणंनेननैराकार्यंक्रियान्वयेनक्रिया
 कांक्षारहितत्वंवाक्यानांक्रियार्थोपज्ञांगभूतोयः आदित्योयूपइत्यादिवाक्यैः स्पर्षत्वादित्यायूपादिस्तूयनेसचपशुनियोजननादिनाक्रियास्त्वनेति
 एवमीश्वराभेदबोधकैक्यनिषदाक्यैर्यजमानस्तूयनेसचकर्तृत्वेनक्रियोस्त्वन्वेतीतिभावः स्तोकाद्वहिरिवसिद्धानमाह नेति नत्यद्वितीयेतिस्तु
 तिर्हिशीघ्रप्रवृत्त्यर्थं आद्वितीयत्वबोधेतुस्वर्गादिभोग्यभोक्तादिद्वैतस्यकरणकर्मसंप्रदानादिकारकद्वैतस्यचबाधानप्रवृत्तिः एवंपरमानंदरू
 पत्वबोधेस्तद्रस्वर्गानंदाद्यर्थनप्रवृत्तिः तथात्वक्षरादीद्वियरहितत्वबोधेधवधिरादितुल्यत्वापत्ताकर्तृत्वभोगत्वासंभवान्नप्रवृत्तिः सिद्धयेदि
 तिभावः सर्वत्रैवहिभिज्ञानमिति सर्वत्रवेदंविज्ञानंतत्तद्वदवाक्यजन्यद्रव्यदेवताकर्मादिविषयज्ञानंसंस्कारत्वेनज्ञायनेसंस्काररूपंभवति अत
 एवब्रीत्यादिषुप्रोक्षणावधानादिसंस्कारवत्परस्ययागादेरंगचगम्यने एवंहिकर्ममीमांसकसिद्धान्तः स्वाध्यायोध्येनव्यद्विति विहितस्यवेदाध्य
 तत्रयदिसदभेदः साध्यमेनरापादानत्वनिर्देशेनैवभेदप्रतीतेर्विरुद्धोद्देतुरित्याह ननुनर्कहमिति ननुनाभेदसाधयामः किंतुनदु
 त्यन्तत्वेनकुंडलादिवद्वेदंप्रतिषेधयामः नत्रअभेदावस्थादित्याशंक्यानेकांनिकत्वेनदूषयति व्यभिचरतिक्त्वेति पितृपुत्रा
 दिषुसुद्वयद्वयभ्रंसादिषुचनयादर्शनादितिभावः ननुनदुत्यन्तत्वंनामनदुपादानत्वंननुनन्निमित्तत्वमतो नानैकांनिकत्वमित्याशंक्य
 दूषयति क्वचमृषेतिगुणोपादानस्यापिफणिमोनगुणत्वंकिंतुमिथ्यात्वम् अन्यथाकुंडलादिवदबाधप्रसंगान् अतःपुनरपिअ
 यनस्यवेदार्थज्ञानंफलंननुस्वर्गादि दृष्टेफलेसंभवत्यदृष्टकल्पनापामन्याध्यत्वात् अवधातादेरिवतुषविमोकादि तच्चद्रव्यदेवतादिविषयकं
 वेदाध्ययनेनसंपाद्यज्ञानं पौरुषवाक्यादिनापिस्थादिनिपुनरध्ययनवैफल्येप्राप्तेवेदाध्ययनेनैवदेवतादिज्ञानंसंपाद्यमिति नियमः स्वीकार्यः नरव
 दलनादिनापिचैतुष्येसिद्धेऽवहन्यादेवेतिनियमवत् तथाचयथावधानेनचैतुष्येकृतेतदुल्लेखेषुकश्चनसंस्कारोभवतिनसन्नखदलनादिना
 तथावेदाध्ययनेनद्रव्यदेवतादिविषयक ज्ञानेसंपादिनेद्रव्यदेवतादिषुतादृशज्ञानजन्यः कश्चनसंस्कारउत्पद्यतेतत्संस्कृतदेवतादिस्मरणा
 दिनास्वर्गाद्यपूर्वसिद्धिर्नतुपौरुषवाक्यादिजन्यज्ञानेन एवंयागकालेपठ्यमानमंत्राणामपिदेवताकर्मादिविषयज्ञानमेवदृष्टफलं नत्वदृष्ट
 मपूर्वं अत्रापिपूर्ववत् स्पृत्यादिनाज्ञानसिद्धौनियमविधिनासंस्काररूपत्वकल्पनंपूर्ववत् एवंचसर्वत्रवेदेजायमानंज्ञानंसंस्काररूपंसिद्धं
 संस्कारस्यचस्यतः फलवत्ताभावात् फलवतोयागस्यांगत्वमितिपरांगत्वंचसिद्धं आत्मविज्ञानादन्यत्रेति उपनिषज्ज्ञानात्प्रविज्ञानंविनाउप
 निषज्ज्ञानात्प्रविज्ञानंसंस्काररूपंयज्ञादिकर्मांगचनेत्यर्थः उपनिषज्ज्ञानात्प्रविज्ञानस्यकर्मांगत्वाभावात्कर्मकअयिजमानेनोपनिषद्विवा-

गोनकार्येतिभावः नचोपनिषदज्ञानस्यकर्मो नंगत्वेस्वर्गातिरिक्तमोक्षानंगीकारान्नसर्वशास्त्राणां तोपनिषद्भागवैयर्थ्यमितिवाच्यं देहात्मन्नांति
 मतांज्ज्वांतरभोग्यस्वर्गादिफलककर्मसंप्रवृत्त्यभावेभासेतद्भ्रान्तिनिगसार्थमुपनिषदावश्यकत्वात् दहाद्यात्मन्नातिरहितंयजमानविशेषंप्रतिउपनिष
 ह्यैयर्थ्यमिष्टमेव अतएवोपनिषदज्ञाननांगं अंगंहिनियतंननुपाक्षिकं यथावधानादि औपनिषदात्मज्ञाननुभ्वांतिमत्पुरुषंप्रत्येवोपयुक्तं नसर्वं
 प्रतीतिपाक्षिकमिनिननस्यकर्मोत्वमितिवातिकारायः एवंतदुच्यैवात्मज्ञानस्यसंस्कारत्वांगत्वाभावेसिद्धेक्रियापरत्वमप्युपनिषदोमास्तुफलवद
 ज्ञानार्थकत्वेनसार्थपरत्वोपपत्तिरिति सिद्धांत्वाशयः यत्तुकेचनमीमांसकस्तत्त्ववैक्षिणमाज्यंभवतीतिपथोपांशुयागेउपयोग्यमाणान्यस्यपत्नीक
 र्त्तृकचाक्षुषज्ञानंसंस्कारएवयागंकरिष्यतः पुंसोहं ब्रह्मास्मीत्यौपनिषदवाक्यानुसारेणावेक्षणंसंस्कारइतिसंकल्पयंति एतन्शारीरकभाष्येएवाना
 रभ्याधीनस्यात्मज्ञानस्ययज्ञकर्तृसंस्कारनयांगत्वंनयुज्यतइत्यादिनाविस्मरेणदूषितंनतएवद्रष्टव्यं पूर्वश्लोकेनसंगत्यर्थमाह एतदर्थमेवेति
 नक्रियापरत्वेनैवसर्वस्यवाक्यस्यप्रामाण्यंकिंतुफलवदज्ञानाबाधितार्थपरत्वेनैव रूपसंमुखंगच्छन्मयमंधः रूपेपनेदिनिवाक्यानांविधिनिषेधर
 हितानामपिप्रामाण्यदर्शनादित्यादिनिश्चयस्यबहुमननंविनादुर्घटत्वादितिभावः एवंश्लोकादूहिरैवमीमांसकपूर्वपक्षंनिरस्यमननप्रकारां
 तरेणश्लोकाक्षरैरपिनिरसितुमाह तत्रनावदिति हैनस्यभोक्तृत्वभोग्यरूपस्यकर्तृक्रियाकारकरूपस्यचसत्यत्वेअबाध्यत्वेएवस्वर्गादिफल
 कस्यकर्मणः परमपुरुषार्थहेतुत्वेनसर्ववेदस्यक्रियापरत्वंभवेदपि हैनस्यसत्यत्वमेवतुनसंभवतीतिप्रकारांतरेणनिवृत्तिपरत्वरूपवेदन
 तनिश्चयायप्रश्नोत्तराभ्यामननंदर्शयनीत्यर्थः इदंपदोक्तंविश्वेधर्मिपक्षः सदितिसाध्यं सतउत्थिनमिति हेतुगर्भितंविशेषणमिति सतउ
 त्पन्नत्वादितिहेतुः फलति ननुमीमांसकमतेआकाशादेः स्वर्गादेःश्रोतव्यत्वात्तदुत्पत्तिमनामपिकेषांचिद्रोग्यजानानां ब्रह्मणउत्पत्त्यनंगीकारा
 च्चकथमिदमनुमानंमीमांसकानामुभयवादिसिद्धहेत्वभावादितिचेन्न क्षुत्तिगरवादिमात्रसिद्धस्यार्थस्यहेतुकरणदर्शनाद्देहांतिमनसिद्ध
 येवसतउत्पन्नत्वंहेतुरुत्थैतत्पूर्वपक्षोत्थानात् अवसिद्धांतीकिंविश्वंसदित्यनेनविश्वंसदभिन्नंसतउत्पन्नत्वादितिसदभेदः साध्यतेकिंवाविश्व
 सद्विन्ननेतिसत्यनियोगिकभेदाभावः साध्यतेइतिविकल्पमनसिनिधायप्रथमपक्षेदूषणमाह तत्रयदिसदभेदइति ननुअभेदोभेदाभावश्चै
 कएवभेदअभेदइतिनशब्देभावावर्कत्वादितिचेन्न असुराधर्मोदिपदेक्षिवनऔविरोधार्थकत्वात्स्वरविरोधीअस्वरौधर्मविरोधीचाधर्मो
 भावरूपीतिवद्वेदविरोधीअभेदः कश्चनस्वरूपसंबंधविशेषस्तत्साधनेचसर्वथास्वरूपैक्यसिद्धिरित्यभ्युपगमान् विरोधअभेदाभेदयोस्ते
 जस्तिमिरयोमिवसहानवस्थानलक्षणइतिसतउत्पन्नत्वादित्यपादानकारकनिर्देशेनजगति सत्यनियोगिकभेदप्रतीतौतत्राभेदप्रतीतिर्नजाय
 नइतिविरुद्धोहेतुः नहिवेदांतिमतेभावरूपस्यापितमसस्तेजःप्रतीत्यधिकरणेप्रतीतिर्भवतीत्याशयेनाह विरुद्धोहेतुरिति तर्कइतिमिति

भेदप्रत्ययकेन हेतुना भेदप्रत्ययनयुक्तिबाधितमित्यर्थः द्वितीयपक्षमनुवदति ननुनाभेदमिति तत्राभेदएवेति सद्भेदनिषेधेजगति सत्य-
त्वमेतत्सिद्ध्येत्यर्थः ननुपक्षोऽपादाननिर्देशकजाताभेदप्रतीतिर्भेदनिषेधस्य विरोधिनीतिशङ्कं यथाकनकादुत्पन्नकुण्डलमित्यत्रापादा-
नत्वेनकार्यत्वेनचजाताभेदप्रतीतिः कनककुण्डलयोः सुवर्णत्वेनभेदनिषेधसाधनेविरुद्धानभवति तथासतउत्पन्नत्वादित्यनेनकार्यत्वेनकारणत्वे
नचजाताभेदप्रतीतिः सत्यत्वेनरूपेणसत्कारणजगत्पर्ययोर्भेदनिषेधसाधनेविरुद्धानेत्पाशपात् अभेदसाधनेचसर्वथैक्यसिद्धौकार्यत्व
कारणत्वरूपभेदोपिविरुद्धइतितत्रविरुद्धोहेतुरित्युक्तमुक्तमितिदिक् अनैकान्तिकत्वेनेति सव्यभिचारोर्नैकान्तिकइतिपंचविधहेत्वाभासांतर्ग
तप्रथमहेत्वाभासत्वेनदूषयतीत्यर्थः सद्भेदतुनाहिसाध्यसिद्धिर्नित्सद्भेत्वाख्यहेत्वाभासेन सद्भेदुत्पन्नसव्यभिचारविरुद्धसहानिपक्षासिद्धवा
धितेतिपंचविधहेत्वाभासभिन्नत्वं व्यभिचारनिरुद्धेति हेतुसत्वेसाध्यासत्वंव्यभिचारः यथापर्वतोवह्निमान्द्रव्यत्वादित्यत्रद्रव्यत्वंजला-
दौनवसाध्यस्यवह्नेरभावाद्वाभिचारः तथाविश्वंसद्भिन्नंनसतउत्पन्नत्वात् यत्तयतउत्पन्नंतत्ततोभिन्नंनयथाकनकादुत्पन्नकुण्डलकन
कान्यभिन्नामिति सामान्यमुख्यव्याप्तौपितुसत्यत्वेपुत्रेदंडप्रहारादुत्पन्नेघटादिप्रच्यंसेचनतउत्पन्नत्वरूपहेतुसत्येपिभेदाभावरूपसाध्यासत्वा
द्वाभिचारः क्षत्रियादेर्देवदत्ताद्राक्षसादौजानेचजदने क्षत्रियत्वात्सूतत्वादिनादेवदत्तत्वयज्ञदत्तत्वादिनाचभेदात् सुहृदघटभ्यंसादेर्मा
वत्वादिनाभेदात् नन्वत्रापिमनुष्यत्वादिनाभिधेयत्वादिनाचभेदोनेतिचेत् जगतिमिथ्यात्वसत्वेपिभास्मानत्वादिनाभेदनिषेधसंभयान्न
सत्यत्वसिद्धिः भासमानत्वंहिस्फुरतीत्यादिप्रतिन्यास्यदत्तरूपंघटादिजगतिब्रह्मणिचास्तीनिगूटाशयः ननुविश्वंसनोभिन्नंसदुपादानक
त्वात्पृथग्दुपादानकंतत्ततो नभिन्नमिति विब्रक्षणेपुत्रेपितुः यथ्यंसेसुहृदस्यचनिमित्तत्वेनोपादानत्वाभावात्तदुपादानकत्वहेतोरसत्वान्नस्यभिचार
इतिशङ्कने नन्विति गुणोपादानस्येति रज्जारोपितत्वेनरज्जुपादानकसर्पेव्यभिचारः रज्ज्वाव्यवहारिकस्यत्वात्सर्पस्यमिथ्यात्वेनतद्भेदा-
दित्यर्थः अन्यथासर्पस्यव्यावहारिकसत्यत्वेबाधोनस्यात् ननुसदुपादानत्वपदेनसन्मात्रोपादानकत्वंविवक्ष्यते तथाचयन्मात्रोपादानकं
यत्तत्ततो नभिन्नमिति व्याप्तेर्नरज्जुसर्पेव्यभिचारः रज्जुसर्पस्याज्ञानयुक्तंरज्जुपादानकत्वेनरज्जुमात्रोपादानकत्वाभावाभिध्यात्वंयुक्तमिति
शङ्कने ननुनतत्रेति तुल्यमत्रापीति अविद्यायुक्तसद्ब्रह्मणउपादानत्वात्सन्मात्रोपादानत्वंहेतुर्जगतिस्वरूपासिद्धइतिजगतोमिथ्यात्वमेव
युक्तमित्यर्थः नतथोभययुगिति उभाभ्यांसदविद्याभ्यांकारणाभ्यांयुक्तमिदंजगत् अनःसन्मात्रोपादानकत्वहेतोरसिद्धेरपिनथानस
त्वेनेत्यर्थः ननुसदेवसौम्येदमग्रआसीदितिसन्मात्रोपादानत्वश्रुतेर्मास्त्वविद्येतिशङ्कायामाह अयमर्थइति अविद्यायुक्तस्यैवेति
देवत्वशक्तिस्वरुणौर्निगूटामित्यविद्यायुक्तत्वश्रवणादविद्यानंगीकारेविवर्नयादासंभवेनब्रह्मणोपिविकारित्वसंभवाच्चेतिभावः अर्थ

क्रियाकारित्वादिनि अर्थप्रयोजनमुदकाहरणादितम्यक्रियाभिर्वाहः तथाचविश्वं सत् तन्मययोगननिर्वाहकारित्वात् यत्संनतस्य योजननिर्वाहकं न यथाशक्तिरुजतादीत्यर्थः कूटकर्षोपपत्तिं कूटमविकारिखंडरहितं यन्काषोपपत्तिं उशमापादिपरिमितं स्ववर्णमुद्रादिनेनाखंडनापिपादादिभागारोपेण क्रयादिव्यवहारदर्शनात् आदिपदेन स्वभांगनासर्पादिनासत्यस्य स्वभावमादेर्भाविशुभाशु मज्ञानस्य च दर्शनं शंकाविषादिनामरणादिकं गृह्यते नन्वेकमेवेति हृष्टपत्तनादौ खिलादौ च सत्यस्य रजतसर्पादेरन्यत्र गतिरुज्जादयारोपो भ्रमः प्रपंचस्यानारोपितस्य ब्रह्मणो न्यत्राधिष्ठाने सति द्वै-

नैकानिकत्वमेवेति भावः ननु ननु तत्र केवलं गुणमात्रं फणिन उपादानं किंतु अविद्यायुक्तं तथाभूतस्यावस्तुत्वाद्युक्तं फणिनो मिथ्यात्वमिथ्याशंस्यतत्तुल्यमत्रापीति दूषयति न नथोभययुगिति अयमर्थः अत्राप्यविद्यायुक्तस्यैव सत्तुपादानत्वम् एवंप्र-
तस्य च न वस्तुसत्त्वम् अनः सत्तुपादानत्वमसिद्धमिति न वस्तुसत्त्वं प्रपंचस्येति ननु माभूदनेन हेतुना प्रपंचस्य सत्त्वं हेतुं तं-
णतु साधयामः तथा हि सदिदमर्थक्रियाकारित्वात् नयदेवं न न देवं यथाशुक्तिरनन्तमिति तत्राह व्यवहृतये विकल्पदूषित इति

सत इदमुत्थितं सदिनि चेन्ननु तर्कहंतं व्यभिचरति क्वचक्चमृषानतथोभययुक् ७.

व्यवहाराय अर्थक्रियार्थविकल्पो भ्रम इति इष्ट एव कूटकर्षोपपत्तिनापि क्वचिद्व्यवहारदर्शनात् नन्वेकसतो न्यत्रारोपो भ्रमः प्रसिद्धः अत्यंतासत्त्वे कथं प्रपंचो भ्रमः स्यात् सत्त्वं वा नाद्वैतसिद्धिः उक्तं च भट्टैः अध्यस्तं सत्पुष्पत्वमसत्कथमवस्तुनि प्रज्ञानगुणसत्ताकमध्यारोप्येतवानवेति नेत्याह अंधपरंपरयेति अंधपरंपरया यो विकल्प इत्यन्वयः अयं भावः संस्कारजन्यो भ्रमः संस्कारसिद्धये पूर्वप्रतीतिमात्रमपेक्षते न वस्तुसत्त्वम् प्रतीतौ सत्त्वा वस्तुसत्त्वाभावं न भ्रममव्यतिरेकदर्शनात् अतोऽनादित्वात् पूर्वपूर्वभ्रम इष्टस्योत्तरोत्तरं आरोपो भविष्यति

तापनिः असत्त्वेन स्य स्वपुष्पसुत्यत्वेन कथं ब्रह्मणितदारोप इत्यर्थः अत्यंतासतो त्वंतासत्त्वाधिष्ठाने चारोपोनेत्यत्र भाट्टवार्तिकमाह अध्यस्तमिति असत्त्वाप्यदृष्टं स्वपुष्पकथमध्यस्यते अवस्तुनि अत्यंतासत्त्वाधिष्ठाने वा कथं रजतादिकमध्यस्यते न कथमपीत्यर्थः उन्नराधे प्रथमं वापदेचाथं मज्ञातो नुभूतो गुणोरूपादिः सत्तासद्भावश्च यस्य तत् प्रज्ञानगुणसत्ताकरजतादिकं चार्थक्यापदेन प्रज्ञातो गुणश्चाकचम्यादिः सामान्यधर्मः सत्तापुंरोपनितादिकं च यस्य तस्मिन् अधिष्ठाने च ध्यारोप्यते करणादौ विषयदोषैर्द्वयसंययोगादिकरणसामग्र्यभावे तु न वारोप्यते प्रज्ञानगुणसत्ताकमेव वस्तु प्रज्ञायमानगुणसत्ताके एवाधिष्ठाने ध्यारोप्यत इति नियमद्वयं आरोप्यत एवेति तु न नियम इत्यर्थः अन्यत्राधिष्ठाने त्वंतासतो जग-

तो वाङ्मनसाद्यगोचरे ब्रह्मणिकथमारोपइति भावः वस्तुसत्त्वं विषयसत्त्वं तन्वाच भ्रमहेतु संस्कारसिद्ध्यर्थं यथार्थज्ञानं नापेक्ष्यते भ्रान्तिज्ञानेनापि संस्कारसिद्ध्यन्तादृशसंस्कारमात्रेणोच्यते च भ्रमसिद्धेरित्यर्थः यदभावे यदभाव इति व्यतिरेकनिश्चयेन कारणत्वनिश्चयः प्रकृत्येव व्यतिरेकादर्शनाच्च वस्तुसत्त्वस्य च कारणत्वनिश्चय इत्याह अतीतो सत्तामिति वस्तुसत्त्वाभावेन विषयसत्त्वताभावेन व्यतिरेकस्य भ्रमाभावस्यादर्शनात् गुणापुंजं वह्निभ्रमाहिनसंस्कारेणापि पुनस्तत्रैव गुणापुंजादौ भ्रमपरंपरादर्शनादित्यर्थः इन्द्रियागोचरस्यापि ब्रह्मणः स्वयंप्रकाशत्वेन स्फुरमाणत्वादारोपाधिष्ठानत्वं युक्तं इन्द्रियागोचरेऽपि न भ्रमसिद्धिभास्येनीलं नम इत्यारोपदर्शनात् अधिष्ठानारोप्ययोरेकब्रह्मज्ञाने स्फुरमाणमेवाध्यासव्यापकं न तदधिष्ठानस्यैन्द्रियागोचरत्वमारोप्यस्य वस्तुनः सत्त्वं वा व्यापकं व्यभिचारादिति भावः अंधपरंपरान्यायेनेति इह वदेयक्षोरष्टइति केन विदधेनांध उपदिष्टस्ते नान्यस्ते नान्य इति परंपरायां यक्षभ्रमः पूर्वपूर्वभ्रमजन्य एव न कस्यचिद्वक्षप्रभातेन च मूर्छामरणाद्यर्थक्रियापि दृश्यते तद्

अंधपरंपरान्यायेन व्यवहारः संस्यतीत्यप्रयोजको हेतुरिति न च क्षय्यं ह वै चातुर्मास्ययाजिनः स्रक्तं भवति अपामसोमममृताभिभूमेत्यादिभिः कर्मफलमित्यत एव प्रतिपादनादसत्त्वं न घटनेन हि नित्यवस्तुः असद्भवति तस्माद्देदप्रतिपादितत्वाद्देतसदेवेत्याशंक्याह भ्रमयतीति हे भगवन् तं भारती वेदलक्षण उरुहतिभिर्बद्धीभिर्गोणलक्षणादिव्यवहृतये विकल्पइषितो धपरंपरया भ्रमयति भारती त उरुहतिभिरुक्थजडान् ३६

तिभिस्त्वजडान् कर्मश्च द्वाभराक्रान्तमंदमतीन् भ्रमयति मोहयति अयं भावः न हि वेदः कर्मफलं नित्यमभिप्रैति किं तुलक्षणया प्राशस्य मात्रं विस्थेकवाक्यत्वात् अन्यथा वाक्यभेदप्रसंगात् तद्यथेह कर्मचितो लोकः क्षीयते एवमेवाभुवपुण्यचितो लोकः क्षीयत इति न्यायोपहं हितश्च्युत्यंतरविरोधाच्च अतः कर्मजडानामिदं भ्रममात्रमिति एतेनैव न स्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः इत्यादीनामप्यन्यपरत्वं दर्शितं भवति ३६ ६

दित्यर्थः अप्रयोजको हेतुरिति अर्थक्रियाकारित्वं हेतुरस्तु सत्त्वं साध्यमस्त्वत्कृते नु कूलतर्काभावात् साध्यनिश्चयस्य प्रयोजककारणनेत्यर्थः अक्षय्यमिति चातुर्मास्यनामकया गकर्तुः सुकृतं यागज नितं स्वर्गादिफलं भोगेन कालेन वाक्ष्ये सुमं शक्यमनंतप्रलया नंगीकारादित्यर्थः अपामेति सोमासंयोगे च भ्रामनेन चामृतानां शरहिता अनंतकालं स्वर्गभोक्तारो जाताः स्येति क्रमेण भोक्तारो भोक्तृद्वैतमित्यतश्च्युतिः लक्षणयेति यथा भ्रजापतिरात्मनो वपासुदरिखदतिनिवाक्येन स्ववपोत्सवादन रूपस्वार्थपरित्यज्य न हल्लक्षणया पशुयागप्राशस्य मात्रं बोध्यत एवमक्षय्यादिवाक्यैः स्वार्थत्यागेन चातुर्मास्ययागप्राशस्य मात्रमुच्यते न तु फलनित्यत्वमिति मीमांसकैः स्वार्थबोधन

पूर्वकविध्यन्वयस्यार्थवादोऽनङ्गीकारात् सर्वथास्यार्थस्यागस्यैवाङ्गीकारात् तदुक्तं भगवता जैमिनिना विधिनात्वेकवाक्यत्वात्कस्यार्थेन विधिनास्य
रिति तदाह विध्यैकवाक्यत्वादिनि सर्वविधिवार्यैः शीघ्रप्रवृत्तिसिद्ध्यर्थमेकैक रूपेण प्राशस्यबोधनमेवापेक्ष्यते फलनित्यत्वादिनानार्थापेक्षणे वैरु
प्यापातान् विध्यपेक्षितार्थबोधने द्विविधवाक्येनैकवाक्यत्वमिति अन्यथादिध्यपेक्षितप्राशस्यबोधनं विहाय विध्यनपेक्षितस्वर्गादिनित्यत्वबोधने वि
ध्यैकवाक्यत्वासम्भवनवाक्यभेदः प्रसज्यते ननु देवताधिकरणोक्तवेदांतसिद्धान्तभूतार्थवादरूपाणामिन्द्रोद्वन्नायक्यमुदयच्छदित्यादिवाक्यानां स्वार्थेपि
प्रामाण्यं स्वीकृतं तददक्षय्यादिवाक्येष्वस्ति निशङ्कायामाह तद्यथेति यागादिपुण्यकर्मसंपादितः स्वर्गादिः स्वयिष्णुर्भूषितुमर्हति कर्म संपादित
त्वात् कृष्यादिकर्मैव तसस्यादिवदित्यनुमानगर्भितश्च्युत्यंतरविरोधान् युक्तिरहितास्यश्च्युतिर्गुणवादरूपैव विरोधगुणवादोऽस्यानुवादो
वधारिते भूतार्थवादस्त्वानावित्फक्तेः गुणवादानुवादयोश्चनस्वार्थेप्रामाण्यमिति भावः ननु आत्मन आकाशः संभूत इत्यादिसृष्ट्या दिश्रुतिभिरेवना

उद्भूतं भवतः सतोऽपि भुवनं सन्नैव सर्पस्वजः कुर्वन्कार्यमपीह कूटकनकं वेद्योऽपि नैवंपरः अद्वैतं तव सत्त्वं तु परमानंदं
पदेन न्मुदावं दे संदरमिंदिरानु तहरे मामुंच मामाननम् २३ ७ ७ ७ ७ ७

नाविधद्वैतप्रतिपादनात्कथं नगमिष्येत्याशङ्कयामाह एतेनेति अन्यपरत्वमिति नेंहनानास्ति किंचन अथान आदेशो नंतिनेति अस्थूडमनणु
इत्यादिनिषेधवाक्यपेक्षितनिषेध्यसमर्पकत्वं सृष्टिवाक्यानां अथवा ब्रह्मणि प्रपंचनिषेधेन्यत्र सत्त्वशङ्का स्यात् ब्रह्मोपादानत्वेन न्याउपादानादन्यत्र
कार्यसत्तानिषेधो सिद्धे ब्रह्मण्यपिन निषेधेनिः शङ्कमद्वैतसिद्धिरिति सृष्टिश्च्युतिभिः सर्वप्रपंचस्य ब्रह्मोपादानकत्वं श्रव्यत इत्यद्वैतपरत्वमेव सृष्टि
श्च्युतीनामित्यर्थः उद्भूतमिति सद्रूपदपि भवत उत्पन्नविश्वं सन्नैव सत्त्वं नैव यथास्व न व्यावहारिकसत्त्वायाः उत्पन्नः सर्पो व्यावहारिकसत्त्वो न
किंतु विध्यैव कूटस्वर्णकार्यमर्थक्रियां कुर्वदपि भवति ततो र्यक्रियाकारित्वेनापि द्वेन नाविश्वं सन्न अक्षय्यादिवाक्यरूपः सृष्ट्यादिवाक्यरूप
श्च वेदापि एवंपरः विश्वसत्त्वपरो न तन एव सर्वो देवः क्रियापर इत्यपि नेति भावः एवमद्वैते परमार्थिकेपिसति अहंसेव्यसेवकभावादिद्वैतकथ्य
नयाभजे तमपि मामासुंच नायं मद्भिन्नो नापि दुःखादिसंसारभाक् स्वतद्रूपेव मिथ्यैवाशोकार्तिरद्वैतदृष्ट्यामांनोपेक्षसेत्यर्थः २३ ३६

वेदस्तुतिः
२५

मृत्लोहकाष्ठायसेति मृत्निर्वृत्तवर्णायोरूपाणामित्यर्थः यथासौम्येति एकेनकारणभूतेनमृत्पिण्डेनविज्ञानेनसर्वतत्कार्यघटशरावादिविज्ञानंस्यात् क
थमितिचेन्नवाह वाच्यमितिनामधेयंनामैव घटादिविकारः केवलं नामैव अतस्मद्वाच्यारंभणंवाचैवकेवलमारभ्यनेव्यवर्तयितेवागा-
रभ्यंनोमातिरिक्तविकारः सत्योनास्त्येवमृत्तिकेवसत्यंयस्तस्तीत्यर्थः अहमणिनासुवर्णापिण्डेन नरसनिर्कृतनादिनाकाष्ठायसपिण्डेनविः

नदेवंप्रपंचस्यसत्त्वसाधिकंनस्तीत्कृत्तम्इदानीमसत्त्वस्यसृष्टिप्रलयश्रुतयोयनोवाइमानिभूतानिजायंतेइत्याद्यास्तन्मूलंवास्तुमानं
प्रमाणमित्याह नयदिदमितिपद्यस्यात्इदंविश्वमग्रेसृष्टेःपूर्वमआसनआसीन् सदेवसौम्येदमग्रआसीन् आत्मावाइदमेक
एवाग्रआसीदित्यादिश्रुतेः नचनिधनात्प्रत्ययान् अनुअनंतरंभविष्यन्भविष्यति नासदासीन्नोसदासीत्तदानीमित्यादिश्रुतेः
अतःकारणान् अंतरामध्येऽपि एकरसेकेवलेत्वायिभूषाभिरुत्पमंविभातिमितिनिश्चितम् यतएवमतः श्रुत्याद्विणजानिभिक
ल्पयैःद्रविणजानीनाद्रव्यमात्राणांमृत्लोहकाष्ठायसरूपाणां विकल्पापेदाघटकुंडलादयः तेषांप्रथानोमार्गाः प्रकारास्तेरूपमी-
यतेसदृशानिभिरूप्यतेयथातत्रकार्यकारणानांमधेयमात्रताकारणंमृदाद्येवतुसत्यम् तथाऽत्राप्याकाशादीनांनाममात्रता

नयदिदमग्रआसनभविष्यदतोनिधनादनुमितंमंतरात्वायिविभातिमृषैकरसे अतउपमीयतेद्रविण
जातिविकल्पपथैर्वितथमनोविलासमृतामित्यवयंस्कबुधाः ३७ ६९ ६९ ६९

ब्रह्मैवसत्यम् तथाचश्रुतिः यथासौम्येकेनमृत्पिण्डेनसर्वमृत्तयंविज्ञानंभवेतिवाच्यारंभणंविकारोनामधेयंमृत्तिकेत्येवसत्यम् यथाएके
नलोहमणिनासर्वलोहमयंविज्ञानंस्यात् यथाएकेननखनिर्कृतनेनसर्वंकाष्ठायसमित्यादितस्मादस्यसत्त्वप्रमाणाभावादसत्त्वं
प्रमाणस्यविद्यमानत्वात् वितथमनोविलासमृतं सत्यमितियेअवयंनिजानंतितेअबुधाः अज्ञादित्यर्थः अत्रैवंप्रयोगः विवादा
ध्यासितंनसत् आद्यंनयोविद्यमानत्वात् विकारित्वादृश्यत्वाच्चक्षुरक्तिरजनादिवत् इत्यन्वयदृष्टान्तः आत्मवच्चेतिअति
रैकदृष्टान्तः ३७ मुकुटकुंडलकंकणकिंकिणीपरिणतंकनकंपरमार्थतः महदहंकृतिस्वप्नसुखंतथानस्सरेनपरंपरमा
र्थतः २४ श्रीकृष्णार्पणमस्तु ६९ ६९ ६९

ज्ञानेननद्विकारभूतदुष्टिकादिविज्ञानमित्यादि विवादध्यासितं सत्यंवाभिध्यायेतिविवादविषयीभूतंविश्वंनृसत्यंआद्यंतयोरवि
द्यमानत्वादित्यादिपृथगेहेतुत्रयं अन्वयेशुक्तिरजनादिवत्अतिरंके आत्मवदिनिज्ञेयं मुकुटेति मुकुटादिरूपेणपरिणतंविकार
भावंमांसंसर्वंपरमार्थतः कनकमेवेत्यर्थः २४ ३७ ६९ ६९

टी. व्या.

२५.

सयदजया द्वास्तपणोति द्वाद्दोऽधीवेश्वरोऽस्तपणीस्तपणोऽशोभनगमनवंतौसयुजौविंशप्रतिविंबभावेननित्यसंसुक्तौसखायौउपकार्योपकारक
भावेनवर्नमानौ यद्वाभित्यत्वेनसमानस्वभावौ समानमेकं वृत्तंश्च्यतेतेद्यतेइतिनाशवत्त्वेनवाप्रियाप्रियादिबहुफलवत्पुण्यापुण्यादि
बहुबीजवत्त्वादिनावाद्यस्तसदृशशरीरंपरिषस्वजानेभोक्तृत्वेननियामकत्वेनचैकंशरीरंश्चित्तवंतावित्यर्थः तयोर्मध्ये अन्यः एकोदेहत्रयता
दात्म्याभिमानाभितःकरणप्रतिविंबोजीवः पिप्पलं कर्मफलंस्तरादिस्वादुयथानथा अनिमुंते अन्यःनित्यमुक्त ईश्वरःअनश्नन्कर्मफलम्

ननुपदिप्रपंचानापनास्येयनदाः सतातेननचैतन्यस्यसंबंधगंधोपि तर्हि किमपराह्णंनैवेनयतोऽयंसंसरति किंवाबहुपुण्यमीश्वरस्य
यतोभित्यमुक्तः किंविषयंचनदाकर्मकांडमित्यपेक्षायाजीवेश्वरविशेषम् द्वास्तपणीसयुजासखायासमानं वृत्तं परिषस्वजाने तयोरन्यः
पिप्पलं स्वादूत्पन्नश्मन्नयोअभिचाकशीति अजामेकोऽद्वितीयः कृष्णामित्याद्यावदंतीत्याह सयदजयेति सतुजीवः यद्यस्मात्
अजयामायया अजामविद्यामनुशयीत आलिङ्गेत् ततो गुणाश्च देहेन्द्रियादीन्नुपपन्नं वमान आत्मतया अध्यस्यन् नदनु नदं नतं
सकृत्सतांतदूर्मयोगंच जुषन् अपंतभगः पिहितानंददिगुणः सचमृत्कंसंसारं भजति प्राप्नोति तद्दिषयमेव च कर्मकांडमिति भावः त्व
मुतत्वं तुजहासितामजां मायाम् ननु सामय्येवास्तिक्यं यागज्ज्ञाह अहिरिवत्त्वचमिति अयं भावः यथा भुजंगः स्वगतमपिकंचुकं
सयदजयात्वजामनुशयीत गुणाश्च जुषन् भज निसकृत्पतांतदनु मृत्कमयेत भगः त्वसुतजहासिताम्
हिरिवत्त्वचमातभगो महसिमहीयसेऽद्यकृतिनेऽपरिमेयभगः ३८ ७ ७

गुणबुद्ध्यानाभिमन्यते तथात्वमजाम् न हि निरंतराह्णं हि संविद्व्यापधेनु वृंदानि ते रजया कृत्यमिति तामुपेक्षसदनि कुन एतन्नदाह
आत्तभगः नित्यप्राप्तैश्वर्यः महसिपरमैश्वर्ये अष्टगुणितं प्रणिमाद्यष्टविभूतीमतिमहीयसे विराजसे कथं भूतः अपरिमेयभगः अप
रिमितैश्वर्यः न त्वन्येषां विदेशकालादिपरिच्छिन्नं वाष्टगुणितमैश्वर्यं अपितु परिपूर्णं स्वरूपानुबं धित्वादपरिमितमित्यर्थः ३८
नृत्संतीतववीक्षणंगणगनाकालस्वभावादिभिर्भावान् सत्त्वरजस्तमोगुणमयानुत्पील्यंती बहून् माम्माकंश्यपदाशिरस्यतिभरं
संमर्दयंत्यतुरं मायानेशरघ्नांमनोऽस्मिन्नुदरेत्वामेवनांवारय २५ ७ ७ ७ ७ मुंजावोऽपिअभिचाकशीतिस्वप्रका

शविद्रुपेण विराजत इत्यर्थः निरंतरेति निरंतरसतनमालादित्यः भानंदित्यः संविदः स्थानं स्फुरणाभिनायवकायधेनु वृंदानि तेषां पत्कः पाल
कस्य नित्यसंविद एकलोपिकालभेदेन बहुत्वव्यपदेशः वृंदानां पालनंच नित्यस्फूर्तास्मिन् संरक्षणं अजयामायया स्तेषेण छाग्या न हिंस्त्रयमिति
परिपूर्णस्वरूपानुबं धित्वादिनि भगवतः सर्वप्रकारकैश्वर्यस्य गुणानांच च नुंजादिप्रियहस्यच विद्रूपत्वान्मायाकार्यं ताभावेन नित्यस्वरूपभूतत्वादित्यर्थः
२५ ७ ७

कामाभिति कामान्विषयान्यः कामयते प्रार्थयते मन्यमानः तेषां नष्टादत्यविषयगुणानेव चिंतयन्सः तैः कर्मभिः कामैः धर्माधर्मप्रवृत्तिहेतुविष-
येन्द्रासृषैः सह तत्र तत्र यो निष्ठुविषयमाप्तिनिमित्तं जायते कामाः कर्मस्फुरयंति तत्कर्मवशाच्च तैरेव कामैर्वैष्टितस्तत्र तत्र जायतं इत्यर्थः अ-
एवं तावदुक्तसाधनकदंबेन ये भगवंतं भजंति ते मृत्कंतरंति इतरे संसरंतीत्युक्तम् इदानीं ये बहिः संगं परित्यज्य भगवन्मार्गं प्र-
वृत्ता अपि कथां चिदंतर्वाशाशिनः कामान्मसृचंति ते भगवंतं प्राप्नुवन्ति न च हे स्फुरं भगवन्ते केवलं कुमोनीरेव प्राप्नुवन्तीति
नानुशोचन् कामान्यः कामयते मन्यमानः सकर्मभिर्जायते तत्र तत्रेत्यादि श्रुत्यर्थमाह यदि न स मुद्धरंतीति हे भगवन्
ये यत यो हृदि स्थिताः कामजटाः कामस्य मूलानि वासनाः यदि न स मुद्धरंतीति नोत्पादयंति तेषां मसतां भवान् हृदि गतोऽपि दुर-
धिगमः दुष्प्रापः कथम् असृजत कंठमणिः विस्मृतो यः कंठमणिः तत्तुल्यः स यथा कंठे वर्तमानोऽप्यसृजतश्चेदप्राप्त इव भवति तद्वदि

यदि न स मुद्धरंति यत यो हृदि कामजटादुरधिगमो मसतां हृदि गतोऽसृजत कंठमणिः असृजत पयो-
गिना सुभयतोऽप्यस्फुरन् भगवन् न न पगतां तकादनधिरूढ पदाद्भवतः ३९ ७ ७

तिन केवलमेतावत् किंतु असृजत पयोगिना भिन्द्रियतर्पणपराणां योगच्छन्ना सुभयतोऽप्यस्फुरन् भगवन् न न पगतां तकादनधिरूढ पदाद्भवतः
दाह अनपगतां तकात् अनिवृत्तात् मृत्योः लोकाराधनधनार्जनादिकृशान् भोगवैभवाकट्यमयाच्चेह नावदुःखं भवत-
ईश्वरादपि दुःखं कथं भूतात् अनधिरूढ पदात् अनधिरूढ पदं स्वरूपं यस्य तस्मात् तत्स्वरूपं प्राप्य भावादविद्यावद्विप्रयत्नेन प्राप्त-
स्त्रिधर्मानि क्रमनिबन्धनत्वं दंडरूपनरकप्राप्तेरमुत्राप्यस्फुरन् भगवन् न न पगतां तकादनधिरूढ पदाद्भवतः ३९ दंभं न्यासमिषेण वंचितजनं भोगैकचित्तातुरं
संमुत्थं तमहर्निशं विरचितो योगकृपैराकुलम् आज्ञालंघिनमज्ञमज्ञजनता समाननास न्मदं दीनानाथदयानिधाय पर-
मानंदं प्रभोपाहि माम् २९

निरता नृस्योस्ति पलक्षणमैहिकदुःखानामित्यभिप्रायेणाह लोकाराधनेत्यादि २६,

३९

७

७

७

त्वदवगमी एष इति ब्राह्मणस्य ब्रह्मविदः महिमा ब्राह्मस्यमित्येकरूपः यतः पुण्यकर्मणामवर्धने नाप्यकर्मणाम् कनीयान् स्त्रीणाम्

ननु यतेर्न किमपि कृत्यमाप्तिप्रारब्धमेव स्वोपभोगेनापक्ष्यते अतः किमिति वृथा शप्यते उभयतोः प्यस्वरूपमिति श्रूयते च-
एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य न कर्मणा वर्धते नो कनीयानि न्यादित्वाह त्वदवगमीनि हे सगुण षडैश्वर्ययुक्त त्वदवगमीन् ज्ञान-
वान् भवदुःशशाश्वतमयोः भवनः कर्मफलदातु रीश्वराहो तोरुथयोराविर्भूतयोः शशाश्वतमयोः मार्चानपुण्यापुण्यकर्मणोः
फलभूना नृगुणविगुणान्वयान् स्वदुःखसंबंधान्नयेन्निनालुसंधत्ते तर्हि तदानींच देहभूतां देहाभिमानिनां मद्यतिनिश्चितिक-
रीर्गिरः विधिनिषेधलक्षणानयेन्निविगनदेहाभिमानतया कायिकाये दोषाभावाच्च निपुज्यत इत्यर्थः युक्तं चैनत् यतः कार

त्वदवगमीनवेति भवदुःशशाश्वतमयोरुगुणविगुणान्वयांस्तर्हि देहभूतांच गिरः अनुयुगमन्वहं
सगुणगीतपरंपरया श्रवणभृतो यतस्त्वमपवर्गगतिर्मनुजैः ४० ७

णान्मनुजैरेव हं श्रवणभृतः अनुदिनं श्रवणेन येन सिद्धतस्त्वं तेषामपवर्गगतिः अपवर्गे रूपागतिर्भवसि कथं श्रवणभृतः-
अनुयुगं प्रति युगं यागीतपरंपरा उपदेश संततिः तथा सत्संप्रदायानुसारेणेत्यर्थः एतदुक्तं भवति यं तावत्तत्त्वज्ञानिनः नने-
र्षाकर्माधिकारशंकाः पितृचानवरतं तत्कथा श्रवणादिभिष्ठाः तेषामप्यासन्नभवत्सदानां विधिनिषेधबाधः इतरं षां
तु योगच्छेदनेन्द्रियलालसानामुभयतोऽप्यस्वरूपमिति ४० अवगमंतव मेदिशमा भवस्फुरति यच्च स्वस्वस्वसंग-
मः श्रवणवर्णनभावमयापि चानहि भवामियथाविधि किंकरः २७ ७ ७ ७

भवतीति २७

४०

७

७

७

७

७

द्युपतयएवेति सहोवाचयदूर्ध्वमिति सथाज्ञकच्यउवाच हेगार्मियन्ब्रह्मादिक्रमांडकगहादूर्ध्वमुपरि चञ्चपृथिव्याअधस्तनांडकटाहादूर्वा-
कूअधः यच्चद्यावापृथिवीइमेअनयोर्द्यावापृथिव्योरंतरामध्येभूतमतीतंभवत् वर्तमानं भविष्यत् वर्तमानादूर्ध्वकालभाविचनत् सर्वयदधी-
नमार्चक्षतइतियस्यांतरामध्येद्यावापृथिव्योभूतवर्तमानादिसर्वजगच्चेतिवा ब्रह्मन्ब्रह्मण्यभिर्देशयेद्वत्सत्रपूर्वपक्षोक्तपदार्थस्यैववाक्यार्थत्वं
मिति नियमंशंकते कथंनहींति पदस्यलक्षणयाहत्याहत्यावायोर्थः सवाक्येनबोधयितुंशक्यते यःकयापिहत्यापदेननबोध्यः सकथंवाक्येनबोध-
त्वदवगमीनवेत्तिस्वरदुःस्वेनचविधिनिषेधावित्सक्तं नवननुकयमयगंतुंशक्यते दुरधिगमत्वस्योक्तत्वात् इत्येषमाशंक्यसत्यमेवमन-
वगात्थमहिम्नोवाङ्मनसागोचरत्वादविषयत्वेनैवज्ञानमितिदर्शयन्त्यदूर्ध्वगार्मिद्विचोयदूर्वाक् पृथिव्यायदंतराद्यावापृथिवीइमेप-
दूतंभवच्चभविष्यच्चैत्यादित्युभित्तिपादितमपरिमितमहिमानमाह द्युपतयएवेति हेभगवन् नेअतंद्युपतयः स्वर्गादिलोकपतयो
ब्रह्मादयोनययुः नप्राणः नकुनः पदंतयहस्तुतत्किमपित्वंनभवासि आस्तांचपतयोनययुरितियद्यस्मात्त्वमपिआत्मानंतंन-
यासिकुनस्तर्हिंसर्वज्ञतासर्वशक्तितावाअन आह अनंतनयाअनंताभावेन नदिशशविषाणाज्ञानंसार्वज्ञतदप्राप्तिर्वाशक्तिर्वैभ

द्युपतयएवतेनययुरंतमनंततयात्वमपियदंतराडं निचयाननु सावरणाः ७

७

वंनिहंति अनंतत्वमेवाह यदंतरेति यस्यतवअंतरामध्येननुअहांसावरणाः उत्तरांतरदशगुणसमावरणयुक्ताः अंडनिच-
यात्रह्लांडसमूहाः वांतिपरिभ्रमंति वयसाकालचक्रेणखेरजासीविसहएकदेवनतु पर्यायेणहियस्मादेवमतः श्रुतयस्त्वयि
फलंनिनात्यर्थहत्यापर्यवस्यंतिननुसाक्षाद्दंति अयमेतावानिनिस्सगुणस्यगुणानंत्यात्भिर्गुणस्यचागोचरत्वात् कथंन-
र्त्यपदार्थेनात्यर्थमिति ७ ७ ७ ७ ७

नीयइत्यर्थाः वस्तुत्वरूपबोधकानिद्विविधानिवाक्यानि विधिसुखानिनिषेधसुखानिच तत्ररात्रौबहुतरप्रकाशवान्शीतद्युतिमं
उलश्चंद्रइतिचंद्रस्वरूपबोधने विधिसुखंवाक्यं गगनगज्योतिःपूष्पाकरोननक्षत्राणि तडिनश्चनइतिनिषेधसुखं तत्रविधिसु-
खवाक्ये पूर्वपक्षोक्तनियममंगीकरोती

तत्रविधीति निषेधसुखवाक्येनियमभंगमाह निषेधेति उष्णकरणभादिपदैश्चंद्रो नोच्यतेति निषेधवाक्यस्य पदार्थो न स्वतन्त्रापि निषेधवा-
क्यसमुदायेन लक्षणया बोध्यत इति तदुक्तनियमस्य भंग इत्यर्थः अन्यदेवेति विदितात् ज्ञानविषयादन्यत् भिन्नं अयो अपि विदितादज्ञानवि-
षयादपि अधि अन्यदित्यर्थः अन्यत्रेति धर्माधर्मास्पृष्टं कृताकृतान् कार्यकारणान् भिन्नं यदित्यर्थः अन्यत्र भूता च भव्या च पतस्य सित इति
श्रुतिशेषः न च त्रान्यादिपदमेव न ह्यचक्रमस्तत्राह अस्थूलमित्यादि आदिना अहस्वमदीर्घमलोहितमस्वेहमच्छायमतमो वागनाकाशम-
संगमरसमगंधमचक्षुष्मश्चोन्नमवागमनो तेजस्कमप्राणमसुखममात्रमनंतरमवात्ममित्यादि अद्यान आदेशो नेति नेतीत्यादीनि गृह्यते
तत्रविधिसुखवाक्ये भवेदसंनियमः पदार्थस्यैव वाक्यार्थत्वमिति निषेधसुरतेतु नायं नियम इत्याह अननिरसनेनेति अन्यदे-
यत इति नादयो अपि विदितादधि अन्यत्र धर्मादन्यत्राधर्मान् अन्यत्रास्मात्कृतान् कृतान् अस्थूलमनश्वित्यादि प्रकारेण लक्षण-
याचनत्वमसत्तिगदयः पर्यवस्यंति न च वाच्यं

खड्गवज्रांसिवांतिवयसासहयश्रुतयस्तथि हि फलं त्यननिरसनेन भवनिधनाः ४१

निषेधैः शून्यमेव ज्ञाप्यत इति यतो भवनिधनाः भवतित्वापि निधनं ममाति यो सांता कृत्वा न हि निरवधिर्निषेधः संभवति अ-
तो वधिभूते त्वयि फलं तीत्यर्थः ४१ द्युपनयो विदुरंतमनंतनेन च भवान् न गिरः श्रुतिमौल्यः त्वयि फलं नियतो नम इत्यनो न च-
जयेति भजेत वतसदम् २ = ५ इति वेदश्रुतेः श्रीधरीटीका समाप्ता ५ एवं नियमभंगादि विषयसुखे धवि-
असंख्यलक्षणपदार्थत्वाभावेपि वाक्यबोध्यत्वं संभवतीत्याशये नाह लक्षणयाचनत्वमसीति लक्षणयेति निषेधसुखे धवि-
व्यं एतद् दुर्द्वादिपेति चोक्ते उपपादिनमित्यलं अनर्थासीत् सर्वविन् दीननायः श्रीमत्स्वाधी विदुषो देवदेवः तेनैवाहं मेरिनस्तत्र तत्र तं भावं
व्यक्तमाकार्षमित्यं १ नमीमांसाप्रवीणो हं न काणादोक्तिपारगः पौर्वापर्यवार्तिकेषु श्रुतिमाध्यायि सर्वशः २ सम्यगेताननलो-
याकुर्वेत्याख्यां सवोधिनीं श्रुतिश्रुतेः श्रीधरीयकृतौ न त्वाप्त्यन्तां बुधैः ३ इति श्रीमदनंतोपाध्यायसूत्रशिरमांकुतिं कृत्वा र्थयत्क-
षापदेकशीनायाभिधो द्विजः ४ इति श्रीमदनंतोपाध्यायसूत्रकाशीनाथोपाध्यायविरचिता वेदश्रुतिश्रीधरीयटीका व्यासमासा

त्वात् अनोनिवृत्तिः परिसंख्यैव कथं न हि व्यवस्थिति रित्कृतं उच्यते इत्यादिः पाठांतरं लेखकप्रमादः ननु विधिविषयेष्ववश्यानुष्ठेयत्वदर्शना
ह्यनोनिरेवोचितात्कथं सिद्धांतीत्यापि निवृत्तिः संभवतीत्याशंक्यामाह अयंभावः इति कथं न हिती परिसंख्याविध्यंगीकारे व्यवस्थिति
पदोक्तनियमविधित्यागात् व्यवस्थितिपदेन नियमविध्यंगीकारवैयर्थ्यमित्यर्थः उपलक्षणमेतत् परिसंख्याविध्यंगीकारेऽपि परिसंख्यावि
धिविषयेष्वन्यभागाश्चरशनादनादिषु अवश्यानुष्ठेयत्वदर्शनास्त्रिधांतीत्यायाः निवृत्तेरसंभवेन पूर्वपक्षोक्तदोषतादवस्थस्याप्युपलक्षणी
यत्वात् दोषद्वयस्यापि परिहारं प्रतिजानीते उच्यते इति स्वतंत्रः परिसंख्याविधिः क्वापि नांगीक्रियते किंतु कचिदपूर्वविधिद्वारकः कचिन्निय

अयंभावः नायं नियमविधिरपि नित्यप्राप्तत्वात् अनोनिवृत्तिः परिसंख्यैव आसन्नव्यवायापिषमयसेवास्तनिवृत्तिरिष्टा
कथं न हि व्यवस्थिति रित्कृतं उच्यते न तावत्परिसंख्याविधिना श्रुत्या निवृत्तिरित्युच्यते तथासति स्वार्थत्यागप्राप्त
बाधपरार्थकल्पनाच्चेति दोषत्रयं स्यात् अतः कचित्प्राप्त्यतोऽर्थस्य प्रापणमनर्थकमित्यपूर्वविधिद्वारा न्यनिवृत्तिः-

व्यवस्थितिस्तेषु विवाहयज्ञसंस्काराग्रहैरास्तनिवृत्तिरिष्टा

फलतो भवति इमां गृभ्णन् रशनामृतस्येत्यम्बाभिधानीमादत्त इत्यत्र रशनालिंगतो गर्दभाश्वाभिधानी रशनाद्वारा
प्राशयतोऽयं त्रया पूर्वविधिद्वारा परिसंख्योच्यते ६१ ६२ ६३ ६४ ६५

मविधिद्वारक इति प्रकृतेन नियमविधिद्वारकः परिसंख्याविधिरिति विधिद्वयोक्तेरप्यविरोधेन स्वीकृतपरित्यागादुक्तदोषासंभवः अपूर्वविधि
द्वारकपरिसंख्याविधावेव विधेयस्यावश्यानुष्ठेयत्वं नियमविधिद्वारकपरिसंख्यायां तु विधेयस्यावश्यानुष्ठेयत्वाभावात् अथवापक्षप्रापकस्य
नित्यप्रापकस्य च प्रमाणस्य शाश्वतत्वे विधेयस्यावश्यानुष्ठेयत्वं न स्यान्नित्यत्वे तु न विधेयस्यावश्यानुष्ठेयत्वमिति सिद्धांतीत्यापि निवृत्तिरपि संभ
वतीति दोषद्वयसमाधिरुच्यते इत्यर्थः प्रतिज्ञातमर्थं सहेतुकं सोदाहरणं सप्रमाणं उपपादयितुमुपक्रमते न तावदित्यादिना परिसंख्या
विधिनेनिकर्तृनिवृत्तीया श्रुत्येनिकरणोऽर्थपरिसंख्या विधिना श्रुत्याशब्देनान्यनिवृत्तिर्नोच्यते अन्यनिवृत्तिः शब्दार्थो न भवति किंतु अ
र्थो देवसंज्यते तथासति शब्दतत्त्वान्यनिवृत्तिप्रतिपादनांगीकारे सतीत्यर्थः स्वार्थत्याग इति इत्यम्बाभिधानीमादत्ते इति परिसंख्याविधिवा

स्ये अनेन मंत्रेणाश्वाभिधान्यादानं कर्तव्यमिति स्वार्थस्तत्राश्वाभिधानीमादत्ते इति वाक्यस्यानेन मंत्रेण गर्दभरशनादानं न कर्तव्यमिति शब्दांगीकारेण
 अश्वाभिधान्यादानस्य स्वार्थस्य त्यागः विध्यपेक्षायाः परस्य निषेधस्यार्थः गर्दभरशनादानं न कर्तव्यमिति स्वार्थस्य त्यागः लिङ्गान्तरशनादौ ये स्य प्राप्त
 स्य मंत्रस्य गर्दभरशनाग्रहणे बाधः इति दोषत्रयं स्यादित्यर्थः तत्राद्यं दोषद्वयं शब्दविषयं तृतीयं दोषोर्थविषयः फलतो न्यनिवृत्तिरिति पक्षे पि प्राप्त
 बाधोऽस्येव तथापि न स्यात्किं त्वाद्वास्तविकमास्यभावाद्दानदोषः ततो दोषत्रयप्रसंगाभावात्पूर्वविधिद्वारको वापि संख्याविधिरङ्गीकार्य इत्याह अ
 नः कश्चिदप्यतोपीति यथा प्राप्तस्य प्रापणमनर्थकमेवं विधिप्रवृत्तिक्षणे प्राप्तिरहितस्य विधिप्रवृत्त्युत्तरकाले प्राप्यतोपि प्रापणमनर्थकमिति दृष्टान्तव्यं
 कमपि पदं श्रुतिर्हि विलंबितप्रवृत्तिकालिङ्गात्पूर्वमेव प्रवर्तते श्रुतिर्लिङ्गवाक्यप्रकरणस्थानसमारम्भे पूजरोत्तरापेक्षया पूर्वपूर्वस्य प्रथमं प्रवृत्तेः यथा
 ऐन्द्रागार्हपत्यमुपनिष्ठत इत्यत्रेन्द्रलिङ्गे नैन्द्रोपस्थाने मंत्रविनियोजनात्पूर्वमेव श्रुत्यागार्हपत्योपस्थाने इन्द्रपदोपेतो मंत्रो विनियुज्यत एवमिदमगृष्णान्
 रशनामृतस्येत्याश्वाभिधानीमादत्त इत्यत्र लिङ्गप्रवृत्तेः पूर्वमेव श्रुतिरश्वाभिधान्यादाने मंत्रविनियुक्ते श्रुतिप्रवृत्तिक्षणे लैङ्गिकविनियोगप्राप्त्यभावात् पूर्व
 विधिरयं एतद्विध्यभावेऽपि रशनाग्रहणप्रकाशनसामर्थ्यरूपा लिङ्गाच्चोत्तरशनादाने प्राप्यति ऋतस्याव्यभिचरितफलस्य क्रतोः संबन्धिनिरशना

यथोक्तं तत्र वार्तिके अप्राप्तविधिरेवायं अनोमंत्रस्य निश्चितः परिसंख्याफले नोक्तानविशेषः पुनः श्रुतेरिति १

एशुरज्जुं अगृष्णन्मिति मंत्रार्थसत्त्वात् यथावर्हिर्देवसदनं दामीति मंत्रो विधिर्विनेव बर्हिश्छेदः प्रकृष्टनसामर्थ्या लिङ्गादेव बर्हिर्वर्धनं प्राप्नोति नदन् अ
 तः प्राप्यतः प्रापणं अनर्थकमिति विधिवैध्यर्थे प्राप्ते रशनालिङ्गसामान्यात् रशनादानं इव गर्दभरशनादानेऽपि मंत्रः प्राप्यति च यने रशनादान
 स्येव गर्दभरशनादानस्याप्यनुष्ठेयमानत्वात् ततो गर्दभरशनादाने मंत्रनिवृत्तिर्विधेः फलमिति फलतो न्यनिवृत्तिप्रयोजनो पूर्वविधिद्वारकः परि
 संख्याविधिः आज्यभागो यजनीत्यपि अपूर्वविधिद्वारा परिसंख्या उपदेशादतिदेशस्य विलंबितप्रवृत्त्याः आज्यभागो यजनीति विधिप्रवृत्तिक्षणे अ
 तिदेशादाज्यभागाद्यं समूहप्राप्त्यभावात् अपत्रवार्तिकं प्रमाणयति अप्राप्तेति अतः श्रुतिप्रवृत्तिक्षणे लिङ्गप्राप्त्यभावादन्यनिवृत्तौ शाब्दादि
 दोषत्रयप्राप्तेऽप्यमश्वाभिधानीविधिरपूर्वविधिरेव मंत्रस्य निश्चितः परिसंख्यागर्दभरशनादाने मंत्रनिवृत्तिस्तु फले नोक्तसूचिता ननु लिङ्गे
 न रशनासामान्येन विनियोग उक्त इति अश्वाभिधानीमादत्त इति श्रुतेः पुनरश्वरशनारूपो विशेष उक्तः इत्यवगम्यते इत्यस्तु ततश्च श्रुत्या
 लैङ्गिकविनियोगस्य बाधोऽप्यसंभवात् उपसंहारो नाम सामान्यप्राप्तस्य विशेषसंकोचः
 यथा पुरोडाशं चतुर्थीकरोति इति पुरोडाशसामान्यप्राप्तं चतुर्थीकरणमाग्नेयं चतुर्थीकरोतीति वाक्ये नाग्नेये संकोच्यते तेन वाक्यद्वये वाक्य

नातद्वदत्रसंभवात् लिंगबाधेनगर्दभरशनानिहनिफलकत्वंविधेर्नसंगच्छतेनत्राह नविशेषः पुनः श्रुतेरिति लिंगेनसामान्यतोः वगम्यनेविशेष
स्तुष्टुनेरेवमप्येति नवाच्यमित्यर्थः श्रौतविनियोग-क्षणेऽलिंगेनसामान्यविनियोगोक्तेरेवाभावेनउपसंहार-न्यायवैलक्षण्यात् उपसंहारेहिप्रथमंसामा
न्यप्रवर्ततेपश्चाद्विशेषः प्रवृत्तेनप्रथमंश्रुत्कृत्विशेषप्रवृत्तिः पश्चात्सामान्यलिंगबोधकप्रवृत्तिरिति नियमविधिद्वारापरिसंख्यामाह क्वचिदिति पंच
नखमक्षणास्यरागतो नित्यप्राप्तत्वादपूर्वविधिर्न दोषत्रयदुष्टत्वाच्छाब्दीपरिसंख्यापिन नतः पक्षप्राप्त्यभावेपिपरिशेषाभियमविधिः तस्यचाप्राप्तांश
पूरणरूपफलाभावादिनरनिवृत्तिः फलत्वेनकल्प्यते अतएवव्याकरणशास्त्रेऽस्मृतांतरेर्भित्यप्राप्तिविषयेआरभ्यमाणः सर्वोपि परिसंख्याविधिर्भिय
मविधित्वेनव्यवहियतेसार्थत्यागादिदोषत्रयपरिहारायचविधिसुखेनप्रवृत्तिंस्वीकृत्यनियमार्थवैयकारगर्भितएवप्रायोक्तव्यार्थाकास्तुच्यते न
तुनत्रगर्भितः अन्यथोभयप्राप्तौकर्मणीत्यादेः कर्मण्येवषष्ठीनिवृत्तिर्नोच्यते किंतुकर्मपदस्यकर्तरि लक्षणाभ्रजः अध्याहासंचकृत्ताकर्तरिषष्ठीने
त्येववृत्तिरुच्येन राजपुरुषादौचकृत्तत्विनसमासाश्चेतिप्रातिपदिकसंज्ञेनिग्रंथाश्चनसंगच्छुरेन् नियमस्यनिषेधसुखेनप्रवृत्तौसमासग्रहण

क्वचित्तरागतो नित्यप्राप्तस्याप्राप्तांशपूरणलक्षणास्यनियमफलस्याभावाभियमविधिद्वाराफलतः परिसंख्याभवति यथा-
चपंचपंचनखाभक्ष्याइतिनथारागतो नित्यप्राप्तस्यव्यवायादेर्विवाहादिनियमेनाभ्यनुज्ञाद्वारापरिसंख्येति ननुचदिअभ्य-
नुज्ञामात्रमेतद्भवेतर्हि ऋतुस्नानांतुयोभार्यसन्निधौनोपगच्छति घोरायांभूणहत्यायांपच्यतेनात्रसंशयइतिदोषत्रयणंनस्यात्

स्यवाक्येप्रातिपदिकसंज्ञानेत्यर्थकत्वेनराजपुरुषादौसंज्ञाविधायकत्वाभावात् तस्मात्पंचनखमक्षणादौनियमविधिद्वारकः परिसंख्याविधिर्व्याकर
णशास्त्ररीत्यायुक्तइति यथापंचपंचेति पंचपंचनखाभक्ष्याब्रह्मक्षत्रेणराघव शशकः शल्लकोगोधाकूर्मः ख ड्ढी चपंचमइतिपंचैवपंचनखाभ
क्ष्याअर्थादितरेवानराद्योनमक्ष्याइति अत्रहिविधिविषयस्यपंचानांमक्षणास्यावश्यकत्वं मक्षणाकरणोप्रायश्चित्ताभावात् किंतुपंचेतरम-
क्षणेप्रायश्चित्तं एवंव्यवायादेरावश्यकत्वाभावाद्धार्यागमनाद्यकरणोप्रायश्चित्तंनकिंतुपरदार गमनादौप्रायश्चित्तमितिप्रवृत्तेयोजयति तथेति
एवंविधेयस्यावश्यकत्वानावश्यकत्वेबीजंस्थूलबुधिसमाधानायव्यंजयित्वैनदपिनसर्वव्यापके व्याकरण शास्त्रेनियमद्वारकपरिसंख्याविषयेव-
वक्ष्यानुष्ठेयत्वदर्शनात्तद्वत्त्रापिअवश्यानुष्ठेयत्वमस्तिनिगूढांशंकांमनसिनिधायवश्यकत्वानावश्यकत्वेबीजांतरव्यंजयन्नाह रागतइति
नित्यवदितिच अयंभावः मात्रावश्यकानावश्यकत्वेः पूर्वविधिद्वारकत्वनियमविधिद्वारकत्वेएवबीजंकिंतुपक्षप्रापकस्यउभयोर्भित्यतः
प्रापकस्यचप्रमाणस्यशाश्वतिकत्वाशाश्वतिकत्वेबीजिनवहंतीत्यादिभिरन्यथैवपि तंतुलनिष्पत्यासंपकनित्यप्रवृत्तपुरोडाशादिविधिबलादेवावधानस्या

वश्यानुष्ठानं ननु नियमविधिबलान् स्वतएवावधाने प्रवृत्तं प्रतिनियमविधिप्रवृत्त्ययोगात् एवंवेदाध्ययनादावपियोज्यं तथापरिसंख्यास्य
 लोपिरशनालिंगस्यातिदेशस्यनित्येप्रवृत्तत्वात् बलादेवावधानंननुपरिसंख्याविधिबलात् परिसंख्यायाः अन्यनिवृत्तौनात्ययेणावश्यकत्वेनात्यर्या-
 भावात् एवं व्याकरणशास्त्रेपिसामान्यविधीनानित्यत्वादेवपरिसंख्याविषयेधवश्यानुष्ठेयत्वमूढं प्रकृतेतुयथापंचनखभक्षणदौनित्यतः प्राप-
 कस्यरागस्यकादाचित्कत्वेनशश्वत्प्रवृत्त्यभावात् रागसत्त्वेभक्षणं रागाभावेनभक्षणंइतिनविधेयस्यावश्यानुष्ठानं एवंरुद्रीसंगादौनित्यतःप्रवर्तकस्य
 रागस्यशाश्वतिकत्वाभावात् रागसत्त्वेऽवश्यानुष्ठानंविरागिणातुनावश्यकत्वंएतद्भ्रंजनमैव नित्यवत्प्राप्तस्यैतिवतिप्रत्ययः रागस्यसर्वपुरुषेसर्वकालेचनि-
 यतत्वाभावेननित्यत्वाभावादिति एतामेवगूढांशंकांस्पष्टमाह नन्वित्यादि ना भ्रूणहत्यागर्भहत्या श्रवणंनस्यादिति दोषश्रवणान्नियमविधि-
 द्वारकपरिसंख्याविषयेपि अवश्यानुष्ठेयत्वं अस्त्वित्यर्थः समाधानंस्पष्टयति मनसिकामइति रागस्यैवमूलप्रवर्तकप्रमाणत्वान्नियमद्वारकपरि-

नैषदेष्टः मनसिकामेसत्यपि तस्यामरुच्याद्देष्टादिनायातामनुपगच्छतोदोषश्रवणोपपत्तेरितिसर्वमनवद्यं ११

संख्याविधेरुत्तरनिवृत्तावेवनात्ययेणावश्यानुष्ठानेनात्यर्याभावात् रागाभावेप्रवर्तकप्रमाणस्यैवाप्रवृत्त्यानुष्ठानाभावेदोषाभावोऽपुक्तएव एव
 मग्नीषोमीयादेः पञ्चद्रव्यकयागस्यसूरासुक्तसौत्रामण्यादेस्त्वविषयरागिणिपुरुषैतःकरणशुद्ध्य भावात् विषयरागाभावेनः करणशुद्धिर्नास्ति
 ध्याकर्माधिकाराभावात् ज्ञानेभक्तौवाधिकारोत्पत्त्याज्योतिर्होमाद्यनुष्ठानस्यैवावश्यकत्वाभावात् आभिषमद्यसंबयोरनावश्यकत्वं नत्वन्नज्योति-
 स्तोमः कार्योमांसमात्रंनभक्षणीयमितिनात्यर्येविधिवैगुण्यापातान् सूराग्रहस्यकलिकर्ज्यत्वात्कलौसौत्रामणिर्येनकार्यइतिकेचित् अन्येतुसौत्रा-
 मणिःकार्यः सूराग्रहस्थानेप्रतिनिधिः कार्यइत्याहुः ममतुल्लोकनात्यर्येएवंप्रतिभाति व्यापादिपुरागतः प्राप्तत्वात्पूर्वविधिर्न पक्षप्राप्त्यभा-
 वान्नियमोन दोषत्रयप्रस्तत्वात्पूर्वनियमयोर्द्वारत्वात्संभवाच्चपरिसंख्यापिन किंतुसामान्यप्राप्तस्यविशेषसंकोचरूपः उपसंहारः नयादि
 यथापुरोडाशंचतुर्धाकरोतीनिपुरोडाशसामान्येप्राप्तंचतुर्धाकरणमाग्नेयंचतुर्धाकरोतीनिवाक्येमाग्नेयेयंसंकोच्यते नात्रनियमःपरिसंख्यावार्त्ता
 मांसकैरुच्यते एवंप्रागतः पंचनखसामान्येप्राप्तंभक्षणंपंचस्रपंचनखेषुसंकोच्यते परिसंख्यादाहणंतुइत्यस्याभिधानीमादनइत्यादिकम
 पूर्वविधिद्वारकमेकविधेयत्वात् रुद्रीसामान्येकालसामान्येचव्यापयः प्राप्तः क्रतौभार्यायांचसंकोच्यतेएवमाभिषसेवादावपियोज्यं तथाच
 विधिबलात्प्राप्त्यभावेनरागनएवप्राप्तत्वेननिवृत्तिरेवविरागिणापिष्टेति इत्यमेतत्पक्षेऽश्लोकयोजना व्यापादयो नित्यारागतः प्राप्ताइति
 तेषुचोदनाकोपिविधिर्नास्ति नहिंक्रतौभार्यासुपेयादित्यादिकोर्यः तत्राह व्यवस्थितिरिति अव्यवस्थयास्त्वत्ररागतः प्राप्तंव्यापादि-
 कं तस्यविवाहयज्ञसूराग्रहैर्व्यवस्थान्नियते उपसंहारापरनामासंकोचः क्रियतेइत्यर्थः तस्माद्विधेरभावाच्चूलभूतप्राप्तकरागस्यदुर्ब-

ललाटचिह्नारेणापनोद्यत्वाच्चविरागिणां निवृत्तिरेवेष्टानप्रवृत्तिरिति इति श्रीमदनंतोपाध्यायसूरिसूनुकाशीनाथोपाध्यायविरचितो लोके
व्यवायेति श्लोकटीकाप्रकाशः समाप्तः श्रीपांडुरंगः प्रसन्नोस्तु राक्षसाब्दे च वैशाखे मासि षष्ठ्यां रवौ शुभे श्रीकाशीनाथोपाध्याये रवि
नः सखबोधनः १ ७ ७ ७ ७ ७ ७ ७

इति एकादशस्कंधस्थलोके व्यवायमिषेति श्लोकटीका व्याख्या समाप्ता. ७

अथ श्रीमद्भागवतस्य प्रथमश्लोकस्य श्रीधरीयटीकायाः व्याख्याप्रारंभः

श्रीशिवंदे श्रीगणेशाय नमः श्रीरुक्मिणीसमेतं श्रीमद्विठ्ठलविभुं गुरुं स्वशुभः धीवाग्विलासहेतुं श्रितकामदुष्पांशिसारसंवेदं १ श्रीभागवत
निधिर्यटीकादृष्टिरकारिणैः श्रीधरस्वामीपादांस्तान् देवभक्त्यैकदर्शनान् २ श्रीमद्भागवतस्कंधतोषणिसारसंग्रहं मेपुराणानां वेदचतुष्टय
व्याख्यानपूतपंचमवेदरूपतत्प्रमाणतो विस्तारेणोपपादितं तत एव ज्ञातुं मलमिति नेह दित्यनेन तत्र तावत्साकारब्रह्मभजने नैव अभीक्षितं च
तुर्वर्गसिद्धिरिति श्रीमद्भागवतसिद्धांतसूचयन् निजोददेवतासु स्मरणरूपं भगवत्प्रसादमिति वागीशेति सरस्वतीयस्य मुखे इत्यर्थः अथवा ई
शाविधिनिषेधैर्जीवान् नियमयंती वेदलक्षणा वाक्यस्य मुखे इत्यर्थः अनेन तद्भूतानां स्मरणान् अपरविद्यावामिध्वनिता यदुरसि

श्रीगणेशाय नमः श्रीपरमेहंसास्वादिनचरणकमलचिह्नं करं दाय भक्तजनमानसनिवासाय श्रीरामाय
वागीशाय स्ववदने लक्ष्मीर्यस्य च वक्षसि यस्यास्ते हृदये संवितां नृसिंहं भजे १ ७ ७

धिष्ठात्रीश्रीः हेमरेखारूपेणास्ते इति सच्चिन्मूर्ती भगवति चिज्जडभागाभावेन देहदेहिभागसंभवेऽपि यत्तूवदनादिस्मरणान्
इष्टसाधनसंपत्त्या भवति हिः अनेन त्रिवर्गलोभः विद्यालक्ष्मीभ्यां हि त्रिवर्गसिद्धिः यस्य हृदये संविता परविद्या आस्ते इति त-
द्भजनाद्ब्रह्माख्येभ्यः ज्ञानरूपपरविद्याप्राप्तिरिति सुक्तिरिति स्थिः अत्र हृदयसंविदो रभेदात्पूर्ववद्व्यपदेशः तन्नरसिंहमूर्तिभगवन्तं की-
र्तनमभनादिभिः सेवेन तुर्वर्गलाभायेत्यर्थः यावैसाधनसंपत्तिः पुरुषार्थचतुष्टये तया विना तदा भवति नरो नारायणोऽयः धर्मार्थ-
काममोक्षारब्धयश्चेच्छ्रेय आत्मनः एकं त्येव हरेस्त्वनकारणपादसेवनमित्युक्तेः १ ७ ७

इदानीं ग्रंथप्रतिपाद्यदेवतांप्रणमति विश्वेति अवसर्गो विसर्गश्च स्थानं पोषणमूतयः मन्वंतरे शानु कथानिरोधो मुक्तिराश्रय इति दशलक्षणा नित्यं
 ते तानि च यो विश्वसर्गविसर्गादिकर्ता स परमात्मा श्रीकृष्ण इत्येवं प्रकरेण दशमस्य आश्रयस्य सर्वाधारस्य परमेश्वरस्य लक्षणा निःसंपद्यन्ते तथा च
 मुक्तिपर्यन्ते नैव भिन्नलक्षणैर्बोधितं श्रीकृष्णं ब्रह्म न मामेत्यर्थः कृष्णारव्यमित्याख्यापदेन नामरूपवत्त्वोक्ता यपि मायातत्कार्यस्पर्शरहितमित्याह परं
 धामेति मुक्तप्राप्यमित्यर्थः इत्यमेव वंता च वेद्यं च परं च धामेत्स त्रिभाष्यकारैर्व्याख्यातं जगतो धाम आश्रय इति दशमलक्ष्यरूपतोपपादनं यद्वा
 जगद्द्वामयस्येति विश्वानुस्यूतत्वेन अंतर्यामिरूपता नमामेति प्रार्थनायां प्राप्तकाले लोट् बहुवचनं तु अस्मदोद्बोधोऽत्येकत्वेऽपि साधु २ हरिह
 रयोरभेदज्ञानान् निर्बोधेऽपि सिद्धिरिति बोधयन्ते तौ प्रणमति माधवेति ईशा इति ईश्वरद्वयासंभवादभेद एव तयोः पर्यवस्यतीत्यर्थः नामरूपा
 दिभेदस्तत्तत्तद्भक्तप्रीतिवशान् ज्ञात इति भावः ननु कंमातचरणैः हरहरौः प्रकृत्यैक्यं साधनैक्यं तथापि तौ प्रत्यये भजनां रूच्यासंप्राप्तौ भिन्नरू
 पतामिति व्याख्या अत्र हरिहरशब्दयोस्तदर्थभूतविष्णुशिवयोश्च प्रकृतिश्चिद्रूपतास्वभावोत्पन्नहरण इति धातुश्च साधनं भजनादिकं कर्तृद्य
 र्थप्रत्ययगुणोत्पादनं च प्रत्ययः प्रतीतिः प्रत्ययसंज्ञाकाविकाराकारौ चरुचिः इच्छा मेषयामकपूरगौरकांतिश्च रूपं चतुर्भुजपंचमुखत्वा
 विश्वसर्गविसर्गादिनवलक्षणलक्षितम् श्रीकृष्णारव्यं परं धाम जगद्द्वामनमामतत् २ माधवो माधवावीशो सर्वसिद्धिः ३

विधायिनौ वंदे परस्परान्मानौ परस्परानुतिप्रियौ ३ संप्रदायातुरोधेन पौर्वापर्यानुसारतः श्रीभागवतमावार्थदीपिकेयं प्रनयते ४
 दि अकारान्ते कारान्तशब्दरूपं च योज्यं भजनां नामसेविनां इच्छया विकारादिप्रत्यये कृते सतीत्यन्वयः अथ भक्तानां प्रत्यये प्रतीतौ कांत्या-
 भिन्नरूपतामिति च ३ विशेषद्वयविशिष्टग्रंथरचनां प्रतिजानीते समिति संप्रदायो ब्रह्मादिपरंपरागता ह्येतादिरूपः तदनुवर्तनेऽपि पौ
 र्वापर्यानुसारणमावश्यकं अन्यथा कृष्णस्तभगवान् स्वयमित्यादिपूर्वापरवाक्यानालोचनेन अथाहमंशभागे नैत्यादावशावतारत्वादिव्याख्या
 नं स्यात् न हितया व्याख्यानेष्यद्वैतसंप्रदायो हीयते भेदवादिभिरपि पौर्वापर्यमनुश्रीयते इति संप्रदाय इत्फुक्ते अथ वा संप्रदायः श्रीम
 द्भागवतव्याख्यानपद्धतिः सा यथा भगवता ब्रह्मणानारदं प्रति त्वमेतद्दिपुलीकुर्वन्ति उत्सव उपदिष्टा यथा हरौ भगवति नृणां भक्तिर्भविष्यति
 सर्वात्मन्यखिलाधारे इति संकल्पवर्णयेति हरिलीलाप्राधान्येन श्रीभागवतं वर्णयतु भक्तिरसविद्याते न केवलं तन्वमिति एवंच यथा
 मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां इत्यादौ प्रपद्यन्त इत्यादिपदानां भगवदेकशरणाद्यर्थं विहाय ब्रह्माख्येक्यज्ञानार्थनादिव्याख्यानं भगवत्पादैः
 कृतं तथा च भक्तिप्राधान्यविधावेकवाक्यानां भक्तिरसविद्यातकज्ञानादिप्राधान्यतया व्याख्यानं न कर्तव्यमिति श्रीब्रह्मणा व्याख्यानप
 द्धतिर्विहिता अनएव नंदगोपकुमारायेत्यादौ न दयतीति नंदः गावंदं पालयतीति गोपः कुंभविद्यां मारयतीति कुमारः नदश्चासौ गोप

श्रीसौकुमारश्चैतन्वं श्रीभागवतं व्याचिर्कीर्तुः कश्चिद्विपश्चिद्गवतं वनिवारि न इति महाजनप्रसिद्धिः तथा च ब्रह्मोपदिष्टमक्तिप्राधान्यं
संप्रदायानुरोधेनैतदर्थः तदनुरोधं पिपौर्वापर्यानालोचने पूर्वोक्तं श्रीकृष्णो अंशतया व्याख्यानं मायाप्रतिबिंबत्वं माधिकविग्रहं त्वं मध्याद्य-
भिज्ञेन भेदादित्याख्यानं चापि स्यात् स्वरसनः पौर्वापर्यालोचने न तु नैतदिनिर्वापर्यानुसारन इत्थं भावार्थदीपिकेति ग्रंथनाम ५ स्वर्गं
परिहरति केन अत्र यद्यपीति शेषः अणुनापयोनिधिमथनवन् अल्पमने रियं प्रतिज्ञातार्थसिद्धिरसंभाविता यद्यपीत्यर्थः ५ तस्मिद्विसंभा-
वयति मूकमिति अत्र तथापीत्यादिः याचामूकं अलं पर्याप्तं भूयित्वा करोतीत्यर्थः लंघयने इत्यत्र आत्मनेपदसाधुत्वाय क्रियाफलस्य क-
तृणाभित्वयोजनाया सो न कार्यः ततानसोपानपरं परामिवेत्यादौ कालिदासादिभिर्वहुशस्तन्यार्थादाया अनादृतत्वात् अत्र माधवेति गुरुना-
मेति संप्रदायविदः तेन गुरुवंदनमपि फलितं ६ भक्तिभक्तभगवन्माहात्म्यप्रतिपादकं श्रीभागवतशास्त्रमेव अवगणयितुं पूजनवंदनादि-
ना सेवितं कामिमोक्षादिसकलपुरुषार्थप्रदं किमुत भक्ताभक्तिर्भगवांश्चेति व्यंजयितुं तथात्वेन श्रीमद्भागवतशास्त्रं वर्णयति श्रीमदिति श्री-
मद्भागवतमिति षडक्षरं नाम यस्य श्रीमद्भागवते महासुनिकृते इत्यादिषु मूले तथा व्यवहारात् भागवतमिति व्यवहारस्तु भावमास्येति बतू-
क्कहं मदमक्तिः केदेमं धनं क्षीरधारिधेः किं तत्र परमाणुवैयत्र्यमज्जनिमंदरः ५ मूकं करोति याचालं पंगुलं लंघयते गिरिम् यत्कृपातमहं वं
दे परमानंदमाधवम् ६ श्रीमद्भागवताभिधः स्मरत रूक्तां कुरः सज्जनिस्केधेर्द्वादशभिस्ततः प्रविलसद्भुक्त्यालवालोदयः द्वात्रिं-
शान्निशतं च यस्य विलसच्छारवाः सहस्राण्यलं पर्णान्यष्टदशोष्टदोः निस्तुलभो वर्तिसर्वोपरि ७ ७ ७
वर्षदलोपात् तारः प्रणवः अंकुरो यस्य ७७ जन्माद्यस्येति प्रणवोच्चारपूर्वकोत्थस्यारंभः केचित् ७७ नैमिषेति मिषक्षेत्रे इत्यत्र प्रमाणं पठं-
ति द्वात्रिंशच्च त्रयश्च शतानि चेति त्रिपदं दूढः कपिजलानालमेतेत्यत्रेव अनिर्धारितविशेषं बहुलं त्रित्वे पर्यवस्यति तेन पंचत्रिंशदधिक-
शतत्रयसंख्याः शारवा इत्यर्थः समाहारोत्तरं दूढेतु त्रिंशतीति स्यादिति वत्साहरणलीलारंभे प्रपञ्चितं एतेनाद्यास्तरवधाद्यध्यायाभावाभिवा-
यं द्वात्रिंशदभिनि कस्यचिदुद्योक्षितं प्रत्युक्तं हरिलिलाग्रंथे बोधपदेन निरोधोदशमस्कंधेन वत्सध्याय ईरितः इत्थं क्रम्य वधश्च वत्सवत्
योस्तथायास्तरभोगिनः वत्सचोरब्रह्ममोहो ब्रह्मणास्त्वचनं हरेरित्युक्तत्वेन तद्दिरोधापत्तेः अष्टदशच स हस्त्राणीति पृथक्पदेनान्वयः समासे
अष्टदशोति स्यात् ७ परंपरमेव श्रमिति विंभूतमीश्वरमित्यर्थः तेन मायाप्रतिबिंबितेश्वरव्यावृत्तिः हेतान्त्रप्रक्रिया तत्राद्यायथा-
अविद्याप्रतिबिंबो जीवः मायाप्रतिबिंब ईश्वरः सच्चउपाधिभूतमायायास्त्रिगुणत्वान्ननु णविशिष्टमायाप्रतिबिंबभेदेन ब्रह्मविष्णुशिवरू-
पः विंभूतस्तु परमेश्वरो निरुपाधिकं ब्रह्मैव सचादिनारायणः श्रीकृष्ण इत्यादिपदेन न्यवह्रीयते शिवपुराणादौ च परशिवादिपदैः सच

स्वांशमायाप्रतिबिंबिते श्वर धर्मैः सृष्ट्यादिकृत्वादिभिरभिनिष्ठिते द्वितीयायथाअविद्यामायाचण्डकैवलयनिबिंबोनीवः बिंबभूतंचैतन्यं
इश्वरोनिरुपाधिकणवसणकणवसृष्टिस्थितिप्रलयकृत्वाद्यारोपितधर्मैर्ब्रह्मविष्णोदिभेदव्यवहारभाक् बिंबव्यप्रतिबिंबत्वाभ्यांअनाक्रान्तं
शून्यचैतन्यंनिर्धर्मकब्रह्मेति अत्रशास्त्रेद्विविधाप्रक्रियोपलभ्यते सर्ववाएतन्शास्त्रपरमतात्पर्यगोचरोविंबभूतः परमेश्वरोनिर्गुणं
ह्यैवतत्राभिलभ्यमानगुणानांचिन्मयत्वेनप्रकृतिपरिणामभूतगुणाश्रयत्वाभावात् स्पष्टंचेदं मांभजंतिगुणाः सर्वे निर्गुणंनिरपेक्षकं
सद्वदं प्रियमात्मानंसांस्यासंगादयोगुणाइत्यादौ लिङि विधिङि छांदसमिति ध्येचिंतायासीत्यस्माद्व्यत्ययोबहुलमिति सूत्रेणपरस्मैपदव्य-
त्ययादात्मनेपदं छंदस्यभययेत्कभयसंज्ञायांसार्वधातुकत्वात्सीयुटः सकारलोपः अर्थधातुकत्वाच्चवभावः बाहुलकान्ध्यायनेः संप्रसार-
णंहलइतिदीर्घः इतिवैदिकप्रक्रियास्थसूत्रैःसाधनीयमित्यर्थः स्वरूपतटस्थलक्षणाभ्यामिति यत्स्वरूपान्तर्गतंसदितरव्यावृत्ततया
लक्ष्यंबोधयति तत्स्वरूपलक्षणं यथागोःसास्त्राशृंगादि यावत्तुल्यकालमनवास्थितत्वेनस्वरूपानंतर्गतंसत्यलक्ष्यं इतरव्यावृत्तंबोधयति

अथनानापुराणशास्त्रप्रबंधैश्चिन्तप्रसन्तिमलभमानस्तत्रनत्रापरितुष्यन्मारदोपदेशतः श्रीमद्भगवद्गुणवर्णनप्रधानंभागवतशास्त्रं प्रा-

जुन्याद्यस्ययतोऽन्यादितरतश्चार्थेयभिज्ञःस्वराट्तेनेब्रह्मलटाद्यआदिकवयमुत्थंनियत्सूरयः

रीप्सुर्वेदव्यासस्तस्मिन्निपाद्यपरदेवताः सुस्मरणलक्षणमंगलमाचरति जन्मादीति परंपरमेश्वरम् भीमहीतिध्यायनेलिङिछांद

संध्यायेमेत्यर्थः १ ७२

७२

तत्तटस्थलक्षणं यथागोविशेषस्याअलंकारविशेषादि देवदत्तगृहस्थककादिवैप्रकृते सत्यंज्ञानमनंदश्चपरमेश्वरस्वरूपमेवसत् अस-
ज्जडदुःखप्रपंचव्यावृत्ततयाबोधयतीतिस्वरूपलक्षणंसंपद्यते जगज्जन्मादिकारणत्वंतुतटस्थलक्षणंनहितसर्वदास्मिन्प्रलयादिकलेनदभा-
वात् अतःस्वरूपानंतर्गतंसदाकाशादिव्यावृत्तमनिवरलक्षयतीतिनटस्थलक्षणंतदाह तत्रस्वरूपेत्यादि सत्यपदंज्ञानानंदयोरुपलक्षणं
भूतैर्द्रियेति तमःसर्गः आकाशादिभूतपंचकं रजःसर्गः कर्मेन्द्रियपंचकंप्राणपंचकंच सत्यसर्गः ज्ञानेन्द्रियपंचकं अंतःकरणचतुष्टयंतज-
दिन्द्रियाद्यधिष्ठानदेवताश्चेतिविभागः ऊद्यमिति वारिणिसमुद्रजले दूरत्वदोषेणनीलशिलाबुद्धिः यथावासभायांजलेस्थलभ्रमोदुर्योधन-
स्यअंधकारस्थरत्नरूपमृदिस्वदिरांगारभ्रमइत्यादि अत्रपक्षेअकारप्रश्नेषेणअमृषापदंसत्यवाचकंकृत्वासत्यवदिति सत्यसदृशो-
लाक्षणिकंकार्यइतिगौरवइत्यस्वरसादाह यद्वेति यत्रेत्यनेनेति यत्रशक्त्यादौरजनादिभ्रमाधिष्ठानत्वतत्रसर्वत्रावरणदृष्टं इत्यत्रा-
प्याकाशादिभ्रमाधिष्ठानत्वोन्याउपाधिना शेषहेत्वज्ञानेनसंबंधः परमेश्वरस्यप्रतीयते तथाचअज्ञानसंबंधेनस्यनस्यात्परमेश्वरत्वं

अज्ञानसंबंधो हि सर्गाद्यकालेतदाश्रयत्वरूपो वाच्यः तदानीं अज्ञानाश्रयाणां जीवानामभावादनस्तत्संबंधं वारयतीत्यर्थः महसा स्वरूपज्ञानेन कपटमज्ञानसंबंधादि अयं भावः अनाद्यतसंविद्रूपे विवक्षिते ईश्वरे अज्ञानाश्रयत्वासंभवात् अज्ञानविषयमात्रेण भ्रमाधिष्ठानता न च ताव ता एव श्रयहा निः अज्ञानविषये मण्यादौ कपटिकाद्यारोपेपि स्वरूपप्रकाशादेर्बाधादर्शनात् सृष्टिप्राक्कालेपि अनादिजीवानां अज्ञानाश्रयाणां स्वरूपेण सत्त्वान्नकाप्यनुपपन्निरिति जन्मादिर्यस्येति तदुणसंविज्ञानो बहुव्रीहिः जन्मस्थितिभंगं समाहारः समासार्थः समाहारे न पुंस कलैकत्वयोः सत्त्वान् जन्मादीनि न पुंसकैकवचनं यत्तदिति पंचम्यर्थस्तसित् निमित्तोपादानोभयपरः यस्मान् परमेश्वरात्कर्तु रूपादानाच्च भवतीत्यर्थः यत इत्यव्ययनिर्देशो नकारणस्याविरुद्धत्वं ध्वन्यते तत्र परमेश्वरस्योभयविधकारणत्वे हेतुः अन्वयादिति यत्तत्त्वत्वे यत्तत्त्वत्त्वमन्वयः यदभावे यदभावेऽतिरेकः यथा मृदः कुलालस्य वासत्वे घटोत्पत्तिस्तत् तदभावे तदभावाधिकरणत्वं तादौ घटोत्पत्त्याभाव इत्या न्वयव्यतिरेको प्रत्यक्षो मृदादेः कारणत्वे घटादेः कार्यत्वे च मानं तथा यत्र यत्र सद्रूपेण परमेश्वरस्य सत्त्वं घटः सन् इति प्रत्यक्षतो दृश्यते तत्र कार्यत्वं यत्र स्वपुष्पादौ तदभावः स्वपुष्पसत् स्वपुष्पमस्तीत्यनुभवाभावात् तत्र कार्यत्वस्याभाव इति अन्वयव्यतिरेको ईश्वरस्य कारण बहुवचनं शिष्याभिप्रायम् तमेव स्वरूपतदस्थलक्षणाभ्यामुपलक्षयति तत्र स्वरूपलक्षणं सत्यमिति सत्यत्वे हेतुः यत्र

तेजो वारिमृदां यथा विनिमयो यत्र त्रिसर्गो मृषा धाम्नास्तेन सदा निरस्तकुहकं सत्यं परं धीमहि १

स्मिन्त्रयाणां मायागुणानां तमो रजः सत्त्वानां सर्गो भूतेन्द्रियदेवनारूपः अमृषा सत्यः ७३
तुंजगत्तः कार्यत्वं च बोधयत इत्यर्थः अत्रार्थपदेन कार्यार्थकैः अन्वयग्रहाधिकरणमुपानं व्यतिरेकग्रहाधिकरणं स्वपुष्पादिकं तु व्यतिरे-
कार्थकादितरपदादाक्षेपलव्यमिति बोध्यं ननु मृदादिव्यतिरेकग्रहाधिकरणं तत्तादिभावस्य प्रसिद्धं स्वपुष्पादिकं तल्लीकमनुशास्यंतस्य
कथं व्यतिरेकग्रहाधिकरणता इत्यपरितोषादाह यद्वेति अन्वयादिपदस्य यत्तत्त्वे इत्यादिरर्थः पारिभाषिकः तं विहाय अवयवार्थं
योगीयोगिकोर्थः परिगृह्यत इत्यर्थः अनुष्ठानिस्तादात्म्येन प्रतीतिः व्यावृत्तिर्भेदः अर्थेषु कार्यकरणेषु कारणस्यानुवर्तमानत्वं का
र्यस्य व्यावृत्तत्वं च दृश्यते तेन यदनुवर्तमानं तत्कारणं यद्व्यावृत्तं तत्कार्यमिति निश्चयेन स्वरूपादिकारणो हिकारणावस्थायां कटक
कुंडलादिकार्येषु परस्परं कारणवस्थायां च नानुवर्तते इदं स्वरूपं कुंडलं स्वरूपं कटकं स्वरूपमिति तादात्म्येन प्रतीयमानत्वात् कटक
कुंडलादिकार्येषु परस्परं कारणवस्थायां च नानुवर्तते कुंडले स्वरूपं पिंडे च कटकादितादात्म्यप्रतीतिभावात् अतः कुंडलं कटकं न सु

वर्णपिंडः कटकं नेत्येवं भेदेन प्रतीयमानत्वात् व्यावृत्तत्वं कार्यस्य एवं घटः सन्नपटः सन्नइति विश्वकार्ये सद्रूपं ब्रह्मा सुवर्तते घटादिकार्ये तु पटादौ कार्ये सृष्ट्यग्रे कारणावस्थायामननुवर्तते सृष्टिप्राक्कालिकं ब्रह्म घटो न घटः पटो नेत्यादिभेदप्रतीतेः अतो व्यावृत्तत्वात् विश्वकार्ये सद्रूपं ब्रह्म कारणमिति भावः ननु सिद्धान्ते निमित्तोपादानत्वोभयविधकारणत्वं परमेश्वरस्येष्टं अनुवृत्तिश्चोपादानस्यैव मृदादेर्घटादौ दृश्यते ननु निमित्तस्य कर्तुः कुलालादेः अतो नुवृत्तिव्यावृत्तिहेतुना कार्यकारणभावसाधने परमेश्वरस्योपादानत्वमेव सिद्धेत् ननु कृतत्वमपि किं च पूर्वमीमांसकैः सृष्टिप्रलयानस्युपगमात् जगतो जन्मादेरप्रसिद्धौ जन्मादिकारणत्वं कथं तत्स्थलक्षणस्यादित्याशंकायामाह यद्वा सावयवत्वादन्वयेति अत्रान्वयेतरपदाभ्यामन्वयव्याप्तिः व्यतिरेकव्याप्तिश्च गृह्यते तेनार्थेऽपि बहुवचनव्यंजितवस्तुपरिच्छेदसहचारितसावयवत्वादित्हेतोरध्याहारः सूच्यते तथा च अर्थेषु घटपटादिकार्येषु आत्मनि च गृहीतान्वयव्यतिरेकव्याप्तिकस्य सावयवता

यत्सत्यतया मिथ्यासर्गोऽपि सत्यवत्प्रतीत्यनंतरं परसत्यमित्यर्थः अत्र ह्येताः तजोवारिमृदां यथाविनिमयो व्यत्ययः अन्यस्मिन्नन्यावभासः स यथा धिष्ठानसत्तया सत्त्वतीयतइत्यर्थः तत्र तेजसिवारिबुद्धिः मरीचिनो ये प्रसिद्धा मृदाकादौ वारिबुद्धिरित्यादियथा यथमूढम् यद्वा तस्यैव परमार्थसत्यत्वप्रतिपादनाय नदितरस्य मिथ्यात्वमुक्तम् यत्र मृषैवायं तिसर्गो न वस्तुतः सन्निवि यत्रेत्यनेन प्रतीतमुपाधिसंबंधं वारयति तेनैव धाम्नामहसानिरस्तं कुहकं कपटं यस्मिन् न तत्स्थलक्षणमाह जन्मादीनि अस्य विश्वस्य जन्मास्थितिप्रगण्यतो भवति नंधीमहीति तत्र हेतुः अन्वयादितरतश्चार्थेषु कार्येषु परमेश्वरस्य सद्रूपेणान्वयादकार्येभ्यश्चरक्षुष्पादिभ्यस्तद्वानिरेकात् यद्वा अन्वयशब्देनानुवृत्तिरितरशब्देन व्यावृत्तिः अनुवृत्तत्वात् सद्रूपं ब्रह्म कारणम् मृत्स्रवर्णादिवत् व्यावृत्तत्वाद् विश्वकार्ये घटकुंडलादिवदित्यर्थः यद्वा सावयवत्वादन्वयव्यतिरेकाभ्यां यदस्य जन्मादितत्तनो भवतीति संबंधः ॐ

दित्हेतोरस्येति पदवाच्यजगति पक्षे परामर्शादितरारणसामग्रिबलाद्यज्जन्मादिभिश्चितं तत् यतो भवति नंधीमहीत्यन्वयः तत्र हेतुपुरःसराव्याप्तिरन्वयव्याप्तिः साध्याभावपुरःसराव्याप्तिर्यतिरेकव्याप्तिः तथा च प्रयोगः इदं विश्वं जन्मादिमत्सावयवत्वात् यत्र यत्र सावयवत्वं घटपटादौ न जन्मादिमत्त्वं यत्र जन्मादिमत्त्वाभावः आत्मनि तत्र सावयवत्वाभावः तथा पृथिव्यादिजगतोपि सावयवत्वाज्जन्मादिमत्त्वमिद्धिः एवं परिच्छिन्नत्वदृश्यत्वादिहेतुस्य व्याप्तिपक्षनादिकंचोक्तं एवं च अन्वयव्यतिरेकव्याप्तिवदनुमानेन जगति जन्मादिकंप्रसाध्य नकारणत्वं उभयविधं परमेश्वरस्य श्रुत्यैव साधनीयमित्यभिप्रायः ॐ ॐ ॐ ॐ

तदाह तथाचश्रुतिरिति अन्वयव्याप्तिकमेव अनुमानं नम्यतिरेकव्याप्तिकं इति वेदांतिमते व्यतिरेकपदेन अर्थापत्तिशङ्का तथा
चसावयवत्वाद्यन्यानुपपत्त्याचयज्जन्मादिसिध्यति नत् यत इत्यर्थः यतो निमित्तोपादानरूपात्परमेश्वरात् भूतानि आकाशादीनि
स्थूलशरीरांता निजायन्ते जातानि संति यन् जीवंति पोषणपालनादिकं लभन्ते प्रयन्ति नश्यन्ति संति यदभिसेविशन्ति यस्मिंस्तादा
त्म्येन प्रविशन्ति तद्ब्रह्मेति श्रुत्यर्थः आदिपदेन सञ्चत्यच्चाभवत् तदात्मानस्वयमकुरुतेत्यादि श्रुत्यन्तरसंग्रहः ननु नेयं श्रुतिरीश्वर
सजगदुपादानत्वादिपराचेतनद्रव्योपादानत्वादर्शनात् घटादिकार्यहिमृदाद्यचेतनोपादानकदृश्यतेनेन मोहजडदुःखात्मकजम
तः तत्सदृशत्रिगुणं प्रधानमेव उपादानं युक्तं पुरुषसन्निधानमात्रेण प्रधानं स्वयमेव जगदाकारेण भवति नतत्र कर्तुरीश्वरापे-
क्षा तस्मान् यतः प्रधानात् भूतानि जायन्ते प्रधानमेवात्मानं जगदाकारेण कुरुते इत्येवं श्रुतिभिरपि प्रधानमेव जगत्कारणत्वेन
प्रतिपाद्यत इति शङ्कते नहीति सजगत्कर्ता परमेश्वरो लोकान् पुनिश्चितं सृजै सृष्टिं करवाणि इति ऐक्षत आलोचिनवान् ततः

तश्च यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते येन जातानि जीवंति यत्प्रयस्य भिसंविशन्तीत्याद्याः श्रुतयः स्मृतयश्च यतः सर्वाणि भूतानि
भवन्त्यादियुगागमे यस्मिंश्च प्रलयं यांति पुनरेव युगक्षुय इत्याद्याः तर्हि किं प्रधानं जगत्कारणत्वात् ध्येयमभिप्रेतं नैत्या
ह अभिज्ञो यः तम् स एक्षत लोकान् सृजानि स इमां लोकान् सृजतेति श्रुतेः ईक्षतेर्नाशब्दमिति न्यायाच्च ॥

स इमां लोकान् सृष्टवान् इति श्रुत्यर्थः जगत्कारणस्य ईक्षणश्रवणाज्जडस्य प्रधानस्येक्षणासंभवान् श्रुतिभिश्चेतनमेव जगत्कारणं प्रतिपा
द्यते न प्रधानं जडमेव द्रव्योपादानं इत्यादि नियमः आरंभादिवादे दृष्टो न तु विवर्त्तवादे रज्जादौ सर्पादिभ्यमेजड रज्जादेरपि सर्पादिचेतनत्वो
पादानत्वादि दर्शनात् न विलक्षणत्वादि सूत्रैर्यथा सन्तः पुरुषात्केशलोमानि तथा क्षरासंभवनीहविश्वमित्यादि श्रुत्या च जगद्विसृष्ट
शस्यैवे श्वरस्योपादानत्वसंभवोक्तेश्वेति भावः विसृष्टोत्राकरे द्रष्टव्यः न्यायः श्रुत्यर्थनिर्णायकः सूत्रसमुदायः तत्रेक्षतेर्नाशब्दमिति
शारीरकमीमांसायां आदितः पञ्चमाधिकरणे सिद्धान्तसूत्रं अस्यार्थः न सांख्याभिमतं प्रधानं जगत्कारणमिति प्रतिज्ञा तत्र अशब्द
मिति हेतुगर्भविशेषणं अशब्दत्वात् वेदशब्दाप्रतिपाद्यत्वादित्यर्थः कुतो वेदशब्दाप्रतिपाद्यत्वं इति शङ्कामाह ईक्षतेरिति स ईक्षते
त्यादि श्रुतिषु जगत्कारणस्येक्षणश्रवणादी क्षणं च जडे प्रधानेन संभवतीति वेदशब्दाप्रतिपाद्यमनो नकारणमिति न्यायोक्तिः ईक्षणश्रु
तिरपि कथंचिद्विधाने योज्येतेत्यादि शङ्कानि कर निरासाय नन्वीश्वरस्य कर्तृत्वादिकं वैषम्यादि दोषाप्रसंगार्थं जीवकर्मपेक्षया च जीवश्च

धर्मादिकर्मणां कर्तोपादानश्चेतिकर्मद्वारेणैव स्वसृष्ट्यादिप्रयोजकत्वेन जगदुत्पत्तिविधकारणत्वं पर्यवस्यति लोकैजयकृतृयोधप्रयोजके
नेतृत्वव्यवहारदर्शनात् तथाच जीवोध्येयः स्यादिति शक्यते नहि जीव इति समाधत्ते नेत्याहेत्यादि अविद्यावृत्तज्ञानैश्वर्यस्य जीवस्य ध्याने
फलाभावात् नित्यालसज्ञानादिरूपं धीमहीनिभावः ननु समाधिजीवस्य हिरण्यगर्भस्य ज्ञानाद्यतज्ञानैश्वर्यश्रुतैः सध्येयोस्त्विति शक्यते नहि
किमिति अग्रे व्याधिजीवोपाधिकभौतिकसृष्टेः पूर्वहिरण्यगर्भः समुत्पन्नः ज्ञानः सन्भूतस्य जीवादि संधस्यैकः पतिरासीदित्यादिश्रुत्यर्थः
अत्रैश्वर्यस्यान्यतः प्राप्स्यश्रवणात् तन्निदानस्य ज्ञानस्यापि तथात्वावगतेरनाद्यतत्त्वमिति भावः आदिकवये ब्रह्मण इति तत्र नानाविधस्तो
वैस्तुष्टस्तस्यैवेदं प्रकाशितवान् इति व्यञ्जयितुं कविपदं तत्त्वोत्राणां निर्दोषत्वाद्यादीति यदिति यः परमेश्वरः पूर्वमहाकल्पादौ ब्रह्मा
णं विदधानि उत्पादयति तैर्न दिनकल्पादौ तु सप्तमप्रबोधयति यश्च तस्मै ब्रह्मणे वेदान् ग्रहिणोति ददाति न दुष्टौ प्रकाशयतीत्यर्थः उभय

नहि जीवः स्यात्नेत्याह स्वराट्स्वेनैव राजते यः तं स्वतः मिद्विज्ञानवानित्यर्थः नहि किं ब्रह्मा हिरण्यगर्भसमवर्त्तनाये भूतस्फुटानः पति
रेकः प्रासीदिति श्रुतेः नेत्याह तेन इति आदिकवये ब्रह्मणोऽपि ब्रह्मवेदं यः तेने प्रकाशितवान् यो ब्रह्माणं विदधानि पूर्वयो वैवेदो
श्च ग्रहिणोति तस्मै तंह देवमात्मबुद्धिप्रकाशं मुमुक्षुर्वैशरणमहं प्रपद्ये इति श्रुतेः ननु ब्रह्मणोऽन्यतो वेदाध्ययनमप्रसिद्धम् स
त्यम् ननु तदा मनसैव तेने अनेन बुद्धिर्बुद्धिप्रवर्त्तकत्वेन गायत्र्यर्थोदशितः वक्ष्यमिहि प्रचोदितायेन पुरा सरस्वतीवितन्वता
ऽजस्य सती स्मृतिं तद्विस्मृता प्रादुरभूत् किलास्यतः समेकषीणामृषभः प्रसीदतामिति ननु ब्रह्मा स्वयमेव सप्तमप्रतिबुद्ध
न्यायेन वेदसु पलभतानेत्याह यद्यस्मिन् ब्रह्मणि सूरयोऽपि मुह्यतीति तस्मात् ब्रह्मणोऽपि पराधीनज्ञानत्वात् त्वनः मिद्विज्ञानः परमेश्वर एव
जगत्कारणम् ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १००

ननु बुद्धिः प्रकाशं त्वमस्यारिवाक्योत्पत्तिव्याप्तमित्यर्थः यद्वा आत्मज्ञानप्रदं हप्रसिद्धं मुमुक्षुरहं शरणं प्रपद्ये न देव शरणो भवामि वैनि
श्चितमित्यर्थः अनेन परापरविद्याप्रदत्वं मनसैवेति मनस्येव प्रकाशितवान् सप्तम्यर्थे तृतीयामनसि यथा वेदस्कृतिस्तथा मनोवृत्ति-
प्रवर्त्तयामासेत्यर्थः गायत्र्यर्थस्तृतीयपादार्थः अतएव तृतीयपादस्य स्थस्य इत्यस्यात्र वाक्ये प्रयोगः भगवता ब्रह्मणो हृदि प्रथमं प्रका-
शितो वेदस्तं शुश्रूषतः प्रादुर्भूत इत्यर्थं स्पष्टयितुं द्वितीयस्तथ स्पष्टोक्तमाह प्रचोदिनेति पुरा कल्पादौ अजस्य ब्रह्मणो हृदि सती स्मृतिवि-
षयां स्मृतिं वितन्वता विस्मृता यथा येन भगवता प्रेरिता वेदवाणी तस्या त्यनो मुखतः किल प्रादुर्भूतास्तानि शिखादियुक्ता निलक्षणा नित्य-
स्याः सांक्रषीणां ज्ञानप्रदानां श्रेष्ठ इति तदर्थः न्यायेनेति लोकैः वृत्तिप्रसिद्धार्थे इह न्यायपदाभिधः यथा पूर्वधुराचार्याद्वेदमधीत्यस्य

वेदस्तुति-
३५

स्वापरेद्युःप्रबुद्धः गुरुनिरपेक्ष एव वेदं पठति तद्वद्वैतं दिनकल्पे तु महाकल्पादौ तु जातिस्मरवद दृष्टविशेषात्कल्पांतरात्तु भित्तकर्मोपासन
बललब्धब्रह्मत्वाधिकारः कल्पांतरस्य वेदं स्मरत्वित्यर्थः स्मरयोधिकारिणो ब्रह्मादयोपि सुहृन्तीति पूर्वोक्तस्मृतिपुराणबलात् ब्रह्मणा
कल्पादौ वेदादिविषये मोहो निश्चीयते तेन सप्तप्रबुद्धन्यायस्य जातिस्मरत्वकल्पनस्य च बाध इत्यर्थः पूर्वपक्षोक्तहिरण्यगर्भस्तुतौ तु
श्रुत्यंतरयोक्ता परमेश्वरानुज्ञानादिप्राप्तिरूपसंहर्तव्येति भावः उक्तश्लोकार्थे निगमयति अतएवेत्यादिना अतएव परमार्थसत्य इति
गायत्र्याप्रारंभेणेति सर्वगायत्रीमंत्राव्यभिचारिधीमहीति पदं संवलितगायत्र्यर्थेन प्रारंभेणेत्यर्थः वक्ष्यमाणलक्षणवाक्येष्वपि दृश्य
मेव गायत्रीपदार्थो बोध्यः वेदप्रसिद्धचतुर्विंशत्यक्षरत्रिपादच्छंदसाप्रारंभ इति त्वर्थो गायत्र्या च समांभ इत्यादेर्न युक्तः चतुर्लक्षपुराणग्रं
थे स पादलक्षभारते चाष्टादशस्मृतिषु च चतुर्वेदेकगोचरनादृशत्रिपादच्छंदो विशेषस्य क्वाप्यदर्शनेन एकस्मिन्नेव पुराणेन तस्य भवत्वापादान
स्यात्यंता संभवोक्तिस्त्वात् गायत्र्यर्थता चास्य श्लोकस्येत्थं संवितृपदं जगत्सवकारणपरंतदर्थं जिन्माद्यस्य यत इति अनेनोच्यते पालना-
अतएव सत्यः असतः सत्ताप्रदत्ताच्च परमार्थसत्यः सर्वज्ञत्वेन च निरस्तकुहकः तंधीमहीति गायत्र्याप्रारंभेण च गायत्र्याख्य
ब्रह्मविद्यारूपमेतत्पुराणमिति दर्शितम् यथोक्तं मत्स्यपुराणे पुराणदानप्रस्तावे यत्राधिकृत्य गायत्रीवर्ण्येनेधर्मविस्तरः वृत्रा-
सरवधोपेतं नद्वागवतमिष्यते लिखितान्तश्च यो दद्याद्देमसिंहसमन्वितम् प्रौष्टपद्यां पौर्णमास्यां स्याति परमं पदम् अष्टाद-
शसहस्राणि पुराणान्तत्पकीर्तितम् ७ ७ ७ ७ दिक्कीडार्थकदेवपदार्थोप्यनेनैव जन्मादिइत्यादि
पदेन पालनादिग्रहणात् वरेण्यपदार्थः परपदेन परत्वोपपादकानि सत्यादिपदानि गार्ग्यपदार्थो धामपदेन धीमही पदं स्वरूपेणैव तृतीय-
पादार्थः तेन ब्रह्महृदेत्यादिना समष्टिहिरण्यगर्भबुद्धिप्रेरकत्वोक्तौ सर्वव्यष्टिबुद्धिप्रेरकत्वस्यार्थादुक्ति सिद्धेरिति गायत्रीमंत्रेण गायत्रीप-
देन चाख्यायते या ब्रह्मविद्या सा रूप्यते प्रतिपाद्यते येनेति तद्रूपं प्रतिपाद्य प्रतिपादकयोर्भेदविवक्षया विद्यास्वरूपमेव वा श्रीम
द्वागवतमित्यर्थः अत्र ब्रह्मविद्यापदेन सगुणनिर्गुणविद्ययोर्ग्रहणं गायत्रीमंत्रेण हि शाक्तिवृत्त्या सगुणब्रह्मणो लक्षणं यानिर्गुणस्य
च प्रतिपादनेन तत्समानार्थकस्यास्य तदुभयार्थकत्वात् श्रीभागवतस्य गायत्र्याप्रारंभः न त्वष्टृ तीति चास्य पुराणस्य लक्षणा-
नीत्यत्र पुराणवाक्यानि प्रमाणयति यथोक्तमित्यादिना गायत्र्यर्थमधिकृत्यारभ्य धर्मस्य धर्मः प्रौक्षितकैतव इत्युक्तलक्षणभागा
वत धर्मादेर्विस्तरो वृत्रासरवधश्च वर्ण्यते यत्र तदष्टादशसाहस्रं पुराणं भागवतमिति मात्सर्यः पुराणां न रेगमनपुराणे हयग्रीवब्रह्मविद्योक्तिद्वयवि-
णाशशिरोयुक्तेन दधिविमुनिना प्रवर्तितानारायणवर्मोऽस्या ब्रह्मविद्या च ब्रवधसाहचर्यादिना ग्राह्या इति संदर्भिण्यां ननु लक्षणं अ

टी. व्या

सुखैवदानश्रवणादिविधानंयुक्तं भगवताप्रोक्तंभागवतंभगवतइदंप्रतिपादकंभागवतंइतिसमाख्ययैवभागवतपदार्थज्ञानसंभवादित्याशंका-
यामाह अनएवेति लक्षणोक्तिपूर्वकंदानपठणादिविधानादेवेत्यर्थः अयंभावः लक्षणोक्तिंविनाभागवतंदद्यादित्येवंदानादिवि-
धानेएवंचकारभगवान् व्यासः कृपणवत्सलइतिउत्तयाभगवद्व्यासप्रणीतत्वेनपुराणमात्रस्यभागवतत्वसंभवात् श्रीविष्णुशिव
योर्द्वयोरपिभगवत्त्वेनतत्प्रतिपादकविष्णुशिवपुराणादेरपिभागवतत्वसंभवाच्चनसामंजस्येनपदार्थनिर्णयः तथाचभागव-
तंनामान्यत्शिवविष्णुपुराणादिकमेवस्यात् इत्यतिव्याप्तिशंकास्यात् लक्षणोक्तौतुयथोक्तलक्षणलक्षितंश्रीशुकपरिस्ति-
त्संवादरूपं द्वादशस्कंधात्मकंश्रीभागवतमिति विशेषनिर्णयेननशंकनीयं शक्तितुंयोग्यनभवति सर्वत्रलक्षणोक्तेरतिव्या-

पुराणानरेचग्रंथोष्टादशसाहस्रोद्वादशस्कंधसंयुतःहयग्रीवब्रह्मविद्यायत्रद्वयवधस्तथा गायत्र्याचसमारंभस्तदैवभागवतंविदुः ७.

व्यादिनिरासार्थायाःसत्त्वात् इत्यपिनशंकनीयंइत्यपि ब्रह्मविद्यारूपत्वोक्त्या कर्मविद्यावत्सुमुक्तभिरसेव्यमित्यपिनशंकनीयं
इतिबोध्यते आलयमित्यादौमुक्तादिसेव्यत्वस्यवक्ष्यमाणत्वाच्चेतिसद्भिर्विभावनीयं तथाचगारुडेएतद्व्यशंसा अर्थग्रंथद्वयस्य
त्राणांभारतार्थविनिर्णयः गायत्रीभाष्यभूतोसौवेदार्थपरिहृंहितः पुराणानां सामरूपः साक्षाद्भगवतोदिनःग्रंथोष्टादशसा-
हस्रः श्रीमद्भगवताभिधः इत्यत्रब्रह्मसूत्रार्थत्वात् ब्रह्मविद्यारूपत्वं चितं वेदेषुसामवत् पुराणेषुश्रेष्ठत्वात् सामरूपत्वंक-
सौयेनविभाषितोयमित्यप्यसंहारान् साक्षाद्भगवदुक्तत्वं तथाचसाक्षाद्भगवताप्रोक्तंभागवतमिति निरुक्त्यायोगरूढोयंभागव-
तशब्दो न केवलंयौगिकः ७ ७ ७ ७ ७

इतिनविष्णुराणादौभागवतत्वं ग्रथोऽष्टादशसाहस्रइति इत्यष्टादशसाहस्रगणनाप्रकारः दीर्घस्तनगशानुष्टुप्छंदः समूहेग्रंथेद्वात्रिं-
शदक्षरात्मिकानुष्टुप्परिमाणेनगणनायांपंचोनद्विशस्कन्तरशोडशसहस्रसंख्या १६१०५ संपद्यते उवाचमन्त्राः सप्तत्यधिकद्वाद-
शशतसंख्याकाः १२ ७० अर्थश्लोकाः शतद्वयसंख्या २०० इतिश्रीमद्भागवते भक्त्युक्तं प्रथमादिरध्यायइतिवाक्यानामपि-
श्रीमद्भ्यासविरचितत्वेनग्रंथसंख्यांतर्गतत्वेनतत्संख्या ३३५ पंचविशदुत्तरविंशती संकलनया अष्टादशसाहस्रसंख्या १८०००
संपत्तिः यद्वाचंईसप्तशतीन्यायेनमंत्रविभागेनापिद्वयसंख्यासंभाव्यते तथाहि अनुष्टुप्श्लोकगद्यार्यरूपमन्त्राः एकादशसहस्रा-
णिद्विसप्तकन्तरेद्विशतीच ११२७२ दीर्घवृत्तश्लोकानांषट्पंचाशदधिकसप्तविंशतिशतसंख्याकानामर्थकानिमन्त्राः द्वादशाधिकसार्ध-
पंचसहस्राणि ५५१२ अनुष्टुप्चर्धकानिएकादशाधिकद्विशती २११ उवाचमन्त्राणां सप्तत्यधिकद्वादशशतसंख्यानांमध्येपंचषष्ठ्यु-
त्तरद्विशतानामनुवादरूपाणांपुरोवादशोषतयातावतोविहायावशिष्टाउवाचमन्त्राः पंचोत्तरसहस्रं १००५ संकलनया अष्टादशसाहस्रा-
णि १८००० आपाततएवंव्याख्या तेनतत्तदध्यायेषु तत्तन्मंत्रगणनयासंख्येनाधिक्यसंकलनमूल्यंहमादिप्रभृति-
धर्मशास्त्रग्रंथेषुकलखंडादौकलिसंभाजयंत्यार्यादिस्यादिश्रीभागवतवचनोदाहरणेनकलिधर्मोदिनिर्णयान् कर्मखंडार्थोपत्रेनिकं

पद्मपुराणे अंबरीषं प्रतिगौतमोक्तिः अंबरीषशुकप्रोक्तं नित्यं भागवतं शृणु पठस्व स्वमुखे
नापि यदीच्छसि भवक्षयमिति अतएवदं भागवतमन्यवदित्यपि न शंकनीयम् १ ७

उत्रयरूपत्वेनसकलवेदादिसाररूपत्वं सर्ववेदेतिहासानां सारंसारसमुद्धतमिति वक्ष्यमाणत्वाच्च किंचमुमुक्षूपकाराय हेमाद्रि-
प्रेरितेन बोपदेवेनकृतेसुक्ताफलग्रंथेपुराणांतरं विहायश्रीभागवतश्लोकानामेवोदाहरणान् श्रीभागवतस्यैवमोक्षैकफलकत्वेनमुमु-
क्षुभिरवश्यसेव्यत्वंव्यज्यते तथाचग्रंथानेतत्पद्यं विद्वद्भनेशशिष्येणाभिषेकेशवसूनुना हेमाद्रिबोपदेवेनसुक्ताफलमचीकृतम्
इति अतएवस्वास्त्युदाहृते अंबरीषशुकप्रोक्तं नित्यं भागवतं शृणु इतिवाक्ये यदीच्छसि भवक्षयमित्युक्तं अत्रशुकप्रोक्तमिति विश-
षणेनविष्णुपुराणादीनांयोगवृत्त्याभागवतत्वनिरासः किंचयोगवृत्त्यापुराणांतरस्यापिभागवतत्वेहेमाद्रिमाधवादिभिः मधुसूदन-
स्वामिकमलाकरभट्टानंतदेवपर्यंतैर्महाविषंधकारैर्निरूप्यपदं भागवतपदं उच्चार्यैतस्यैवपुराणस्यवचांसिनोदाह्रियेरन् किं-
न्यभागवतव्यावर्तकविशेषणमुपादीयेत् भागवतइत्युक्त्वा अन्यपुराणवाक्यमपि उदाह्रियेत् नचैवंकाप्युपलभ्यते तस्मात्तदमेव

भागवतं नविष्णुपुराणादियत्तु शारीरकमीमांसाभाष्यवतमतं निरसनं तद्वयधीवपंचरात्रेण गणितं तत्र भागवताख्यं तत्र मेतस्यैवेति न
 वैवस्पष्टं वासनाभाष्यसंबंधोक्तिविद्वत्समर्पेण हनुमन्दाख्यतत्त्वभाष्यदीपिकापरमहंसप्रियाशुकहार्दमनोहरातोषणीसंदर्भिण्या
 दयशीकाग्रंथाः चित्कृष्णचार्यगौडाचार्यवल्लभाचार्यविजयध्वजाचार्यादिभिः कृता बहुतराविरजंते तथापि श्रीधरस्वामिकृतटीका
 या भगवत्प्रियत्वेन सर्वसंमतत्वात् सर्वदेशोपसिद्धत्वाच्च तामेव व्याख्यातुमुद्यतामहे एवं निराकारब्रह्मपरतया व्याख्यातं पदं साकारश्री-
 कृष्णपरब्रह्मतयापि व्याख्यायते कृष्णलीलायां अत्र प्राधान्येन प्रतिपादनात् ग्रंथप्रतिपाद्यस्य च ग्रंथाद्येपद्योवर्णनावश्यकत्वात् तत्र परंपू-
 र्णवितारनयां शावतारैभ्यः उत्कृष्टं श्रीकृष्णार्थमहीत्यन्वयः अस्य स्वरूपलक्षणमाह धाम्नास्त्वेनेति आत्मीयेन मथुराख्येन धाम्नास्थानेन
 तन्निवासिनां सदानिरसकुहकं मायाकार्यं सारलक्षणं येन तं लीलामाह जन्माद्यस्येति आद्यस्य जन्मादिविकाररहितस्यापि जन्मभवना
 रः यतः यत्र वसुदेवगृहे सप्तम्यर्थे तसिद्धतस्मात् इतरतश्च इतरत्र नंदगृहेऽप्येव च यत् अन्वगच्छदिति परेणैव यदिति पदेन अन्वयः
 कस्माद्धेतोरन्यगान्त्राह अर्थेषु कंसवंचनादिप्रयोजनेषु अभिज्ञ इति यद्वा बाललीलारासलीलादिलोकोत्तरविलासरूपे धर्मेषु अभिज्ञा
 स्तादृशार्थसंपादनं निपुण इत्यर्थः ततः स्वराट् स्वैर्गोकुलवासिगोपालादिभिरेव राजत इति गोपलीलस्याप्यव्याहृतैश्चर्यमाह तेनेदित्यो ब्रह्म
 णे ब्रह्माणं विस्मापयितुं तद्दासकल्पमात्रेण ब्रह्मसत्त्वजानां नानंदमात्रेणैकरसमूर्तिमयं यत्सर्वस्य गोपालादिरूपं वैभवं विस्तारितवान् यत् यत्र
 सूरयो बलरामचतुर्भुजादयो मुह्यन्ति तत्वं ज्ञातुं न शक्नुवन्ति यद्वा यद्भौतिकलौकिकतादृशलीलाभिः सूरयो लीलातत्त्वज्ञाः भक्ताः मुह्यन्ति
 प्रेमाति शयोदये न विवशा भवन्ति यदित्युत्तरत्राप्यन्वय इति यत् यथाभ्यो लीलाभ्यस्ते जो वारिमृदां यथा यथावत् विनिमये भवन्ति तन्म
 खादिकां त्याचंद्रादेर्न स्तेजस्त्वं तन्निकटवस्तूनां तज्जसा चंद्राधिकतेनैव त्वं वेणुबादनादिलीलाया वारिणः कठिनत्वं मृदः पापाणां दे-
 र्द्वैतत्वं इति यत्र श्रीकृष्णो निमिन्ने सति त्रिसर्गः त्रिषु गोकुलमथुराद्वारवतिपुरेषु सर्गः गोपालराधिकादेरचूरोद्धवादेः रुक्मिण्यादेः च
 प्रादुर्भावः अमृतासत्यः तेषां गोलोकवैकुण्ठादिवसित्वेन तद्विग्रहणां भगवदवतारतुल्यत्वादिति १

इति श्रीमद्भागवतप्रथमश्लोकस्य श्रीधरीयटीकायाः काशीनाथोपाध्यायकृता व्याख्या समाप्ता है पुस्तकसुं वई तत्तु
 छाशास्त्रीगुर्जरयांचे ग्रंथप्रकाशक छापरवाच्योतछापिलें शके १७८४ फाल्गुन शु० १ गुरुवार

